

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Угоди

Рахункова палата підписала декларацію про співпрацю між ВОФК України, Польщі, Грузії та Молдови

▶ СТОР. 4

Режим тиші

Реактивники з Житомирщини

▶ СТОР. 10

Історія

На шляху з минулого в майбутнє

▶ СТОР. 20

№ 39 (6043) СЕРЕДА, 4 БЕРЕЗНЯ 2015 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Що контролюємо, те й оплачуємо

«Нафтогаз» оплачуватиме тільки той російський газ, що надходить через узгоджені ним пункти прийому. Такої домовленості було досягнуто під час тристоронніх переговорів у Брюсселі. НАК «Нафтогаз України» надала учасникам докази порушення умов зимового пакета російською стороною.

Також на брюссельській зустрічі обговорювалася ситуація із газозабезпеченням окупованих районів Донецької і Луганської областей. Як повідомив «Інтерфакс-Україна», по завершенні переговорів міністр енергетики та вугільної промисловості України Володимир Демчишин заявив журналістам: «В угоді між «Газпромом» і «Нафтогазом» чітко визначена процедура, за якою відбувається постачання, у який спосіб іде запит обсягу, по яких трубопроводах і як вони підтверджуються.

▶ СТОР. 5

Кличко вирішив показати главам районів реальне життя

Очільник Києва Віталій Кличко влаштував стрес-тест для глав районних держадміністрацій столиці. Чергова нарада, що мала відбутися у теплих кабінетах будівлі КМДА, перетворилась на виїзну інспекцію. Керманичів районів посадили в автобус та повезли у невідомому для них напрямку. «Зараз нас усіх у військкомат здадуть», — жартували чоловіки. Та кінцевою зупинкою стала площа біля виходу зі станції метро «Дарниця». У недешевих костюмах, гарному верхньому одязі та взутті чиновники на собі відчули увесь «комфорт» пересування вулицями Дніпровського району.

— Чому саме цей район? Відповідь: у нас є зворотний зв'язок із киянами — гаряча лінія «1551». І за кількістю скарг та звернень від громадян «першість» — саме за цим районом. Та можу одне пообіцяти — виїжджатиму без попередження і до інших. У мене є впевненість у тому, що прізвища голів районів ніхто не знає. І якщо скаржаться на невирішені проблеми, то провину покладають на Кличка.

▶ СТОР. 20

Як зупинити відплив валюти за кордон?

Можлива відповідь на це запитання розколола коаліцію

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 3 березня

Після виступів представників фракцій та груп парламентарії розглянули, але так і не змогли ухвалити урядовий законопроект про внесення змін до Закону «Про порядок здійснення розрахунків в іноземній валюті». Міністр фінансів Наталія Яресько зазначила, що ситуація на валютному ринку та цінові коливання змушують вдатися до зменшення граничних строків зарахування виручки резидентів у іноземній валюті на їхні валютні рахунки в уповноважених банках та скоротити відстрочення поставки при здійсненні імпортних операцій зі 180 до 90 днів. У разі перевищення зазначених строків потрібно буде отримувати індивідуальну ліцензію Нацбанку, скасувавши при цьому необхідність отримання відповідного висновку центрального органу виконавчої влади.

▶ СТОР. 2

ПОДІЇ

Борошна і цукру втричі більше

На Вінниччині відсутні підстави для продовольчої паніки. Бо, наприклад, запаси борошна і цукру — втричі більші за річну потребу. Про це повідомив перший заступник голови Вінницької ОДА Андрій Гижко. При цьому він наголосив, що торік в області зібрали рекордний урожай зернових у кількості 5,1 мільйона тонн та виробили 390 тисяч тонн цукру.

— Йдеться не про дефіцит, а про перевиробництво цукру, — зазначив Андрій Гижко. — Така сама ситуація із солодкими кристалами і у масштабах держави. Область повністю забезпечена крупами, макаронними виробами та іншими продуктами харчування, а також м'ясом та молокопродуктами.

Проте стримати нещодавній стрибок цін не вдалося. Щоправда, тепер цінники знову переписують, тепер у бік зменшення, **помітив наш власкор Віктор СКРИПНИК.**

Поєднають Волинь із Тернопільщиною

Напередодні Міжнародного жіночого дня 8 березня жителі відразу трьох областей отримають прекрасний подарунок від залізничників. 6 березня почне курсувати новий щоденний пасажирський поїзд Ковель—Луцьк—Рівне—Тернопіль. З можливою перспективою продовження маршруту до Хмельницького.

Поїзд формування пасажирського вагонного депо Ковель. Відтепер Волинь і Рівненщина вперше матимуть прямий залізничний зв'язок з Тернополем. З Ковеля поїзд відправлятиметься о 5.05, прибуватиме в Тернопіль о 12.42. З Тернополя відправлятиметься о 16.13 і прибуватиме в Ковель о 23.50, **дізнався наш власкор Микола ЯКИМЕНКО.**

КОРОТКО

■ У рамках громадсько-політичного проекту «Слово і Діло» опубліковано рейтинг міських голів України за відповідальністю щодо виконання обіцянок виборцям. Міський голова Рівного Володимир Хомко посів у списку третє місце, **повідомляє наш постійний читач Олександр ДЖИГИРЕЙ.**

■ Вищі навчальні заклади Івано-Франківська матимуть пільги зі сплати земельного податку. Таке рішення після тривалого обговорення прийняли депутати міської ради, зменшивши ренту на 50 відсотків усім вишам I-V рівня акредитації відповідно до державних актів на право власності на землю, **передає наш власкор Галина БРУХАЛЬ.**

■ Власники земельних паїв Черкащини отримали від товаровиробників 931, 39 мільйона гривень, що становить 99,34 відсотка належної орендної плати, **інформує наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

Нацкомісія затвердила нові тарифи на газ для населення, що почнуть діяти з 1 квітня *(Укрінформ)*

Як зупинити відплив валюти за кордон?

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 3 березня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Міністр також нагадала, що нині у разі прийняття Міжнародним комерційним арбітражним судом або Морською арбітражною комісією при Торгово-промисловій палаті України до розгляду позовної заяви резидента про стягнення з нерезидента заборгованості, яка виникла внаслідок недотримання нерезидентом строків, передбачених експортно-імпортними контрактами, валютну виручку фактично можна не повертати впродовж необмеженого терміну. У цьому разі не тільки зупиняються строки повернення валюти, а й не сплачується пеня за їхнє порушення. Це теж стало однією з причин ускладнення ситуації на валютному ринку, тому норму про вищезгадані підстави для зупинення нарахування пені пропонується скасувати. «Зараз так з країни виводять великі суми валюти», — наголосила Н. Яресько та додала, що цей крок робиться в інтересах всієї країни з метою стабілізації валютного курсу, та що в разі досягнення заявленої мети ці норми можуть бути скасовані.

Голова Комітету Верховної Ради з питань фінансової політики і банківської діяльності Сергій Рибалка зазначив, що пропонований законопроект має дисциплінувати учасників валютних розрахунків та припинити масові зловживання судовими оскарженнями.

Під час обговорення Тетяна Острікова («Самопоміч») назвала ненормальною ситуацію, коли імпортери виводять валюту за кордон, проте товари в Україну не надходять і, так само, коли експортери продають товар за кордон, але виручка до країни не повертається чи повертається з великим запізненням.

Олег Купрієнко (Радикальна партія) наголосив, що цей законопроект потрібно було ухвалити вже давно. Однак коли йдеться про зміст документа, то його турбує, що тепер видачею ліцензії на можливу затримку повернення валютної виручки займатиметься НБУ, бо, на його думку, нинішнє керівництво Нацбанку «ні до чого доброго не приведе». Він запропонував, щоб у законі було чітко передбачено вмотивовані підстави для видачі такої ліцензії. Віктор Пинзеник (Блок Петра Порошенка) висловив думку, що цей законопроект є класичним прикладом боротьби з наслідками, а не ліквідації причини проблеми. «Хіба скорочення термінів зарахування валютної виручки збільшить кількість валюти? Ні! Навпаки, це вдарить по торгових операціях, в тому числі по експорту. Ми ж маємо розуміти, що Україна не є тим партнером, якому кожен без передоплати поставить продукцію. Як тоді український виробник закупить технологічне обладнання, яке потребує тривалого строку виготовлення? Який іноземний партнер візьметься за виготовлення продукції, коли він має вкластися у 90 діб», — запитав народний депутат та додав, що не менші загрози цей законопроект несе для українського експорту та тільки збільшує кількість походів бізнесу до Нацбанку з можливими корупційними ризиками. Що стосується можливості зупинити через суд нарахування пені, то В. Пинзеник зазначив, що обманути можуть і за кордоном, тому звернення до суду — єдина можливість вийти із проблемної ситуації. «Натомість логіка цього законопроекту полягає в тому, що того, хто послизнувся, треба добити», — резюмував народний депутат.

Сергій Соболєв («Батьківщина»), визнавши і часткову правоту уряду, і часткову правоту Віктора Пинзеника, все ж наголосив на необхідності вжиття кроків для зупинення виведення валюти за кордон. «Далі залишати ситуацію, коли під виглядом контрактів фактично виводиться валюта за кордон і назад не повертається, неможливо», — наголосив він.

Однак за ухвалення цього законопроекту в першому читанні проголосували лише 162 народні депутати. Так само не вдалося ухвалити рішення про повернення документа до уряду на доопрацювання.

Під час обміну думками Олег Ляшко заявив, що оскільки в парламенті заблокували ухвалення важливого законопроекту, який має сприяти поверненню валютної виручки в Україну та, відповідно, стабілізації гривні і платіжного балансу, то в разі неповернення до його ухвалення фракція Радикальної партії заблокує трибуну. Сергій Пашинський («Народний фронт») заявив: «Усім відомо — все, що відбувається з національною валютою, — це робота спекулянтів та недобросовісних банків», тому фракція не розглядатиме інших законопроектів доти, поки цей документ не буде ухвалено за основу та в цілому.

Ігор Кононенко (Блок Петра Порошенка) зазначив, що фракція не підтримала законопроект, бо в ньому є корупційна складова та що він б'є по підприємствах, які чесно працюють, та по реальному сектору економіки загалом. Він запропонував повернути цей законопроект до комітету на доопрацювання.

Цю думку підтримав також Олег Березюк («Самопоміч»), який назвав законопроект «поки що справді недосконалим».

Однак коли не знайшла підтримки й пропозиція про направлення законопроекту до комітету на повторне перше читання, головуючий оголосив 15-хвилинну перерву для проведення консультацій. Зрештою, представники фракцій домовилися доопрацювати документ під час перерви та розглянути його на вечірньому засіданні.

А от перейти до розгляду наступного питання — змін до Закону «Про організацію оборонного планування» — завадила сутичка, що сталася між народним депутатом Олегом Ляшком, коли він спробував завадити колишньому члену фракції Радикальної партії Сергію Мельничуку зайти до сесійної зали. Тож головуючий після кількох закликів припинити штовханину був змушений закрити ранкове засідання.

Верховна Рада включила до порядку денного сесії законопроекти: про внесення змін до статті 28 Бюджетного кодексу України щодо доступу до інформації про бюджетні показники у формі відкритих даних; про внесення змін до деяких законів України щодо доступу до публічної інформації у формі відкритих даних; про внесення змін до статті 73 Кодексу законів про працю України (щодо встановлення святкового дня — День захисника України); про внесення зміни до статті 8 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей».

Головуючий оголосив про створення міжфракційного об'єднання «Полтавщина».

Голова Верховної Ради Володимир Гройсман не зміг відкрити чергове засідання парламенту через чергову бійку в сесійній залі. Лідер Радикальної партії Олег Ляшко підійшов у сектор, де сидять депутати з групи «Воля народу», та вимагав від їхнього голови Ігоря Єремеєва вивести народного обранця Сергія Мельничука із зали. І. Єремеєв не став цього робити, після чого виникла штовханина між ним і О. Ляшком. Згодом до цього долучилися низка обранців з Радикальної партії ***(на знімку).*** Володимир Гройсман вимушений був оголосити перерву, а потім закрив вечірнє пленарне засідання.

На початку засідання із днем народження вітали народних депутатів Віктора Короля та Романа Насірова.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Спецпенсії скасовують

Вечірнє засідання 2 березня

Хоча робота позачергової сесії розпочалася із блокування трибуни, в понеділок народним депутатам вдалося продемонструвати консолідарність і ухвалити низку ключових законопроектів, необхідних для отримання підтримки Міжнародного валютного фонду.

Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк, щоправда, на початку засідання наголосив: усі рішення потрібні передусім не МВФ, а нашій країні для змін, які стабілізують економічну й фінансову ситуацію в державі. Нині вдалося скоротити наші борги на чотири мільярди гривень. Тепер **нам пропонують допомогу обсягом 25 мільярдів доларів США, повідомив головний урядовець. Із них 17,5 мільярда — безпосередня фінансова допомога, а ще 7,5 — фінансова контрибуція з країн великої сімки, яка дасть можливість стабілізувати фінансово-економічну ситуацію.** Усі ці кошти не проїдатимуться. За їх рахунок не можна збільшувати пенсії, зарплати і фінансувати армію. «Це є відповідальність уряду і держави», — наголосив Арсеній Яценюк. У новому пакеті проектів законів, за його словами, спільно із представниками коаліції уряду вдалося напрацювати 17 документів. Усі вони, окрім тих, які потребували доопрацювання в комітетах, в понеділок отримали підтримку в сесійній залі.

Найбільше суперечок і обговорень викликав проект змін до деяких законодавчих актів, який стосувався пенсійного забезпечення. За словами доповідача міністра соціальної політики Павла Розенка, для того, щоб виплачувати пенсії хоча би на такому мізерному рівні, який маємо нині, необхідно додатково знайти майже 80 мільярдів гривень. Відтак видатки Пенсійного фонду пропонується скоротити за рахунок пенсій спеціального забезпечення, що стосується, зокрема, суддів, прокурорів, народних депутатів та чиновників. При цьому, за словами міністра, у Кабміні виходили із принципів «соціальної справедливості». Доповідач окремо наголосив на тому, що обмеження пенсій для працюючих вводиться тимчасово — до січня 2016 року, а не постійно, як планувалося зробити це спочатку. У відповідь на зауваження Комітету в справах ветеранів, учасників бойових дій, антитерористичних операцій та людей з інвалідністю, прийнято також рішення не обмежувати пенсії для інвалідів I—III групи, учасників АТО, членів сімей загиблих. Однак ключовою поступкою, яку зробили в результаті обговорення законопроекту із народними депутатами, стала можливість особи після звільнення з роботи відновити свою пенсію у повному обсязі. Ще одним результатом компромісу стало те, що пенсія для працюючих не скорочуватиметься у тих, в кого вона сягає розміру 1,5 прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність. **Тобто скорочення на 15 відсотків не стосуватиметься тих, чия пенсія сягає 1423 гривень.** Проект змін також передбачає обмеження заслужених виплат для суддів, прокурорів та народних депутатів до розміру 10 прожиткових мінімумів. Однак вже з червня цього року подібні спецпенсії взагалі скасують і всім громадянам їх нараховуватимуть за загальними правилами. Ухвалення цього законопроекту депутатам далося нелегко. Закликаючи парламентаріїв голосувати за нього, Прем'єр-міністр наголосив, що напередодні відбулися «надскладні перемовини». «Заслуга політичних партій і фракцій у тому, що ми добилися непідняття пенсійного віку, — сказав А. Яценюк. — У тому, що відсутнє одноразове підняття стажу одразу на п'ять років і приведення всіх одночасно у відповідність до загальної системи... Я знаю, що це не найкращий закон. У нас немає зараз хороших рішень. Вони будуть, коли проведемо реформи і стабілізуємо ситуацію, коли переможемо, коли зупинимо війну». У результаті з п'ятого голосування парламентарії все-таки зібрали необхідні 238 голосів для того, щоб дати запропонованим змінам життя.

Значно менше емоцій зумовило голосування за проект змін до Бюджетного кодексу. Міністр фінансів Наталія Яресько повідомила, що ним пропонується звільнити від податку на прибуток фізичних осіб благодійні внески на користь організацій, що надають допомогу людям, змушеним покинути свої домівки через війну. Цей перелік визначатиметься Кабміном. Передбачається також збільшити рентну плату з 20 до 70 відсотків для тих газодобувних компаній, де значною часткою володіє держава. Завдяки цьому до бюджету залучать додаткові доходи в розмірі 9 мільярдів гривень, які спрямують на пряму підтримку сім'ям із низькими доходами. Окремі народні депутати висловлювали застереження стосовно норми, яка передбачає фактично ручне регулювання субвенцій з боку уряду. Однак необхідну кількість голосів під час голосування цей законопроект набрав.

Водночас, ухвалено проект змін до Закону про Державний бюджет. **Ним пропонується збільшити доходи кошторису на 22,5 мільярда гривень та видатки — на 35,7 мільярда.** Доходи планується наростити передусім за рахунок збільшення відрахувань з боку державних газовидобувних компаній. І факторами інфляції та девальвації. А витрати зростуть за рахунок збільшення субсидій. Сума допомоги тим, хто вимушено покинув свої домівки через військові дії, зросте на 2,9 мільярда гривень — до 3,4, повідомила Н. Яресько.

Народні депутати також дали зелене світло змінам, які підсилюють відповідальність осіб, пов'язаних із банком. На думку представника Президента в парламенті Степана Кубіва, який представляв цей законопроект, це гарантуватиме повернення депозитів у банках, що займаються ризикованими операціями. Депутати також запровадили адресну допомогу малозабезпеченим сім'ям на дітей до 3 років у сумі 250 гривень. Нині цю допомогу отримують діти від трирічного віку.

Розпочавши засідання о пів на шосту, парламентарії закінчили його аж о десятій годині вечора. Ефективна робота довела працездатність коаліції у прийнятті, зокрема, непопулярних у народі рішень.

Свою роботу в понеділок парламентарії розпочали хвилиною мовчання в пам'ять за загиблим у Москві опозиціонером Борисом Нємцовим.

Наприкінці засідання депутати привітали з днем народження народного депутата від Блоку Петра Порошенка Андрія Шиньковича.

Надія СМІЯН.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Ложа уряду.

Проект змін передбачає обмеження заслужених виплат для суддів, прокурорів та народних депутатів до 10 прожиткових мінімумів

До вирішення проблем шахтарських міст залучатимуть європейський досвід

Учора Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман зустрівся з представниками шахтарських трудових колективів.

Під час зустрічі йшлося про проблеми, розв'язання яких вимагають шахтарі з різних регіонів країни — Донбасу, Львівщини, Волині. Серед них — погашення заборгованості з заробітної плати, проблеми реструктуризації галузі та її державної підтримки, проблеми міст, для яких вугледобувна галузь є бюджетоутворюючою.

«Парламент не може підміняти виконавчу владу, але ми можемо і повинні долучитися, щоб питання функціонування вугільної галузі були врегульовані», — сказав Володимир Гройсман. Зокрема, він пообіцяв поінформувати Прем'єр-міністра про результати сьогоднішньої зустрічі та звернутися до Кабінету Міністрів з проханням провести нараду щодо питань подальшої роботи енергоринку, і насамперед — невідкладного вирішення проблем погашення заборгованості з заробітної плати.

Він також наголосив, що до вирішення проблем шахтарських міст потрібно залучати європейський, зокрема німецький, досвід перепрофілювання старопромислових районів. На його думку, необхідно розробити стратегії розвитку таких міст із залученням коштів європейських партнерів.

Керівник парламенту також запевнив, що готовий підтримувати ініціативи щодо вирішення проблем вугільної галузі на законодавчому рівні, і такі ініціативи мають напрацьовуватись профільним комітетом спільно з представниками шахтарських трудових колективів. «Ми маємо відверто казати, що в нинішній ситуації можливо, а що — ні. Ті рішення, які сприятимуть вирішенню проблем галузі, я підтримуватиму особисто», — зазначив Володимир Гройсман.

Прес-служба Верховної Ради України.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман, перший заступник міністра енергетики та вугільної промисловості Юрій Зюков, народний депутат України Сергій Дунаєв.

Голова Добропільського теркому профспілки працівників вугільної промисловості Донецької області Петро Древаль, народний депутат попередніх скликань Віктор Турманов, голова Незалежної профспілки гірників України Михайло Волинець.

ІЗ ВИСТУПІВ УПОВНОВАЖЕНИХ ПРЕДСТАВНИКІВ ФРАКЦІЙ І ГРУП

Віктор ГАЛАСЮК, фракція Радикальної партії Олега Ляшка:

— Парламент ухвалив надзвичайно важливий пакет законопроектів. Він важливий не лише тому, що дасть змогу отримати транш МВФ, а й тому, що ми вперше забезпечуємо рівну пенсійну систему, ліквідуємо преференції для окремих груп чиновників і забезпечуємо соціальну рівність. Це важливо, але недостатньо. Транш МВФ та постановка кадрового питання про відповідальність та зняття Голови Нацбанку дасть можливість короткостроково виправити ситуацію. А нам потрібна стабільність не на два тижні чи місяці. Нам потрібно розгорнути нашу економіку в іншому напрямі розвитку. Потрібно змінити економічну та кредитно-грошову політику нашої держави для того, щоб ми відійшли від режиму виживання, коли імпортуємо закордонні товари на ті кошти, що беремо в борг, а в цей час українці втрачають робочі місця. Це неприпустимо. Нам потрібно включати потужну підтримку національного виробника, знімати зайві ліцензії, регуляторні бар'єри, надавати здешевлене кредитування.

Оксана ЮРИНЕЦЬ, фракція Блоку Петра Порошенка:

— Представляючи в парламенті групу «Львівщина», хочу донести таку інформацію. Питання по шахтарях нині у критичній ситуації. Чому? Бо в місті Червонограді, що на Львівщині, перекрито дороги шахтарями. Вони вимагають, щоб їх почули. Нагадаю, в понеділок вони блокували Верховну Раду, а сьогодні це продовжується на місцях. Міністр палива та енергетики каже одне, а робить інше. Це не сприймається суспільством — громада виходить на вулиці і в можливий спосіб висловлює свій протест. Ми, представники групи «Львівщина», звертаємося до міністра, щоб він звернув увагу на шахтарів і прийняв до уваги їхні звернення. Якщо цього не відбудеться, ми, як народні депутати, будемо в інший спосіб змушувати його приймати адекватні рішення для вирішення цього питання.

Олег КУЛІНІЧ, група «Економічний розвиток»:

— Верховна Рада ухвалила важке рішення щодо державного бюджету. Важке, але необхідне для отримання кредиту МВФ. Проте кредит — це не подарунок і не виграш лотереї, його потрібно буде віддавати. Виникає логічне запитання: за рахунок чого? На сьогодні єдина галузь економіки, яка ще тримається, — сільське господарство. Очевидно, що саме воно буде основним постачальником валюти в Україну. Саме за її рахунок сплачуватимуться кредити, які сьогодні беруться у міжнародних партнерів. Але й аграрна галузь нині поставлена в дуже важкі умови, по суті, на межу виживання. Нині аграрії готуються до посівної, і без підтримки з боку уряду прогнози розвитку галузі однозначно невтішні. Група «Економічний розвиток» вимагає в четвер розглянути всі законопроекти, які стосуються аграрного сектору та села щодо яких є висновки комітетів.

Юрій БОЙКО, фракція Опозиційного блоку:

— Останні події на сході країни дають певний оптимізм щодо вирішення військового конфлікту мирним і дипломатичним шляхом у руслі підписаних Мінських домовленостей. Ми бачимо основне завдання парламенту в підтримці на законодавчому рівні цього процесу. Тому ми знову повертаємося до пропозиції створити комітет з проблем Донбасу, який напрацьовував би проекти законів для затвердження їх у сесійній залі.

Сергій СОБОЛЄВ, фракція «Батьківщини»:

— Уже минуло понад сім місяців, як спецслужби РФ викрали нашу льотчицю-героїню Надію Савченко. Сьогодні вже 81-й день (станом на 3.03.15) її голодовки і ми всі чудово розуміємо: цей тиждень буде переломним. Свідчення німецьких лікарів та її адвокатів доводять, що фактично 7—8 березня може стати критичною датою для здоров'я Надії Савченко, коли можуть розпочатися незворотні процеси. Це свідчить про одне: режим Путіна, який не спромігся за сім місяців навіть передати матеріали в суд, використовує лише один метод — знищення її у в'язниці. Наша фракція вважає, що всі зусилля, які доклали світова спільнота, український парламент, Президент, дають можливість у ці останні дні, коли вирішується доля цієї героїчної жінки, зробити все можливе, щоб витягти її з московської катівні.

Вікторія СЮМАР, фракція «Народного фронту»:

— Зміни, ухвалені до Податкового та Бюджетного кодексів, — це реальні реформи. Ми зробили більш прозорою банківську діяльність і дали змогу притягати до відповідальності власників банків за ті злочини, які вони чинять. Ми підвищили ренту на руду, транспортування аміаку тощо. Це означає, що бюджет наповнюватиметься насамперед за рахунок тих людей, які мають кошти. Ліквідовано спецпенсії, хоча це питання й викликало багато дискусій у залі. Фактично ми зробили все залежне від парламенту для того, щоб стабілізувати курс та ситуацію в економіці, оскільки поновили довіру до нас з боку міжнародних фінансових інституцій. Але головне — продовжувати реформи. Передусім — децентралізації влади. Очевидно, що час приступати до виборчої реформи, оскільки ми говоримо про місцеві вибори. І нарешті конституційна реформа. Президент створив Конституційну комісію, і кожна фракція має відрядити туди своїх представників. Дуже важливо, щоб конституційна реформа стала справжнім консенсусом, щоб ми домоглися балансу влад і змогли виправити всі помилки, які є в нинішньому Основному Законі.

Єгор СОБОЛЄВ, фракція «Самопомочі»:

— Є декілька справ, які маємо зробити після перемоги Майдану. Перша. Давайте дозволимо людям, які віддали життя за Україну, отримати звання Героя України. Родина Жезневських дуже просить про це. Вони живуть у країні, де їхній син вважається фашистом. Тому давайте віддячимо і відзначимо його, як справжнього Героя України. Відповідний проект закону вже розроблено, він пройшов профільний комітет.

Друга. Час приєднуватися до Римського статуту. Так само є відповідний законопроект, давайте виносити його до сесійної зали, щоб усе було по-чесному, і ми могли в Міжнародному суді переслідувати злочинців, які тероризували Євромайдан.

Третя. Час нагадати новому Генеральному прокурору, що він уже не новий. Ми чекаємо від нього реальних результатів у притягненні до відповідальності банди, яка розстрілювала Євромайдан. Ми це не забудемо. Давайте це зробимо.

ФОТОФАКТ

Активісти ГО «Народний люстратор» та працівники Житомирської кондитерської фабрики під час акції біля Верховної Ради України вимагали створити Тимчасову слідчу комісію з розслідування злочинів екс-Генпрокурора В. Яреми та його заступника О. Бачуна.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

БРИФІНГ

Без колекторських послуг

Парламентарії пропонують заборонити надання колекторських послуг щодо боржників — фізичних осіб до прийняття Верховною Радою спеціального закону, який регулюватиме колекторську діяльність. Відповідний законопроект днями було зареєстровано в парламенті. Про це під час брифінгу повідомила співавтор документа народний депутат **Ірина Суслова**.

«Сьогодні як ніколи перед банками постала проблема повернення боргів. Тому ситуацію з несплатами кредитів банки перекладають на колекторські компанії. А відсутність відповідного регулювання на законодавчому рівні дає можливість колекторським компаніям тиснути на боржників і погрожувати їм», — зазначила парламентарій.

Тому, за її словами, законопроектом передбачено за надання фізичними і юридичними особами колекторських послуг штраф у розмірі 10 тисяч мінімальних заробітних плат, а прибуток від надання цих послуг підлягатиме перерахуванню боржнику. Санкції — після рішення суду.

Олександра СЕРГЄЄВА.

СПІВЧУТТЯ

З глибоким сумом сприйняли звістку про смерть народного депутата України Верховної Ради України другого, п'ятого—сьомого скликань, заслуженого економіста України, колишнього Голови Фонду державного майна України, кандидата економічних наук, доктора наук з державного управління, професора

Михайла Васильовича ЧЕЧЕТОВА.

Невблаганна доля обірвала життя глибокопорядної людини з красивою душею та багатим життєвим досвідом, відомого українського політика та державного діяча, ученого, який усе життя активно проводив політику, спрямовану на розвиток Української держави та захист її громадян.

Михайло Васильович ЧЕЧЕТОВ залишиться у нашій пам'яті справжнім патріотом своєї Батьківщини, високим професіоналом, доброзичливою людиною.

Щиро співчуваємо рідним, близьким і колегам покійного, поділяємо біль і скорботу непоправної втрати.

З глибоким співчуттям

депутатська фракція Політичної партії «Опозиційний блок» у Верховній Раді України.

Рахункова палата підписала декларацію про співпрацю між ВОФК України, Польщі, Грузії та Молдови

Церемонія підписання декларації про партнерство та співпрацю між вищими органами фінансового контролю у сфері аудита коштів, які виділяються Європейським Союзом, відбулася у Варшаві наприкінці лютого. Свої підписи під документом поставили очільник української делегації, голова Рахункової палати України Роман Магута, президент Вищої палати контролю Польщі Кшиштоф Квятковський, генеральний аудитор Грузії Лаша Тордія, голова Рахункової палати Республіки Молдова Серафим Урекян.

Сторони домовилися поглиблювати вже існуючі відносини у міжнародних спільнотах вищих органів фінансового контролю INTOSAI та EUROSAI, допомагати ВОФК в адаптації їхньої діяльності до стандартів ЄС.

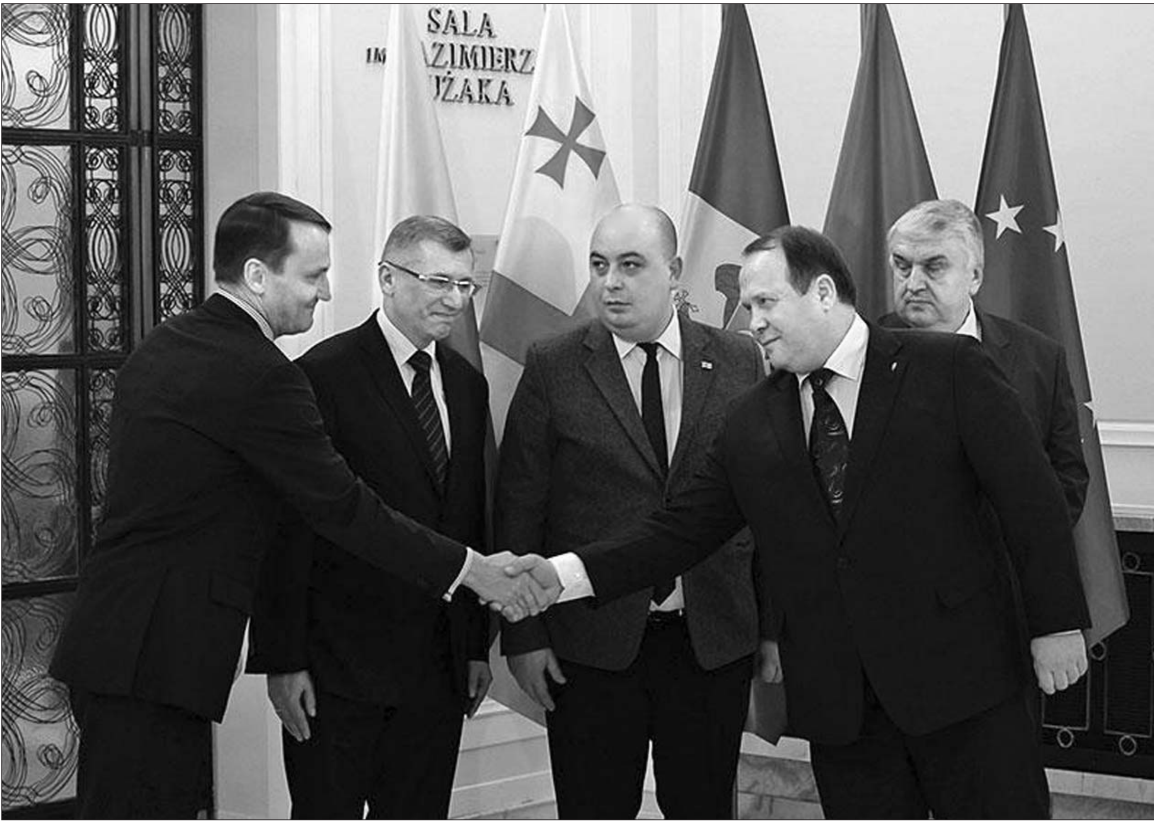
Високо оцінивши підписаний документ, керівник Рахункової палати України Роман Магута наголосив: «Двостороннє і багатостороннє співробітництво між нашими країнами надає можливість мобілізувати досвід спільної роботи, поглибити зв'язки з метою посилення активної ролі, яку відіграють ВОФК у вдосконаленні державного управління, ефективному та результативному розподілі ресурсів задля кращого, стабільнішого, цивілізованішого життя».

Роман Магута нагадав, що у вересні 2014 року уряд України розробив і затвердив План заходів на 2014—2017 роки з імплементації Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, яким передбачено, зокрема, ухвалення нового Закону «Про Рахункову палату», низку заходів з розвитку незалежного фінансового контролю, імплементацію міжнародних стандартів державного фінансового контролю. Виконання цього плану є одним з пріоритетів українських аудиторів і цілком відповідає завданням підписаної декларації.

З нагоди підписання декларації, а також у рамках заходів, присвячених 96-річчю Вищої палати контролю Республіки Польща, з аудиторами України, Польщі, Грузії та Молдови зустрівся спікер Сейму Республіки Польща Радослав Сікорський. Він відзначив важливість співпраці вищих органів фінансового контролю у проведенні аудитів коштів ЄС, які виділяються для країн—кандидатів у члени Європейського Союзу.

У заходах також взяли участь посли України, Грузії та Молдови у Польщі, зокрема, Надзвичайний і Повноважний Посол України в Республіці Польща Андрій Дещиця.

Прес-служба Рахункової палати.

На знімку: спікер Сейму Республіки Польща Радослав Сікорський і голова Рахункової палати України Роман Магута під час зустрічі з очільниками ВОФК України, Польщі, Грузії та Молдови у Сеймі Республіки Польща).

Фото з сайту Вищої палати контролю Польщі.

Як, не вкладаючи державних коштів, забезпечити енергомодернізацію бюджетних установ?

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Верховна Рада ухвалила в першому читанні законопроекти «Про запровадження нових інвестиційних можливостей, гарантування прав та законних інтересів суб'єктів підприємницької діяльності для проведення масштабної енергомодернізації» (реєстр.№1313) та «Про внесення змін до Бюджетного кодексу України (щодо запровадження нових інвестиційних можливостей, гарантування прав та законних інтересів суб'єктів підприємницької діяльності для проведення масштабної енергомодернізації)» (реєстр.№1409). Тож Комітет Верховної Ради з питань промислової політики та підприємництва в рамках підготовки документів до другого читання провів круглий стіл на тему: «Україна на порозі масштабної енергомодернізації».

«Маємо унікальний випадок, коли авторами законопроектів виступили представники усіх фракцій коаліції, а до їхньої розробки залучалися представники Держагентства з енергоефективності, асоціації «Інноваційний розвиток України», Європейського банку реконструкції та розвитку, Американського агентства з міжнародного розвитку, експерти «Реанімаційного пакета реформ», котрі сходяться в одному: Україні, котра є дуже марнотратною, потрібно скористатися світовим досвідом запровадження енергосервісних контрактів, які дозволять приватним інвесторам вкладати кошти в модернізацію бюджетних установ», — наголосив один з авторів законопроектів, голова Комітету Верховної Ради з питань промислової політики та підприємництва Віктор Галасюк.

Що це означає на практиці? Фактично зараз склалася така ситуація, що в держави коштів для встановлення в бюджетних установах енергоощадного обладнання чи сучасної термоізоляції немає, а залучення приватних інвесторів неможливе через відсутність правового регулювання та гарантування їм відшкодування витрат. Тож пропоновані законопроекти нарешті мають запровадити в Україні світовий досвід енергосервісних контрактів, в рамках яких приватні інвестори зможуть вкладати власні кошти в енергомодернізацію бюджетних установ та, забезпечивши за рахунок цього економію споживання енергоресурсів, наприклад, на 20-40 відсотків, отримувати за рахунок цього прибуток. Але, певна річ, інвестори хочуть гарантій, що в разі успішної роботи вони зможуть компенсувати затрати та отримати прибуток. Тому дуже важливо, що всі принципові питання співпраці з інвестором врегульовуються саме нормами прямої дії в рамках закону, а не якимись іншими документами. В. Галасюк переконаний, що ухвалення та реалізація норм цих законопроектів і є справжнім рухом у Європу та реальним кроком до позбавлення залежності від російського газу, та, як наслідок, підвищення конкурентоспроможності української економіки.

Дослівно

Голова Комітету Верховної Ради з питань промислової політики та підприємництва Віктор Галасюк: «Пропонований у законопроектах механізм не потребує залучення жодної копійки державних витрат та повністю втілюватиметься за рахунок приватних коштів. Тобто, якщо інвестор не забезпечить економії енергоресурсів, то, відповідно, нічого не отримає».

З ним цілковито погоджується інший співавтор цих законопроектів, перший заступник голови Комітету з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки Олександр Домбровський. «Цей пакет законопроектів — один із небагатьох прикладів того, як представники різних фракцій та комітетів, різних професійних організацій та експертних груп об'єдналися для ухвалення надзвичайно важливого рішення», — наголосив він та підкреслив, що ці документи створюють законодавчу базу для того, щоб ми нарешті не лише ухвалювали програми з енергоефективності, але фактично почали економити до 1 мільярда кубометрів газу на рік, не використовуючи при цьому жодної бюджетної копійки. Це тим паче важливо, що, за оцінками експертів, для модернізації 98 тисяч бюджетних закладів потрібно близько 200 мільярдів гривень. Звісно, що в бюджеті й 20 зайвих мільярдів немає. «Тому сьогодні у нас єдина можливість — запровадити довгострокові правила гри для приватних інвесторів, які, вклавши свої кошти, допоможуть розв'язати проблеми держави і людей та згодом отримають ці кошти назад», — вважає О. Домбровський.

Заступник голови Комітету Верховної Ради з питань бюджету Віктор Кривенко, котрий також серед авторів законопроектів, погодився з думкою, що розраховувати на вкладення бюджетних коштів в енергомодернізацію бюджетних установ — марна ілюзія. Але, вважає він, залучаючи інвесторів, треба скласти чіткий реєстр проектів та налагодити чіткий контроль за їхньою реалізацією, щоб цю добру справу не було дискредитовано, як це свого часу сталося з ідеєю вільних економічних зон.

Утім, як припустив голова підкомітету з питань енергозбереження та енергоефективності Комітету з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки Олексій Рябчин, парламент через деякий час вже на основі здобутого досвіду зможе внести до цих документів необхідні зміни, але сьогодні вкрай важливо запустити цей механізм.

На тому, що чи не вперше за багато років вдалося знайти консенсус не лише між законодавчою та виконавчою владою, а й з Європейським банком реконструкції і розвитку та Американським агентством з міжнародного розвитку, акцентував увагу перший заступник голови Державного агентства з енергоефективності Олексій Корчміт. Він також нагадав, що ухвалення пропонованих норм ще із 2010 року є нашим боргом перед Євросоюзом, у якого Україна взяла 46 мільйонів євро на реалізації заходів з енергоефективності, а в 2012 році, після приєднання до європейського енергетичного співтовариства, ми знову взяли на себе це зобов'язання. «Після ухвалення цих законопроектів ми нарешті зможемо сказати, що впроваджуємо механізм, який впродовж останніх 20 років успішно використовується у вісімнадцяти країнах Європи, що ми впроваджуємо механізм, який у США за останні 35 років дав можливість скоротити на 35 відсотків витрати енергоресурсів в бюджетних установах», — вважає О. Корчміт.

Очікуваний ефект внаслідок ухвалення законопроектів № №1313 та 1409

РИНОК	ЕФЕКТ	ВАЖЛИВІСТЬ
ПОТЕНЦІЙНІ ЗАМОВНИКИ ≈98 000 бюджетних закладів	ЗМЕНШЕННЯ ІМПОРТУ ГАЗУ ≈1 млрд. куб.м. на рік	Жодних витрат з бюджету
ПОТЕНЦІЙНИЙ ОБ'ЄМ РИНКУ 225 млрд. гривень	STOP ЗМЕНШЕННЯ ВИТРАТ ЗАМОВНИКА на 20-40% на комунальні послуги та енергоресурси	НАРАЗІ ВАРТІСТЬ ОПАЛЕННЯ ПЕРЕВИЩУЄ ЄВРОПЕЙСЬКІ АНАЛОГИ у 2-3 рази
ТЕРМІН ОКУПНОСТІ 2-7 років	CO_2 СКОРОЧЕННЯ ВИКИДУ ПАРНИКОВИХ ГАЗІВ 2-3 млн. т. CO_2 на рік	ДИРЕКТИВА 2006/32/EU3 УКРАЇНА ЗОБОВ'ЯЗАЛАСЯ ВИКОНАТИ УМОВИ ДИРЕКТИВИ 2006/32/EU3 ЕНЕРГОЕФЕКТИВНОСТІ ще у 2012 році

Довідково

Енергосервісна компанія реалізує проекти з енергоефективності бюджетних установ за власні кошти, які повертає за рахунок досягнутої економії витрат на оплату спожитих паливно-енергетичних ресурсів та комунальних послуг.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Ухвалення та реалізація норм цих законопроектів є реальним кроком до позбавлення залежності від російського газу

Що контролюємо, те й оплачуємо

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

На цей момент Україна повністю працює за цією процедурою. Всі інші поставки здійснюються за незатвердженою процедурою». «При цьому росіяни не хочуть закривати це питання», — сказав Демчишин, зазначивши, що у представників Росії поки що немає відповіді на те, як і хто повинен оплачувати поставлений на території так званих ДНР та ЛНР обсяг газу? Міністр також зауважив, що ніхто не може з упевненістю сказати і про те, які обсяги газу були постачені в ці регіони.

Делегацію Єврокомісії на переговорах очолював віце-президент ЄК з питань енергетики Марош Шефчович. Українську сторону представляли міністр енергетики та вугільної промисловості Володимир Демчишин і глава правління НАК «Нафтогаз України» Андрій Коболєв. З боку РФ участь взяв міністр енергетики РФ Олександр Новак. Глава правління ВАТ «Газпром» Олексій Міллер до Брюсселя не прибув. На офіційному сайті компанії немає жодних згадок про брюссельські переговори.

ФОТОФАКТ

Принц Вільям зустрівся з головою КНР Сі Цзіньпіном у Пекіні. Герцог Кембриджський став першим високопоставленим членом британської королівської родини, який відвідав Китай за останні 30 років.

Фото Xinhua/Укрінформ.

Поховали Бориса Нємцова

Учора в Підмосков'ї — на Троєкуровському цвинтарі — поховали Бориса Нємцова. Прощалися з політиком у Сахаровському центрі. Жалобну церемонію відвідали десятки тисяч москвичів, друзів і однодумців покійного. Телеканал «Дождь» вів пряму трансляцію панахиди й відспівування в церкві. Бориса Нємцова в останню путь проводжали чимало чиновників нинішньої адміністрації та уряду. Президент України Петро Порошенко посмертно нагородив Бориса Нємцова орденом Свободи. Перші особи російської держави на церемонію прощання не прибули, **повідомляє наш власний кореспондент у Москві Віктор ТИМОШЕНКО.**

До речі, в Польщі обурилися забороною на в'їзд до Росії з метою участі у церемонії поховання Бориса Нємцова, яку Кремль наклав на маршалка Сенату (верхньої палати польського парламенту. — **Ред.**) Богдана Борусевича. Більше того, російська влада не дала згоду на посадку в Шереметьєво спецлітака з офіційною делегацією обох палат польського парламенту, яка хотіла віддати шану російському опозиціонерові. МЗС Польщі направив ноту росіянам, які через своє посольство у Варшаві повідомили, що заборона в'їзду для Борусевича (маршалок Сенату — це третя особа у державі) «не пов'язана з похороном, а є відповіддю на західні санкції щодо російських політиків».

У Сенаті РП пам'ять Нємцова вшанували вчора хвилиною мовчання. Натомість у Москві надгробну промову маршалка Б. Борусевича зачитав присутній на похоронах заступник міністра закордонних справ Конрад Павлік. У зверненні наголошується, що «поляки не є ворогами демократичної Росії, хочуть контактів з росіянами, з російською культурою, співробітництва у економічній та науковій сферах», але «не погоджуються, щоб Росія була ревізіоністською державою, що веде агресивну війну та ставить під сумнів європейський лад», **інформує наш власний кореспондент у Варшаві Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.**

У Парижі молилися за мертвих і живих захисників нашої Вітчизни

У паризькому соборі св. Людовіка — головній кафедрі французької армії — відбулася Літургія за Україну. Під час служби молилися за спочинок душ Небесної Сотні та наших співвітчизників, які віддали життя в боях за Донбас. Також слали молитви за українські Збройні Сили, за мир у всьому світі, за переслідуваних християн і за Францію.

Захід відбувся з ініціативи посольства та військового аташе України. Співорганізаторами виступили: Франко-українська асоціація ветеранів Національного союзу ветеранів Франції та Єпархія св. Володимира. У богослужінні, крім українських дипломатів, взяли участь військові аташе дружніх країн, представники Генштабу Франції, зарубіжні дипломати, генеральний секретар Міжнародної організації франкофонії Мікаела Жан, керівництво музейного комплексу «Дім інвалідів», українська діаспора...

З нагоди річниці трагічних подій на Майдані в Парижі також було представлено виставку «Українські воїни — захисники Вітчизни» фотокореспондента «Голосу України» Олександра Клименка.

А вчора в столиці Франції відбулася акція високого рівня у Палаці Талейрана на площі Злагоди, присвячена річниці Майдану. До уваги високих гостей, представників вищих політичних, дипломатичних, культурних кіл країни було запропоновано виставку «Майдан — Революція Гідності» (артефакти та фото Майдану), живопис Андрія Набоки, фільми про події на Майдані виробництва «Вавилон 13», концерт. З 10 березня експонати з виставки демонструватимуться у Культурному центрі посольства України.

Павло Клімкін про Японію: «сильні жести від справжніх друзів»

Два дні перебування міністра закордонних справ України Павла Клімкіна з офіційним візитом в Японії були сповнені зустрічей та перемовин з очільниками Країни вранішнього сонця.

Під час переговорів з прем'єр-міністром Японії йшлося про ситуацію на сході України та перспективи економічного розвитку нашої країни. Шіндзо Абе наголосив, що його уряд готовий всебічно сприяти відновленню миру та стабільності в Україні, а також проведенню економічних реформ. «Ми поважаємо суверенітет та територіальну цілісність України і сподіваємося на мирне врегулювання конфлікту», — наводить слова Абе агентство «Кіодо».

Ґрунтовні консультації було продовжено з міністром закордонних справ Фуміо Кішідою. Про перші враження від перемовин з колегою Клімкін написав у Twitter: «Провів зустріч з главою МЗС Японії. Сильний жест від справжніх друзів — 1 млрд. японських єн на медичне обладнання для українських лікарень від уряду Японії». Мільярд японських єн — це майже 8 млн. доларів. У багатьох українських лікарнях, особливо Чорнобильської зони, добре знають надсучасне обладнання, постачене Японією на безоплатній основі — за програмою «Кусаноне». Тепер завдяки справді «сильному жесту від справжніх друзів» нову техніку можуть чекати інші українські медичні заклади.

Треба сказати, що таких жестів зроблено вже чимало. Торік Японія виділила більш як 1,5 мільярда доларів на економічні реформи в нашій країні. З них 1,1 мільярда — це пільговий кредит на реконструкцію Бортницької станції аерації, яка перебуває нині в передаварійному стані. Гроші надають під немислимі відсотки — 0,1 на 40 років. Крім того, виділено 300 млн. доларів кредитної лінії японського Агентства гарантування експорту, ще 100 млн. — на програму розвитку, що реалізуватиметься спільно зі Світовим банком.

Нинішнього року японський уряд заявив, що надасть ще майже 300 мільйонів доларів економічної допомоги, частина з яких піде на відновлення східних регіонів України.

Ще одна спільна болюча тема — реагування на аварії на АЕС. Фуміо Кішіда запропонував провести цього року третє засідання спільного японсько-українського комітету з питань співробітництва у сфері поліпшення поставарійного реагування на надзвичайні події на атомних станціях. Сторони підкреслили, як важливо разом вчитися на досвіді і Чорнобиля, і Фукусіми.

Ніна БАЛИКОВА.

Токіо.

Екс–прем'єр став консультантом Белграда

Колишній прем'єр-міністр Великобританії Тоні Блер став консультантом уряду Сербії. **Про це днями повідомив прем'єр-міністр Сербії Александр Вучич.** Екс-прем'єр і його приватна консалтингова компанія приступили до навчання міністрів і керівників різних державних відомств результативно працювати й швидко добиватися поставлених урядом цілей.

Це повідомлення в багатьох сербів спричинило гнівне обурення. Як відомо, в 1999 році британський прем'єр підтримував бомбардування Сполученими Штатами міст Югославії, а також схвально ставився до всіх ініціатив Білла Клінтона, спрямованих проти офіційного Белграда. Александр Вучич, який тоді обіймав посаду міністра інформації Югославії, майже щодня таврував ганьбою і викривав американців та британський уряд на чолі з Блером. І раптом через 16 років — такий різкий поворот!

Але Александр Вучич переконував своїх співвітчизників, що зараз досвід Блера дуже важливий для прискорення євроінтеграційних процесів у Сербії. ЗМІ нагадують, що британський екс-прем'єр був радником влади Руанди, Албанії, Монголії і навіть багатого Кувейту. Його консультаціями користувалися Муаммар Каддафі та Нурсултан Назарбаєв.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

ПЛАНЕТА

У Берліні відбудеться зустріч «нормандської четвірки»

Канцлер Німеччини Ангела Меркель (на знімку) запросила «нормандську четвірку» на переговори в Берлін. 6 березня відбудеться зустріч високих представників МЗС країн-учасниць. А переговори президентів Німеччини, Росії, України, Франції можуть відбутися орієнтовно вже в перший половині місяця. Цю інформацію підтвердив офіційний сайт президента РФ. Під час зустрічі «нормандської четвірки» пропонується обговорити процес виконання усіх положень Комплексу заходів, погоджених у Мінську 12 лютого 2015 року, а також роботу моніторингової місії ОБСЄ із розмежування воюючих сторін і відведення тяжкої військової техніки. Україна на перемовинах наполягатиме на введенні в район конфлікту міжнародних миротворців. Президенти мають намір підключити до цієї роботи Міжнародний комітет Червоного Хреста.

Вл. інф.

Проєвропейські партії утримали владу в Прибалтиці

Країни Прибалтики (Латвія, Литва й Естонія) сьогодні найближчі союзники України в протистоянні російської агресії. Через їх активну проукраїнську позицію Москва не пропускає нагоди дестабілізувати ситуацію в цих державах. Тест на демократію днями складали у Литві й Естонії. Вибори, що відбулися там, показали, що проєвропейські партії не втрачають народної довіри.

Перемогу на парламентських виборах в Естонії одержала правляча Партія реформ, набравши 27,7% голосів. Вона одержала 30 із 101 мандата в Рійгікогу. Друге місце посіла опозиційна Центристська партія, яку місцева преса нерідко називає проросійською. Їй дісталося 24,8% голосів виборців, або 27 депутатських місць. Основа електорату Центристської партії — російськомовні жителі Естонії, котрі становлять до чверті її населення. На третьому місці опинилася Соціал-демократична партія, що входить у нинішню правлячу коаліцію, вона одержала на виборах 15,2% голосів і 15 мандатів. Явка виборців становила 63,7%. Зараз розпочинаються переговори між політичними партіями з питання про створення нової правлячої коаліції, **повідомляє «Бі-Бі-Сі».**

На муніципальних виборах у Литві, які відбулися 1 березня, діюча влада загалом теж зберегла свої позиції. Особливістю голосування стало те, що громадяни вперше обирали мерів прямим голосуванням. Найбільше питання в тому, хто здобуде перемогу в мегаполісах — Вільнюсі, Каунасі й Клайпеді. Втім, там інтрига зберігається, оскільки жоден із кандидатів не зміг набрати більше половини голосів. Тепер переможців визначить другий тур.

Після семимісячної перерви через лихоманку Ебола в Ліберії нарешті запрацювали школи («Євроньюз»)

На Полтавщині поставлено на квартирний облік сім родин воїнів, які загинули під час виконання бойових завдань у зоні АТО. Наразі поліпшення житлових умов потребують 15 таких сімей, *передає наш власкор Василь Неїжмак*

Представники чернігівської «Самооборони Майдану» затримали 35–річного хулігана, який намагався зруйнувати стелу Героїв Небесної Сотні поблизу Красної площі обласного центру та розкидав принесені квіти. Чоловіка, що був під дією наркотичних речовин, передано правоохоронцям, *повідомляє наш власкор Сергій Павленко*

Поштовики й міліціонери діятимуть спільно

Традиційну зустріч із правоохоронцями ініціювало керівництво Полтавської дирекції «Укрпошти». Спільні здобутки та проблеми працівники поштового відомства з усіх районів області обговорювали з представниками відповідних міліцейських служб розкриття майнових злочинів, державної охорони та Державтоінспекції. При цьому відзначалося, що їхня співпраця дає свої плоди.

Якщо позаминулого року на Полтавщині було п'ять проникнень у приміщення та транспортні засоби поштовиків із викраденням звідти грошей і матеріальних цінностей, то 2014-го таких злочинів зафіксували тільки два (один із них уже розкрито). Протягом останнього року не було допущено й дорожньо-транспортних пригод за участю поштових машин.

Але підстав для самозаспокоєння статистика не дає. Бойові дії на сході, незаконний обіг зброї, міграція, у тому числі й злочинного елементу, породжують нові виклики. Багатьох приголомшив минулорічний розстріл банківської інкасаторської машини з гранатометів на межі Полтавської й Дніпропетровської областей. Чи можна убезпечити від таких нападів автомобілі «Укрпошти», якими перевозять гроші, посилки та інше цінне майно? Їх також супроводжують люди зі зброєю. Тож взаємодія з працівниками ДАІ має бути чіткішою та продуманішою. Поштовики наводили приклади безпідставних зупинок їхніх фургонів на маршрутах людьми із жезлами.

Водночас правоохоронці прагнуть, щоб приміщення поштового зв'язку були обладнані надійнішою та сучаснішою пожежно-охоронною сигналізацією. На жаль, коштів для цього у поштовиків хронічно бракує. Та запобігати пограбуванням і крадіжкам варто не лише міцними замками чи камерами спостереження. Скажімо, листоноші спілкуються із земляками частіше, ніж будь-хто інший. Тож добре знають і про тих, хто може зазіхнути на державне майно. За таких обставин контакти поштовиків із дільничними міліціонерами для профілактики злочинності важать не менше, ніж оперативно-розшукові заходи. У свою чергу база даних правоохоронців допоможе поштовикам не помилитися у доборі кадрів, запобігти проникненню в їхнє середовище людей із «липкими» руками.

Кіоски та інше майно «Укрпошти» збережуть не лише грати.

Таких «точок дотику», покликаних активізувати співпрацю представників обох державних служб, на згаданій спільній нараді знаходили чимало. Підбиваючи підсумки, керівник Полтавської дирекції «Укрпошти» Микола Хоменко наголосив на відповідальності кожного за доручену ділянку роботи та на готовності своїх підлеглих тісніше співпрацювати з правоохоронцями, яких вони вважають партнерами.

Учасники зустрічі схвалили головні положення меморандуму про співпрацю. А після технічного доопрацювання домовленості підпишуть очільники згаданих обласних служб.

Василь НЕЇЖМАК.
Полтава.
Фото автора.

Підвищили вартість проїзду

У Харкові в 90 відсотках міських маршрутних автобусів здорожчала вартість проїзду. Тариф підвищився в середньому на 1—1,5 гривні залежно від виду транспортного засобу й довжини маршруту. Про це повідомив заступник харківського міського голови Євген Водовозов.

— Підвищення вартості проїзду викликане насамперед подорожчанням пального, — зазначив він. — За нинішньої ціни автоперевізники не покривають витрати на заправлення автобусів пальним, у копійку влітає й утримання машин. Щоб не допустити зупинки підприємств, довелося йти на непопулярний серед пасажирів крок.

Євген Водовозов наголосив, що, наприклад, 1 березня оптова ціна дизельного палива в регіоні становила 26 гривень за літр, тоді як у попередніх тарифах перевізники закладали вартість пального на рівні 12—13 гривень.

Микола КОСИЙ.
Харків.

Головній площі повернуть ім'я

Миколаївці вирішили повернути історичну назву головній площі свого міста. Вона знову називатиметься Соборною!

Завершилося двомісячне громадське обговорення щодо повернення площі Леніна історичної назви «Соборна площа». Більшість городян підтримали таку пропозицію.

Обговорення відбувалося в Інтернеті, у ньому взяли участь 1 860 миколаївців. 1 727 з них проголосували за Соборну площу, 37 осіб підтримали інші назви, серед яких площа Соборності, Сонячна, Адміралтейська, Адміральська, Святого Миколая, Героїв АТО, Героїв України, Волі...

І лише 80 учасників обговорення висловилися за те, щоб залишити головній площі Миколаєва ім'я Леніна, попри те що пам'ятника вождеві світового пролетаріату тут немає вже більше року.

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаїв.

Страйкують водії маршруток

У вівторок багатьом миколаївцям довелося діставатися на роботу пішки або на таксі — водії маршруток страйкували всю першу половину дня. Основна їх вимога — підвищення вартості проїзду.

Досі тариф на більшості міських маршрутів громадського транспорту становив 3 гривні. Розмови про його підвищення почалися разом зі зростанням цін на пальне. В останні кілька днів водії лякали пасажирів щонайменше подвійним тарифом. Але вимогою страйкарів стало збільшення вартості проїзду до 5 гривень. Крапку в цьому питанні має поставити міська влада.

Вл. інф.

ФОТОФАКТ

Учора під стінам Міністерства інфраструктури активісти «Автомайдану», профспілка аеропорту «Бориспіль» й Асоціація авіапідприємств України провели пікет. Серед основних вимог — проведення справедливого конкурсу на посаду директора головного аеропорту країни, звільнення голови Державіаслужби України Дениса Антонюка й підписання угоди про відкрите небо.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Хліб стає делікатесом

Хлібобулочні вироби від провідного в області виробника «Одеський коровай» зросли в ціні на 10%. Тепер відпускна ціна соціально значимих сортів хліба — «Обідного домашнього» й «Одеського» — дорожча на 44 копійки, «Новосільського» — на 41 копійку за буханку.

Пекарі пояснюють збільшення цін стрімким зростанням вартості борошна. Так, якщо раніше тонна його коштувала 4,2 тисячі гривень, то нині 7—8 тисяч гривень.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

Рада приміщення віддала, суд — забрав

Виконано рішення господарського суду Хмельницької області щодо визнання недійсним договору оренди нежитлових приміщень загальною площею 2400 квадратних метрів, укладеного між обласною радою та одним із товариств з обмеженою відповідальністю. Екс-голова облради підписав документ без погодження із сесією. Тепер приміщення вартістю 3,2 мільйона гривень повернуто у власність територіальної громади. Крім того, прокуратура підтримує обвинувачення у розгляді судом кримінального провадження стосовно колишніх посадових осіб облради щодо зловживання ними службовим становищем під час передачі в оренду цих приміщень.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

ЦИФРА

Понад 13 тисяч

закарпатців звернулося до лікарів протягом дев'ятого календарного тижня року з приводу захворювання на ГРВІ та грип. Темп приросту уповільнився порівняно з попереднім тижнем і становив 12,6 відсотка, а серед дитячого населення — майже вісім процентів.

Нині показник захворюваності становить 108,5 особи на десять тисяч населення, повідомила начальник відділу Головного управління Держсанепідемслужби у Закарпатській області Вікторія Дьордяй.

Василь НИТКА.

Готові продати, а інвесторів немає

Понад сто ділянок землі, які могли б зацікавити потенційних інвесторів, визначила в Криму місцева влада. Їх загальна площа — більш як 1,6 гектара, перебувають вони у державній і в муніципальній власності. Продаж прав на більшість ділянок здійснюватиметься найближчі п'ять років, а виручити за них планують понад 300 мільйонів рублів.

Водночас, за даними «міністерства економічного розвитку» Криму, у зв'язку із санкціями інвесторів на півострові майже немає. Навіть оголошена російською владою вільна економічна зона нікого не зацікавила.

Михайло РУДЕНКО.
Крим.

Дорога інвентаризація

Посадові особи Вільногірської міської ради завдали збитків державі на суму 174 тисячі гривень. Про це повідомили в прокуратурі Дніпропетровської області.

Встановлено, що міськрада в липні позаминулого року проводила інвентаризацію прибудинкових територій. До роботи замість комунального підприємства «БТІ м. Вільногірська» підключили приватну фірму, якій і перерахували понад 180 тисяч гривень.

— Приватне підприємство, у свою чергу, найняло фахівця КП «БТІ м. Вільногірська», заплативши йому... майже шість тисяч гривень, — зазначають у відомстві.

За фактом зловживання службовим становищем, що призвело до тяжких наслідків (ч. 2 ст. 364 КК України), розпочато кримінальне провадження.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Нацкомісія затвердила нові тарифи на газ для населення, що почнуть діяти з 1 квітня (Укрінформ)

Почерк фашистів однаковий

У Корюківці на Чернігівщині відбулися жалобні заходи з нагоди 72-ї річниці трагедії знищення нацистами 2—3 березня 1943 року міста з майже сімома тисячами його жителів **(на знімку)**.

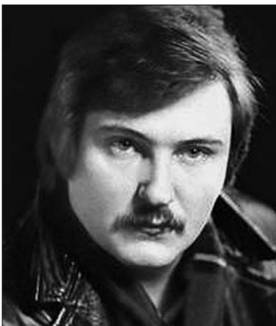
На мітингу в райцентрі його учасники порівняли діяння німецьких фашистів і нинішніх російських терористичних військ, які безжально вбивають людей та нищать інфраструктуру Донбасу. З болем про це говорили очільники області Сергій Журман, Микола Звєрєв, голова Українського інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович, свідок Корюківської трагедії Сергій Жарий та представник латвійської делегації, депутат Сейму Латвії, голова депутатської групи з міжпарламентських зв'язків з Україною Айнарс Межуліс.

На місці перепоховання останків жертв Корюківської трагедії в урочищі Гай відбулася поминальна літія.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.
Фото Віктора КОШМАЛА.

Мандрівка до «Міста Червоної рути»

Саме таку назву має новий туристичний маршрут, розроблений у Чернівцях і присвячений композиторові Володимиру Івасюку **(на знімку)**. Організаторами нової екскурсії стали меморіальний музей Володимира Івасюка, туристична організація «Палітра Буковини», ініціативна група ГО «Об'єднання «Самопоміч». Презентація маршруту відбулася 4 березня — у день народження легендарного автора «Червоної рути».

«Місто Червоної рути» — це мандрівка місцями, пов'язаними з життям і творчістю композитора, перегляд унікальних архівних фото- та відеоматеріалів, спогади сучасників про геніального буковинця.

Починатиметься екскурсія на Театральній площі біля центрального корпусу Буковинського державного медичного університету, де колись навчався В. Івасюк. Далі вона прямуватиме до центрального корпусу ЧНУ, Чернівецької обласної державної телерадіокомпанії і закінчуватиметься в меморіальному музеї Володимира Івасюка.

Сергій СУЛИМА.
Чернівецька область.

ЩОБ ЛІСІВ НЕ МЕНШАЛО

Посилену увагу приділятимуть розсадникам

Працівники Чорноліського лісгоспу на Кіровоградщині планують цієї весни посадити 107 гектарів дерев різних порід на вирубках минулих років та озеленити ще 110 га площ.

Техніка для підготовки грунту готова, садивного і посівного матеріалу достатньо, подбали тут і про лопати, відра, робочі рукавички, **повідомляє головний лісничий підприємства Олег Яценко.**

Щоб виростити якісний садивний матеріал, минулого року в лісгоспі істотно поповнили насіннєвий фонд: заготовили 3566 кілограмів насіння лісових культур, в т. ч. 3475 кг жолудів дуба звичайного (основна лісоутворююча культура) та червоного.

Нинішнього року посилену увагу приділятимуть розсадникам — запровадженню сучасних, економічно вигідних технологій, підвищенню конкурентоспроможності саджанців декоративних рослин на ринку.

У планах підприємства — збільшення кількості садивного матеріалу для власних потреб і реалізації, вирощеного із закритою кореневою системою (в горщиках, торф'яних таблетках, розсадній тарі).

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.

За справу взялися волонтери

Втрати від браконьєрського вирубування зелених насаджень та лісових пожеж на Херсонщині намагаються відшкодувати волонтери. Понад три сотні активістів «зелених» громадських організацій у Цюрупинському районі області висадили на згарищах загалом 25 тисяч молодих сосонок і пообіцяли доглядати за ними, доки деревця не приймуться. Таку ініціативу лісоводи краю можуть лише вітати: адже нинішнього року держава програми з відновлення лісів на території єдиної в Європі Олешківської пустелі практично не фінансує, а власних ресурсів для її виконання у лісгоспів хронічно не вистачає. Втім, роботи для волонтерів ще чимало: «черги» на висаджування тільки в тому ж Цюрупинському районі області чекають понад три мільйони деревець!

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

ТИМ ЧАСОМ

Підпалюють суху траву, а горять селянські хати

Загрозлива ситуація через надзвичайно суху погоду і масове неконтрольоване випалювання сухої рослинності склалася на Волині. Через це останнім часом часто виникають пожежі. Лише за останній тиждень зареєстровано 12 таких випадків, вогнем знищені та пошкоджені чотири будівлі, **розповів начальник управління Державної служби України з надзвичайних ситуацій в області Володимир Грушовинчук.**

Проблема набула такого масштабу, що стає загрозливою для безпеки громадян і населених пунктів, особливо розташованих в лісистій місцевості. Звернув на неї увагу під час щотижневої оперативної наради і керівник облдержадміністрації Володимир Гунчик. А ось чи обмежиться боротьба з паліями лише словами, чи врешті-решт когось з них притягнуть до відповідальності, покаже час.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

Додатковий потяг зі столиці

До жіночого свята Укрзалізниця призначила додатковий потяг № 269/270 Київ—Івано-Франківськ. Зі столиці він вирушить 6 березня о 22.23, у зворотному напрямку — 9 березня о 23.24. Потягом зможуть скористатися також мешканці Козятина, Вінниці, Хмельницького, Тернополя та Львова. В складі потяга 18 вагонів — плацкартні, купе та класу люкс. Нагадаємо: окрім додаткового, наразі між Києвом та Івано-Франківськом курсують три пари поїздів: № 73 Москва — Івано-Франківськ, та № 43, № 143 Київ—Івано-Франківськ.

Обранці захистили ошуканих

Депутати Івано-Франківської міської ради заступилися за ошуканих мешканців міста. У жовтні минулого року в обласному центрі виник скандал, пов'язаний з діяльністю приватного підприємства «Екватор», працівники якого без належних дозволів відрізали квартири від централізованого опалення. Через те власникам помешкань з автономним опаленням продовжували надходити платіжки від постачальників тепла.

На нещодавній сесії мешканцям 59 квартир дозволили від'єднатися від централізованих мереж та звільнили їх від сплати боргу за фактично ненадані послуги. Теплопостачальні організації, в свою чергу, мають припинити нарахування плати згаданим власникам та видати їм необхідні технічні документи. Ціна списаної заборгованості — 70 тисяч гривень. Недоотримані кошти державному міському підприємству «Івано-Франківськтеплокомуненерго» компенсують з бюджету — як внески до статутного фонду.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

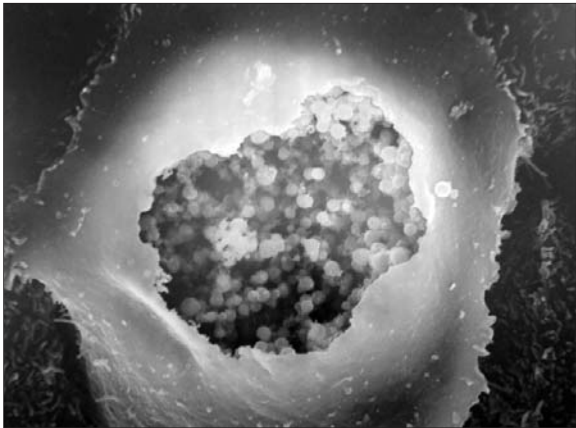
Картини, що відкривають... науку

Незвичайну виставку розгорнуто в «Українському домі «Перемога», що у Тернополі. Її назва — «Картини зі світу науки». Автори півсотні робіт — науковці німецького товариства імені Макса Бланка (німецького фізика-теоретика, лауреата Нобелівської премії. — **Авт.**).

До товариства входять 82 інститути, які ведуть фундаментальні дослідження у галузі біологічних, природничих, гуманітарних, соціальних наук. Вчені зауважили, що у процесі суто наукового документування об'єктів досліджень часто виникають зображення з навдивовижу естетичними художніми формами та структурами. Це справжні витвори мистецтва зі світу, зазвичай прихованого від людського ока, особливо якщо це стосується фундаментальних наук. Хто б міг подумати, що настільки естетичний вигляд мають клітини раку, імунна система, паразити у клітині чи чорна діра у приливному потоці... Тож автори картин виступають не лише як науковці, а й як митці.

Представник Федеративного міністерства освіти та науки Еріх Бістрікер розповів, що ідея прикрасити стіни центрального офісу товариства у Мюнхені результатами наукових досліджень виникла у вчених ще у 1999 році. Згодом запрацювала виставка. Щороку відбувається конкурс, на якому відбирають до півсотні картин актуальних проектів, які відображають наукові дослідження і бачення світу вченими.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.
Фоторепродукція автора.

Паразити у клітині.

СПОРТ

Настріляли чотири нагороди

Стрільба з лука. Копер (Словенія). Першість Європи в приміщенні. Українці здобули чотири медалі. «Золото» в класичному луці дісталося нашому Георгієві Іваницькому та юніорці Соломії Гнип.

Бронзові відзнаки у змаганнях юніорів завоювали: Марія Школьна (блочний лук) і команда юніорів також у блочному луці — Антон Гончаров, Влад Большаков та Роман Говядовський.

Наш чемпіон розпочав підготовку до бою з Дженнінгсом

Бокс. Володимир Кличко розпочав підготовку до поєдинку проти американця Брайанта Дженнінгса. Українець вирушив до США, де готуватиметься до майбутньої зустрічі. А вона, нагадаємо, відбудеться 25 квітня в Нью-Йорку (США).

Одним із спаринг-партнерів чемпіона буде 22-річний новозеландський суперважковаговик Джозеф Паркер.

Відбудуться лише три поєдинки

Футбол. Сьогодні день перших матчів 1/4 фіналу Кубка України. Гратимуть: «Металіст» — «Шахтар» (у Львові), «Зоря» — «Динамо» (у Запоріжжі), «Ворскла» — «Олімпік». Мав відбутися й поєдинок «Чорноморець» — «Дніпро». Але його перенесено на пізніші терміни.

Таке рішення прийняла УПЛ, розглянувши лист ГУ МВС України в Одеській області та клопотання ФК «Чорноморець». Дату проведення та час початку буде визначено додатково.

«Динамо» віддає гравців в оренду

Ужгородська «Говерла» поповнила склад двома футболістами київського «Динамо». **Про це повідомляє офіційний сайт Прем'єр-ліги.**

Воротар Максим Коваль і нігерійський півоборонець Лукман Аруна стали гравцями «Говерли» на правах оренди. Також ужгородці орендували оборонця «Зорі» Михайла Писка.

***

Свою кар'єру в харківському «Металісті» продовжить оборонець «Динамо» і збірної України Євген Селін. Крім того, харків'яни також орендували двох молодих гравців столичного динамівського клубу — вихованця харківського футболу Артема Беседіна і Дмитра Рижука.

Гратиме в слобожанській команді на постійній основі півоборонець маріупольського «Іллічівця» Олексій Довгий.

Папа повернувся до «тата»

Склад дніпропетровського «Дніпра» поповнив сенегальський оборонець Папа Гуйє. До заявки дніпрян він включений під номером «30».

Нагадаємо, що раніше під керівництвом Мирона Маркевича Папа Гуйє тривалий час виступав за «Металіст».

Одесити спростовують чутки

Генеральний директор одеського «Чорноморця» Сергій Керницький спростував інформацію про те, що клубний стадіон знаходиться в заставі у НБУ.

— Я уточнив це питання в банку. Стадіон «Чорноморець» є власністю клубу і ні в якій заставі НБУ він не є присутнім, — заявив пан Керницький в інтерв'ю одному з телеканалів.

Як відомо, президент «Чорноморця» Леонід Клімов є власником Імексбанку — найбільшого в Одеській області, який переживає важкі фінансові часи. А в самому футбольному клубі істотно урізали зарплати, що призвело до втрати цілого ряду провідних виконавців.

9 березня пройде радіомарафон «Шевченко мобілізує», під час якого вірші поета читатимуть відомі українці і бійці АТО – Мінкульт

Проблема вимушених переселенців: потрібна довгострокова стратегія

«Обмеженість внутрішніх ресурсів держави у розв'язанні комплексної проблеми внутрішніх переселенців спонукає нас до залучення серйозної міжнародної допомоги». Про це нагадав під час міжнародної науково-практичної конференції «Внутрішньо переміщені особи в Україні: реалії та можливості» директор Інституту економіки та прогнозування НАНУ, академік Валерій Гесць.

Крім наукової спільноти, до дискусії було запрошено чиновників профільних міністерств та відомств, іноземних дипломатів та представників міжнародних організацій. Організаторами заходу, крім вже згаданої академічної установи, виступили Інститут демографії та соціальних досліджень НАНУ, Фонд народонаселення ООН та громадська організація «Конгрес Сходу України».

Відновлення Донбасу стане в півтора мільярда доларів

За кілька днів до цієї події в уряді представили два документи — Чорну книгу Кремля (короткий реєстр людських втрат, а також економічних збитків, яких зазнала Україна внаслідок окупації Криму та російської агресії, що триває на Донеччині й Луганщині), а також попередню Оцінку потреб з відновлення та розбудови миру в Східній Україні (звіт на двісті сторінок щодо першочергових потреб підконтрольних Україні районів Донеччини й Луганщини та трьох сусідніх областей, що прийняли переселенців — Запорізької, Дніпропетровської та Харківської, підготовлений у листопаді-грудні минулого року місією ЄС, ООН та Світового Банку за участю Кабміну). Звіт, вочевидь, призначено для обґрунтування необхідності залучення міжнародної донорської допомоги, на яку розраховує Україна. Документ мають оприлюднити у березні, напередодні запланованої на квітень інвестиційної конференції. Минулої середи надбанням громадськості стали декілька цифр, озвучених на засіданні Кабміну віце-прем'єр-міністром — міністром регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства Геннадієм Зубком.

За його словами, відновлення Донбасу стане в півтора мільярда доларів. Зокрема, йдеться про відбудову соціальних об'єктів та інфраструктури, сприяння відновленню економіки сходу, а також забезпечення соціальної стійкості та громадської безпеки. Останній напрям передбачає повернення та реінтеграцію вимушено переміщених осіб.

Хто з них захоче повернутися, а хто — залишитися? Це запитання поки що залишається без відповіді. За попередніми висновками демографів, хочуть повернутися 450 тисяч. «Принаймні 250 тисяч осіб адаптувалися до нових умов і не збираються повертатися. Але наміри людей весь час змінюються. Щоб їх з'ясувати, треба проводити регулярні соціологічні опитування», — вважає директор Інституту демографії та соціальних досліджень НАНУ Елла Лібанова.

Недоліки статистики

На науково-практичній конференції вона відзначила відсутність точної статистики щодо кількості вимушених переселенців. Офіційний реєстр не дає відповіді на це запитання, адже після 1 грудня виникла «маятникова» міграція. Мешканцям окупованих територій задля отримання виплат треба не тільки зареєструватись у підконтрольних Україні районах, а й виїхати до них на постійне проживання, проте чимало з них вибираються лише для переоформлення паперів і одразу повертаються додому.

«За даними Кабінету Міністрів, наведеними у Чорній книзі Кремля, станом на 2 лютого, в Україні — 978,5 тисячі тимчасово переміщених осіб. За інформацією Міжвідомчого координаційного штабу, станом на 15 лютого — 711,2 тисячі осіб. ООН говорить про 1025,9 тисячі осіб (включно з тими, хто виїхав з Криму, але їх небагато) станом на 15 лютого. На комітетських слуханнях з цієї теми у Верховній Раді України народний депутат Григорій Немиря навів дані — 1047 тисяч осіб на 18 лютого (теж включно з Кримом), — зазначила Елла Лібанова. — За оцінками, загалом понад 1 млн. мешканців Донецької та Луганської областей вимушено змінили місце проживання. Половина з них — діти, інваліди та особи похилого віку. Найбільше переселенців сконцентровано в Донецькій, Харківській, Луганській областях, дещо менше у Києві, Запорізькій та Дніпропетровській областях. За даними ООН, у трьох перших регіонах розміщено 60,8% переселенців, а в решті — ще 21,2%; тобто шість регіонів прийняли 82% усієї маси вимушених переселенців».

ЧОРНА КНИГА КРЕМЛЯ

Війна Росії проти України

Втрати і збитки, які несе Україна внаслідок тимчасової окупації Російською Федерацією Криму та агресії, що триває в окремих районах Донецької і Луганської областей

ЛЮТИЙ 2015 РОКУ

Таких величезних масштабів вимушеної міграції Європа не бачила з часів Другої світової. Україна зіткнулася з багатьма викликами, зокрема, з проблемою розміщення, медичного обслуговування, психологічної реабілітації переселенців, забезпечення їх доступу до освітніх послуг, а також з катастрофічним зростанням навантаження на локальні ринки праці. Роботодавці мають певне упередження щодо працівників зі сходу (їх сприймають як тимчасових і ненадійних), а, якщо бути об'єктивним, то вони й не потребують фахівців таких професій, які прибули з Донбасу. Менеджерам середньої ланки, працівникам великих промислових підприємств, меткомбінатів на новому місці практично неможливо знайти роботу за спеціальністю. Експерти не виключають, що незатребуваних фахівців доведеться перенавчати. Але щоб зрозуміти, які професії знадобляться Україні у майбутньому, треба мати чіткий план структурних економічних реформ. Війна — не привід уникати перетворень, а привід їх пришвидшити.

Використати потенціал місцевих громад

«Як забезпечити переселенців роботою? З одного боку, треба створювати соціально-економічні умови для розвитку тих територій, куди переселилися мешканці Донбасу, а з другого, — залучати їх до відбудови зруйнованої інфраструктури регіону», — вважає заступник директора Департаменту ринку праці та зайнятості — начальник відділу реалізації політики зайнятості Мінсоцполітики Анна Свідрак.

Саме місцеві громади мають зіграти найбільшу роль у розв'язанні проблеми облаштування й реінтеграції тимчасово переміщених осіб. Зокрема, експерти пропонують вивчити можливості розміщення переселенців у сільських регіонах та запропонувати стратегію їх працевлаштування. Не призвичаєних до роботи "коло землі" мешканців міст така перспектива не приваблює. Проте, за даними соціопитувань, які оприлюднила на конференції завідувач відділу моніторингових досліджень соціально-економічних трансформацій Інституту економіки та прогнозування НАНУ Ольга Балакірєва, майже 20 відсотків переселенців висловили готовність переїхати в сільську місцевість. Опитування проводили серед економічно активної частини жінок — голів домогосподарств, які самостійно розпоряджаються сімейним бюджетом або забезпечують родину.

Завідувач відділу економіки і політики аграрних перетворень Інституту економіки й прогнозування НАНУ Олена Бородіна радить уважно вивчити потенціал «аграрної глибинки». «Нині в уряді, у профільному міністерстві, розробляється концепція й стратегія сільського розвитку, яка базуватиметься на потенціалі сільських громад за підтримки держави і громадянського суспільства. До розвитку сільської місцевості можуть бути залучені й вимушені переселенці.

На думку Олени Бородіної, вони можуть знайти собі застосування в розбудові сільської інфраструктури і традиційної сфери послуг, у виробництві й переробці сільськогосподарської продукції, знайти себе у розвитку сільського туризму і навіть у телекомунікаційно-інформаційній сфері.

Втрати захисників України

За інформацією Державної служби України у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції, станом на 1 січня 2015 року кількість загиблих учасників антитерористичної операції становила **1 306** осіб

Переміщені особи. Трагедії і втрати

Станом на 2 лютого 2015 року обліковано **978 482** особи, які перемістились з тимчасово окупованої території України та районів, уражених російськими збройними і терористичними силами

На сьогодні загальна сума коштів, перерахованих для страхових виплат та оплату медико-соціальних послуг тимчасовим переселенцям, складає **416,6** млн грн

За період з жовтня 2014 року по січень 2015 року профінансовано виплату щомісячної адресної допомоги сім'ям на загальну суму **528,4 млн грн**

За допомогою звернулося понад **248 тис. сімей**, яким призначено цю грошову допомогу.

«Нині населення «глибинки» зменшується — з 2000-го до 2014 року скорочення в рік у середньому сягало 143 тисяч осіб, щороку втрачаємо один сільський район. Скорочується поселенська мережа — щороку втрачаємо понад 20 сільських населених пунктів», — зазначає експерт. За умов поліпшення інфраструктури села та створення там нових робочих місць ситуацію можна змінити.

На думку Олени Бородіної, за певних умов для розміщення переселенців можна було б пристосувати дачі та сільські хати, які увесь рік або більшу його частину стоять пусткою: «10 відсотків всього житлового фонду -600 тисяч будинків — на селі стоять порожні. Звісно, це не котеджі, вони потребують ремонту».

Є тут також місце для нової забудови і ведення фермерського господарства. «Якщо переселенці захочуть займатись сільським господарством, організувати сімейну ферму, є можливість отримати ділянку із земель державного резерву і запасу. Це майже 4 мільйони гектарів землі. 80% цих земель знаходиться в Черкаській, Житомирській областях, значна частина — у Чернігівській, Київській, Вінницькій, Хмельницькій», — підсумовує Олена Бородіна. Важливо, щоб надані гектари були в кліматично сприятливій зоні.

Тбілісі поділиться досвідом

Своїм досвідом облаштування й реінтеграції вимушених переселенців готові поділитися наші закордонні партнери. Присутній на конференції Надзвичайний та Повноважний Радник-посланник Посольства Грузії в Україні Георгій Закарашвілі порадив Україні передусім створити відомство, яке опікуватиметься проблемами вимушено переміщених осіб. «На мою думку, є декілька проблем, які потрібно вирішити. Насамперед — це створення органу державної влади, який перейматиметься конкретно проблемами біженців, їх розселенням, реєстрацією, наданням допомоги». У Грузії й досі є міністерство, яке опікується проблемами біженців, хоча перша хвиля вимушених переселенців у цій країні спостерігалася на початку 1990-х, а остання — у 2008 році.

«Але проблеми залишаються, і міністерство все ще затребуване, — каже Георгій Закарашвілі. — Друге, про що потрібно подбати, — це законодавство, яке визначає статус вимушено переміщених осіб, їх права та обов'язки, обов'язки держави, порядок реєстрації, розселення та інші питання. У нас востаннє таке законодавство змінювалося два роки тому». Дипломат запевнив, що Грузія готова в будь-який час прийняти у себе робочу групу з українських експертів, щоб передати власний досвід. Він наголосив, що проблему не вдасться розв'язати за кілька років — тут потрібна довгострокова стратегія.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

На знімках: сторінки з оприлюдненої урядом Чорної книги Кремля.

Економічні та інфраструктурні збитки

Донецька область

Станом на 3 лютого 2015 року, в Донецькій області зруйновано та пошкоджено понад **9 215 житлових будинків** усіх форм власності (понад 12% житлового фонду).

Загальна сума руйнувань (з урахуванням об'єктів житлово-комунальної, соціальної інфраструктури) складає **1 250 765 000** грн зокрема:

- по житловому фонду – **531 373 000 грн**
- об'єктів теплопостачання (теплові пункти, котельні, тепломережі) - понад **10 422 000 грн**
- об'єктів водопостачання та водовідведення – **181 275 000 грн**

Російськими терористами зруйновано або ушкоджено **1 080 енергетичних об'єктів** (повітряні лінії електропередачі, підстанції, трансформаторні підстанції всіх рівнів напруги), пошкоджені системи диспетчерського керування та зв'язку, зруйновано адміністративні будівлі та викрадено транспортні засоби

Загальна сума коштів, необхідних на відновлення зруйнованих об'єктів електропостачання у Донецькій області, складає **476,6 млн грн**

Пошкоджено 2 772 газопроводів: 61 – високого, 174 - середнього та 2 507 - низького тиску

Орієнтовна сума збитків підприємств та установ газової інфраструктури становить понад **51 млн грн**

На території Донецької області без газопостачання залишається 43 300 абонентів (15 630 приватних будинків, 682 багатоквартирних будинків та 40 підприємств)

Без електропостачання знаходиться орієнтовно **117 000 осіб**

Без водопостачання знаходиться орієнтовно **515 000 осіб**

Російський солдате, кидай рушницю, йди додому!

Афоризми не можна сприймати буквально. Але лаконічні фрази багатьох російських класиків — і не тільки сучасних — про історію великої й духовної країни актуальні як ніколи. З ними важко не погодитися. Тому що історія й нинішньої Росії — це й «неправда», і «несправедливість», і «кримінальна справа», і «суцільна панахида», і «криваві аргументи» з «духовними скрепами»... Імперська держава ніколи не давала жити полюдськи, ніколи не поважала гідність жодного народу, а своєму завжди нав'язувала «божу» істину — тобто маніпулювала свідомістю — умерти за царя й батьківщину! Із приходом цієї весни патріоти Росії пожвавішали. Цьому передували, на жаль, нерадісні події, останні з них: убивство найпомітнішого опозиціонера Бориса Нємцова й ув'язнення в московському СІЗО української льотчиці Надії Савченко. На антивоєнні марші пам'яті застреленого біля Кремля політика (який готував доповідь із фактами і документами про присутність російських військових в Україні) першого березня вийшли в багатьох містах Росії сотні тисяч активістів. Вони засудили політичний терор і виявили обурення владою, що розпалює ненависть і сіє смерть. «У Нємцова не виходило об'єднати людей живим, але своєю загибеллю він зробив щось Велике. Надія, що майже вмерла, знову ожила», «Щось зламалося в людях. Ні. Щось ожило», — пишуть російські журналісти. Учасники процесії йшли із плакатами: «Чотири зрадницькі кулі, випущені в Нємцова, це кулі в Росію», «Свободу Савченко», «За свободу України», «За свободу Росії», «Убивця — у Кремлі», «Я вже не боюся»... Росіє, БОРИСя!

Олексій СУХОВЕРХОВ (Москва, письменник і журналіст):

— Призов 2015 або мобілізація в Росії. Молодий росіянин, ти цього року йдеш не рік послужити старослуживим в армії. Поздоровляю тебе, комп'ютерний герою, ти, наймовірніше, потрапиш на справжню війну. А як же ти думав? Ти ж хотів Крим? Ти ж проти Америки і Європи? Твій великий полководець Путін от-от призве тебе вмирати за ці ідеї. Настав час платити по рахунках. Ти сумніваєся? В Україні йде на повний хід мобілізація, а в Росії недоумки, готові воювати за гроші, закінчуються. Тому вже цією весною або в крайньому разі восени ти підеш умирати за батьківщину зовсім безплатно. До речі, і старші не залишаться без діла. У запасі? Саме такі й знадобляться. Від 18-літніх молодиків користі однаково не буде, так, гарматне м'ясо. Більшість із них уб'ють у першому ж бою. Так що можете, росіяни-співвітчизники, згортати свій бізнес. Не турбуватися про роботу. Кредити там усілякі, іпотека — нічого, дружина з дітьми віддадуть. А вам час прийшов — умирати за Путіна і його кремлівських друзів. Треба ж їх рятувати від Гааги, правда?

Не вірите, що призвуть? Думаєте, обійдеться, мине війна стороною? Ось найпростіші розрахунки, чому це обов'язково буде. Шановні співвітчизники, які побачили в себе під вікнами комплекси С-300, «Екандери» й іншу бойову техніку! Пам'ятаєте, що сказав нам президент? Як справжній «офіцер» він запропонував армії вести бойові дії таким от порядком: «Нехай спробує хтось стріляти у своїх людей, за якими ми стоятимемо. Не попереду, а позаду. Нехай вони спробують стріляти в жінок і дітей». Якщо раніше таким живим щитом були жителі Криму, то тепер цей щит — ви. Поздоровляю. Володимиру Володимировичу можете не дякувати.

А якщо серйозно, то тримайтеся подалі від російської армії і її техніки. НАТО, звичайно, має високоточну зброю, на відміну від Пуйла, але чого на світі не буває...

Як таке могло статися з нашою країною? Чому раптом людина, яка пропрацювала в радянській розвідці в Німеччині якийсь час, тобто у Європі, раптом прийшовши до влади, городить повну історичну нісенітницю: то пропонує нам геополітичні ідеї часів рейху, то взагалі скочується до похмурого середньовіччя й хрестових походів на якусь Корсунь...

У країні фашизм! У центрі Москви вбито чотирма пострілами в упор опозиційного політика Бориса Нємцова. Питання на рівні задачки першого класу: яке прізвище найбільш зацікавленої особи в убивстві політика, який працює над доповіддю «Путін і війна»?..

У цю нелегку хвилину громадянам України як ніколи важливо згуртуватися й, незважаючи на перемир'я, готуватися захищати всім разом свою Батьківщину від агресора. Ідеологічна війна триває. Але я певен, що у ворога України немає шансів.

ЩЕ НІКОЛИ В ІСТОРІЇ ТОТАЛІТАРНИЙ РЕЖИМ НЕ ЗДОБУВАВ ПЕРЕМОГУ У ВІЙНІ ПРОТИ СВОБОДИ Й ДЕМОКРАТІЇ. Тримаєтеся, брати, і перемагайте! Слава Україні, що встала на шляху фашизму до Європи. І вічна пам'ять героям, що віддали своє життя за свободу й незалежність.

Олександра ДАЛЬОКА-СЕВРЮКОВА (Москва, домогосподарка з вищою освітою):

— За два дні в зоні АТО вбито понад 500 російських солдатів, заявив радник міністра внутрішніх справ Зорян Шкиряк. МАТЕРІ, ДРУЖИНИ Й СЕСТРИ РОСІЇ! Заради чого ви продаєте своїх синів, чоловіків, братів і онуків? Тільки ВИ, ЖІНКИ РОСІЇ, можете захистити їх... Невже амбіції нинішньої влади, що втягли народ Росії в братовбивчу війну, дорожчі за життя ваших рідних, близьких... Адже ваші чоловіки — не честь і совість російського народу, а ганьба й сором його! Який жах... моя Батьківщина, «завдяки» зусиллям влади, стала країною-вбивцею!!! Увесь світ приголомшений жорстокістю, агресією й тиранією режиму російської влади! Увесь світ молиться... а Росія захоплює, карає й убиває...!!! Під прикриттям перемир'я триває війна і продовжуються наступальні дії бойовиків, спочатку Дебальцеве, а тепер далі й більше, тільки от не витримує жодної критики те, що під час перемир'я солдати української армії гинуть!!! Яке ж це перемир'я... адже воно зрошується кров'ю..? Де ж ваші гарантії, пан Путін..? Ваш авторитет ви підриваєте самі... Вибору в народу Росії давно вже немає... Найбагатша країна з її злиденним народом... абсурд, який може бути тільки в Росії, так ми самі «плодимо» злодіїв і корупціонерів...!!! ЩО БІЛЬША БАЙДУЖІСТЬ НАРОДУ, ТО БІЛЬШЕ РОЗБЕЩЕНА ВЛАДА!!! А щоб народу Росії було не занадто заздрісно, треба зробити так, щоб вибору не було в усього світу, Крим метод практичного випробування!!! Той, хто у чужому оці порошинку бачить, завжди у своєму пенька не помічає!!! Щоб виправдати свою агресію й віроломство... російська влада намагається для народу Росії знайти ворога й — зауважте! — ворога найбільш гідного, щоб обґрунтувати витрати на війну, обман, грабіж, бандитизм і злодійство...! Це ті параметри, які руйнують будь-яку державу. І цей біль за Росію й братню Україну мене зобов'язує говорити правду. Прошу всіх, будьте об'єктивними й дивіться правді в очі! Давайте перестанемо вбивати один одного.... І не будемо, росіяни, лізти в «хату» брата з своїми правами й законами... Якщо ми прагнемо розвитку й багатства своїй країні. А лицемірство й неправда — це шлях у нікуди. Тому, народ Росії, зупинися й дай народу України самому вирішувати свою долю...! Нехай буде мир і братерство!

Денис ХОРОШУН (Челябінськ, сценарист):

— Декілька разів сідав викласти свої думки на тему «крымнашей» і «путинвсехпереигралов». Плутанина в голові. Така ж, як і в суспільстві. Шанована мною колись людина, бізнесмен, який бачив світ, заявляє: «Правильно там наші добровольці хохлів місять! Тому що Україна то під поляками, то тепер під американцями!» А зовсім незнайомий мені мужичок на вулиці ремствує: «Докотилися. Напали на братів, немов співчасником убивства себе почуваєш...» Плутанина в російському суспільстві й тотальна брехня. Співвітчизники начебто навмисно переконують себе в правдивості телемарення про «звірства хунти», щоб навіть у страшному сні не потрапити в один список із «пятиколонниками», яких переслідують і часто вбивають. Чи підключення мозку до матриці із всеросійською шизофренією в 86% добровільне? Я вже не можу відповісти навіть для себе.

Марш пам'яті Бориса Нємцова в Санкт-Петербурзі.

Мінара ШУКЮРОВА (Пушкіно, банківський працівник):

— Уже осточортіло доводити всім і вся свою правду. Правду, яка має місце бути й повинна бути замість того фарсу, який цілодобово крутять по федеральних каналах Росії. Росіяни здебільшого не хочуть сприймати реальність, їм легше й простіше вірити Кисельовим-Соловйовим і ненавидіти братній народ. Левада-Центр, звичайно, сильно накручує відсотки у своїх опитуваннях. Але щодо України, на жаль, 80 відсотків росіян вважає, що у вашій країні до влади прийшли фашисти в результаті антидержавного перевороту. Вони вірять, що малайзійський боїнг збили «укропи», хлопчика розп'яли вони ж, обстрілює мирних громадян і підриває будинки теж «фашистська хунта». Тв-зомбування в нашій країні йде «на ура». У мене багато друзів і родичів в Україні. Багато хто з них були учасниками Майдану, я й сама цілодобово не відходила від інтернету під час усіх цих подій: читала, дивилася, плакала.

Соромно, дуже соромно за те, що робить російський уряд в Україні, ще більше соромно — за росіян, які підтримують цю збройну інтервенцію. На жаль, розсудливих співвітчизників занадто мало для того, щоб щось змінити й зупинити цю безглузду й нещадну окупацію. І поки в людей буде маргарин замість мізків, доки вони не навчаться думати, аналізувати, світле майбутнє на нас, на жаль, не чекає.

Владислав ЮСУПОВ (Москва, блогер):

— До мене звернулася мама загиблого призовника. І знову — місце загибелі Алтай, місце військова частина. І знову юний житель Уралу «неправильно оцінив життєву обстановку». Загалом, хлопець, за версією слідства, повісився на ремені. Ситуація майже на 100% повторює ту, що відбулася з уродженцем Челябінська — Михайлом Сєряковим. Коли ми проводили власне розслідування загибелі Михайла, який незадовго до своєї загибелі встиг повідомити, що вони вантажать зброю ночами й передають її невідомим особам, раптово стали «пропадати» і гинути «від нещасного випадку» свідки й особи, за нашою версією, причетні до загибелі призовника. Здається мені, Урал може й «психанути» рано чи пізно. Між іншим, зовсім забув поздоровити українців. Весна таки прийшла. І ви все ж живі. І ви з голоду не опухли, не спилися, лісу й меблі на дрова не перевели... коротше кажучи, ніяка гидота, яку вам шанувальники Путіна пророкували, не трапилася. І якщо витримали, значить ще одним важливим козирем у Кремля стало менше. Захоплююся тобою, Україно.

Підготувала Наталя ЯРЕМЕНКО.

Фото Олексія СЕРГЄЄВА.

МИ РАЗОМ

Надії Савченко

Вона українська жінка,
І льотчиця, й депутат,
До правди завжди тяжіла,
Державу пішла захищать.
Адже не могла відстати
І рвалась на передову,
За землю, сестру і матір,
І за Україну нову.
Одна вона проти суду
І проти імперії зла —
У цьому її є сутність —
Вона в Україні зросла!
Тримайся, Надю, тримайся!
Вже до перемоги — лиш крок.
Росія ж не тільки «матом»
Війну веде проти жінок.
А й зброєю, і психозом,
І кишеньковим судом.
Та суд, вірю я, настане:
Гааги чи Божий це суд —
Він крапки над «і» розставить
І Путіна з троном знесуть!

Ганна ДЕМИДЕНКО.
Писарівка
Новосанжарського району
Полтавської області.

Памяти Бориса Немцова

Проснись, соседка, добрая
Россия!
Погиб твой лучший сын —
Борис Немцов,
Бесстрашный, смелый
демократ-мессия.
Пролита подло праведная
кровь.
Он другом был, болел
за Украину,
Не сможем мы его забыть.
Пусть светлой память будет
на помине,
Прийдется с этой болью жить.

Их правителю–деспоту

Как много в нем намешано
кровей
Дурных, плохих,
не нужных человеку,
Померкнет перед ним
Горыныч Змей...
Спокойно реагировать на
тысячи смертей,
Как можно в двадцать
первом веке?
Надежда Савченко сейчас
в тюрьме,
Томится, голодает
восемьдесят дней,
Она — ГЕРОЙ! Черпает силы
где?
Освободить! Призыв всех
стран звучит везде!
Наш марш придаст ей сил,
когда мы вместе с ней.

Людмила Олексіївна, пенсіонерка.
Київ.

Найдорожчі в світі наші чоловіки, брати, сини!

Не знайти у світі таких слів, за допомогою яких можна було б передати вам нашу любов, шану та повагу. Війна на нашій багатостраждальній землі виявила і негідників, і таких високоморальних героїв патріотів, як ви. Ми вдячні вам за ваші мужні серця, віддані країні та народу душі, героїчні та незабутні вчинки. Рідні наші, через вас, як вимір найвищих людських якостей, я звертаюся до тих, хто стріляє вам у груди.

Остановись,
стреляющий солдат.
Война ведь — смерть,
а мир есть счастье.
Ведь неужели
путинский приказ
Тебя заставит совершить
несчастье?
Взгляни на слёзы жен и
матерей,
Взгляни в глаза любимого
ребенка...
Остановись! Прошу тебя,
скорей!
По лезвию идем. Здесь очень
тонко...
Ведь не хватило ль горя,
слышишь, брат,
Ведь был Чернобыль и
Афган, и Сотня.
Остановись, прошу тебя,
солдат!
И всех останови за шаг от
фронта.

Віра ПУХНІЧЕНКО.
Теофіполь
Хмельницької
області.

Реактивники з Житомирщини

18 лютого за 15 хвилин до 12-ї ночі реактивники зробили, як вони самі кажуть, крайній залп своїми «Градами». Почалась тиша, і обстрілів на околицях Дебальцевого не чути.

Українська артилерія і, зокрема, «Гради» відіграли ключову роль в операції наших військ на Дебальцівському плацдармі. Підрозділ втрат ні в живій силі, ні в техніці не має, хоча обстріли з ворожого боку велися

безупинно, а в небі постійно ширяли російські розвідувальні безпілотники.

Як розповів один з командирів, реактивники, виправдовуючи своє ім'я, з'являються як град серед ясного неба і потім, після роботи, так само раптово зникають, ніби літня гроза. Артилерія, ракетна система залпового вогню БМ-21 «Град» — грізна зброя, для чотирьох машин мінімальний розмір цілі становить ділянку 400 на 400 метрів. А дивізіон «Градів», тобто 12 установок, накриває площу в 56 гектарів. І тут головне для артилеристів — точність. Вони ретельно перевіряють цілі, щоб грізна зброя не завдала шкоди мирним жителям. Росіяни такими почуттями не страждають. А те, що антиподи — росіяни, ніхто не сумнівається. Прості шахтарі та колишні трактористи не можуть упоратися зі складною технікою. Боєприпасів у реактивників достатньо, тільки машини вже дуже «дорослі». У противника вони всі нові, з конвеєрів російського ВПК, чи пак з воєнторгу.

Воювати ніхто не хоче, це не приносить радості та задоволення. Українці змушені захищати Вітчизну. Після кожного залпу наші бійці кажуть: «Дай Боже, щоб це був крайній пуск!»

Олександр КЛИМЕНКО.
Фото автора.

Снаряди не пожаліли унікальну церкву

У селі Троїцьке Попаснянского району бойовики розбили кам'яну православну церкву, побудовану ще в 1840 році. Снаряди влучили просто в будівлю, пробили дах і вибухнули всередині. У результаті цього повністю зруйновано вівтар, побиті осколками ікони, священні книги. Це один з найбільших православних храмів Луганщини, який пережив дві війни — громадянську й Другу світову, вистояв також і при радянській владі. За словами глави облдержадміністрації Геннадія Москаля, «храм не змогли знищити ні німецькі загарбники, ні комуністи-безбожники, а тепер його зруйнували ті, хто називає себе «поборником православного світу». «Жодного сенсу обстрілювати церкву й школу не було, тут не дислокувалися українські військові. Найближчий опорний пункт — на околиці Троїцького за три кілометри звідси. Отже, цілили спеціально в церкву», — вважає Москаль.

Троїцьке перебувало на постійній лінії вогню під час боїв за Дебальцеве, тому зазнало практично безперервних обстрілів і кількох штурмів бойовиків за участю танків і російських регулярних військ. Більшість селян виїхали на безпечні території, нині у Троїцькому мешкає майже 300 людей, а в мирний час було понад тисячу. Лінії електропередач тут перебиті, опори повалені, торговельні точки закриті, автобусного сполучення немає. Продукти в Троїцьке завозять тільки з гуманітарними вантажами.

Сьогодні в Луганській області ведуться аварійно-ремонтні роботи з відновлення функціонування вуличних газопроводів низького тиску в місті Попасна та селищі міського типу Станиця Луганська. Разом з тим, через прорив газопроводу й пошкодження газорозподільної станції, селища Новоайдарського району Трьохізбенка, Кряківка, Сокольники залишаються без газопостачання. Але наразі проведення ремонтних робіт залишається неможливим у зв'язку з тим, що пошкоджено магістральний трубопровід Луганськ—Лисичанськ, що перебуває на окупованій території. Ведуться планові ремонтні роботи розподільних мереж у селищі Новотошківка Попаснянського району Луганської області. За даними «Укртелекому», все ще не відновлено пошкоджені лінії зв'язку в Станично-Луганському, Попаснянському та Новоайдарському районах.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

Постраждала від обстрілів церква.

Фото прес-служби Луганської ОДА.

ДОПОМОГА

Військові привезли продукти мешканцям Староігнатівки, Мар'їнки, Красногорівки

Староігнатівка знаходиться на небезпечному маріупольському напрямку. Через ризик обстрілів постачальники відмовляються привозити сюди продукти. Також бракує медикаментів. Офіцери цивільно-військового співробітництва під час роботи в цьому населеному пункті дізналися про проблеми мешканців. Потім звернулися до волонтерів організації «Крила щедрості і турботи» з проханням допомогти мешканцям Староігнатівки** (на знімку праворуч)**. Вже за тиждень усе необхідне доставили в село.

— Військові та волонтери завжди намагаються нам допомогти, — розповідає завідувач амбулаторії. — Ось і цього разу привезли ліки, олію, хліб, крупи, цукор, консерви. Ми їм за це дуже вдячні.

Із неспокійної Староігнатівки вже виїхало чимало мешканців. Залишились здебільшого пенсіонери та багатодітні родини. Через дії терористів їхнє життя перетворилося на боротьбу за виживання. Військові і волонтери передали найбільш нужденним мешканцям двісті продуктових наборів.

Тим часом офіцери доставили гуманітарну допомогу і в найпроблемніші райони Мар'їнки **(на знімку внизу)** і Красногорівки. Ці міста розташовані вздовж лінії розмежування і, незважаючи на перемир'я, час від часу бойовики вдаються тут до атак та обстрілів. Чимало людей і досі живуть у підвалах без централізованого постачання води, електроенергії та газу. Офіцери цивільно-військового співробітництва разом з волонтерами привезли хліб, продукти харчування, теплі ковдри, матраци та засоби гігієни у райони, що найбільше потерпають від бойових дій.

— Разом з добровольцями волонтерської організації «Крила щедрості і турботи» ми привезли в Мар'їнку і Красногорівку майже двісті наборів продуктів та майже тисячу булок хліба, — розповідає офіцер групи цивільно-військового співробітництва старший лейтенант Олексій Штанько. — Багато людей тут втратили роботу, а відтак і засоби для існування. Тож наша допомога їм дуже потрібна.

Декілька десятків ковдр ми роздали сім'ям з дітьми. Також передали багатодітним родинам теплий одяг.

Військові та волонтери особисто занесли допомогу тим, хто й досі мешкає в підвалах.

— Багато мешканців продовжують жити в підвалах, — каже секретар Мар'їнської міської ради. — Люди як можуть обладнують свій побут у таких бомбосховищах, виходять на вулиці вкрай рідко. Цими днями ще один місцевий житель дістав тяжке поранення. Після чергового обстрілу він хотів вийти на вулицю, аби полагодити електрообладнання. Щойно підійшов до дверей під'їзду, як знову пролунав вибух. Уламки пробили металеві двері та влучили чоловікові у стегно. Військові медики зробили йому операцію у своєму госпіталі та скерували до місцевої лікарні.

— Наші військові медики дуже часто надають допомогу мешканцям міст уздовж лінії розмежування, — зазначає начальник медичної служби сектору. — Найчастіше доводиться рятувати людей, які дістали поранення внаслідок артилерійських обстрілів.

Зараз офіцери цивільно-військового співробітництва разом з місцевими мешканцями складають карту сховищ, в яких і досі мешкають люди. Військові знають, чого мешканці потребують найбільше, і відвідують усі такі підземні оселі та допомагають людям найнеобхіднішим. Обов'язково офіцери цивільно-військового співробітництва спілкуються з людьми, відповідають на запитання, розповсюджують українську пресу. Допомогу жителям цих міст військові надаватимуть і надалі.

Владислав НАЗАРКЕВИЧ.

Фото надане автором.

ХРОНІКА

Відкривають для себе історію власної держави

Перебуваючи на рівненських теренах, переселенці зі сходу намагаються заглибитися в тутешні традиції, культуру, історію. Назустріч їх побажанню пішло Головне управління ДСНС у Рівненській області, організувавши для східняків екскурсію в культурно-археологічний центр «Пересопниця», що у селі Пересопниця Рівненського району.

На історичній землі, де писалося знамените «Пересопницьке Євангеліє», дорослі та діти ознайомилися з експозиціями княжої доби, Музеєм Першокниги, комплексом просто неба «Княже місто», побутом XII—XIII століть. Тим самим, за зізнанням екскурсантів **(на знімку)**, вони відкрили для себе надзвичайно цікаву сторінку історії власної держави.

Євген ЦИМБАЛЮК, краєзнавець.

Рівненська область.

Фото надане прес-службою Рівненської ОДА.

Південний напрямок потребує невідкладного посилення

ПОРАДИ ДЛЯ ВЛАДИ

Судячи з оперативних повідомлень зі сходу країни і прогнозів спостерігачів — вітчизняних і міжнародних, Кремль не відмовився від плану прорубати сухопутний коридор до окупованого Криму. Активізація військових сил РФ на півострові, передислокація ворогом техніки й озброєння у південному напрямку, обстріли та атаки наших сил у районі Маріуполя це підтверджують. Чергове засідання Експертної ради (ЕР) з питань національної безпеки, до складу якої входять професійні військові, аналітики, народні депутати, спеціалісти, які свого часу обіймали керівні посади у Міноборони та Генштабі, було присвячено можливостям посилення південного напрямку. Свої рекомендації рада спрямувала відповідним структурам української влади. «Голос України» наводить ті з них, які, за висновком експертів ЕР, можуть оприлюднюватись у відкритому режимі.

А. Превентивні заходи.

— Терміново посилити роботу контррозвідувальних органів з населенням південних регіонів України — передусім з представниками (керівниками) місцевих адміністрацій та лідерами громадської думки.

— Суттєво покращити навчання відмобілізованих. Розглянути для цього доцільність створення учбових полків (батальйонів). Потрібне ефективніше використання тренажерів та учбової техніки.

— Посилити відповідальність за втрату озброєнь та військової техніки (ОВТ) військовими в зоні бойових дій (БД). Так само посилити відповідальність підприємств за якість відвантажених у Збройні Сили України (Нацгвардію) ОВТ.

— Розпочати переведення на контракт частини військовослужбовців, які добре себе проявили під час бойових дій. Формування професійного ядра ЗСУ вкрай необхідне! Покращити роботу з наявним особовим складом у частині психологічної підготовки до ведення бойових дій, поведінки під час потрапляння у полон.

— Попри побоювання військово-політичного керівництва розпочати та стимулювати формування і діяльність приватних воєнних компаній. Першочергові завдання: 1) формувати та взяти на утримання (включно навчання та забезпечення у ході бойових дій) загони спецпризначення — як наявні у структурі ЗСУ, СБУ, СЗР, МВС, так і нові — із числа колишніх спецпризначенців різних відомств; 2) формування та утримання пересувних ремонтних груп, які в зоні БД здійснюватимуть оперативний ремонт техніки та озброєння, забезпечуватимуть комплектуючими, важливими елементами ОВТ (тепловізори і т. п.).

— Удосконалити кадрову політику в секторі безпеки і оборони. Залучити фахівців, звільнених у запас — як діючих командирів і як інструкторів.

Б. Можливості посилення південного напрямку (військовий аспект).

— Делегувати максимальні повноваження тактичним командирам щодо прийняття рішення у частині виконань тактичних завдань оборони.

— Відійти від статичної оборони. Перейти до ведення мобільної оборони як системи взаємопов'язаних за єдиним задумом і планом заходів оборонного і наступального характеру.

— Ретельно підготувати протидесантну операцію (ПДО) на південному узбережжі, директивно закріпити завдання оборони морського узбережжя за командувачем ВМС України з наданням йому всіх необхідних повноважень, військ (сил) і ресурсів.

— Задіяти усі можливості суспільства: цивільна оборона та запобігання гуманітарній катастрофі: створити районні Комітети оборони на чолі з головами РДА (не лише обласні Ради оборони), їх діяльність спрямувати на роботу з населенням за мережевим принципом: роз'яснення правил поведінки при нападі противника на місто, недопущення паніки, створення серед населення цільових груп (сприяння обороні, медичної, сприяння підрозділам ДСНС, волонтерських груп забезпечення, підвезення та ін.), обладнання бомбосховищ, підготовка оборони району в інженерному відношенні, виявлення провокаторів, сприяння діяльності спеціальних органів тощо; створити загони підтримки ДСНС на випадок виникнення надзвичайних ситуацій, пов'язаних з диверсіями і терористичними актами;

передбачити в законодавчому порядку можливість використання ресторанів, їдалень, кафе, заправок та інших приватних підприємств для безплатного харчування людей і військовослужбовців, заправки та ремонту техніки у разі критичної ситуації (з чітко визначеними критеріями — що саме мається на увазі під критичною ситуацією) за відповідними чековими вимогами (як, зокрема, було у Великобританії під час війни). Чек забезпечується прямими урядовими зобов'язаннями та оплачується протягом трьох місяців після пред'явлення чека військовим чи цивільним керівництвом. Діапазони цін на послуги за відповідною номенклатурою визначаються урядом відповідно до ринкових показників.

В. Стратегічно важливі питання для організації подальшої оборони України.

— Кадрово забезпечити сектор безпеки й оборони держави. Терміново призначити віце-прем'єр-міністра з питань оборонно-промислового комплексу, якому доручити координацію усіма підприємствами ОПК, проведення інвентаризації усіх наявних на підприємствах (арсеналах) ОВТ, а також налагодження державно-приватного партнерства із залученням значної кількості приватних підприємств. Призначити заступників міністра оборони, заступників командувачів видів ЗСУ, ключових департаментів — які досі не призначені.

Досьє

Неурядову Експертну раду з питань національної безпеки створено за ініціативи Центру досліджень армії, конверсії та роззброєння у квітні 2014 року. До її складу увійшла низка відомих у країні профільних експертних організацій та оборонних аналітиків. З початку 2015 року до цього форуму, що працює в режимі «закритого клубу фахівців», приєднався ряд директорів великих оборонних підприємств і народних депутатів Верховної Ради України, а також група іноземних фахівців з Великої Британії та Грузії.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про засади державної регіональної політики

Цей Закон визначає основні правові, економічні, соціальні, екологічні, гуманітарні та організаційні засади державної регіональної політики як складової частини внутрішньої політики України.

Розділ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) державна регіональна політика - система цілей, заходів, засобів та узгоджених дій центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та їх посадових осіб для забезпечення високого рівня якості життя людей на всій території України з урахуванням природних, історичних, екологічних, економічних, географічних, демографічних та інших особливостей регіонів, їх етнічної і культурної самобутності;

2) макрорегіон - частина території України у складі декількох регіонів чи їх частин, об'єднаних за спільними ознаками, яким притаманні спільні проблеми розвитку, в межах якої реалізуються спеціальні для цієї території програми регіонального розвитку;

3) мікрорегіон - частина території регіону, що характеризується територіальною цілісністю та особливостями розвитку, в межах якої реалізуються спеціальні для цієї території проекти регіонального розвитку;

4) моніторинг та оцінка результативності реалізації державної регіональної політики - періодичне відстеження відповідних індикаторів на основі офіційних статистичних даних та інформації центральних органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та проведення на підставі даних моніторингу оцінки результативності виконання індикаторів шляхом порівняння отриманих результатів з їх цільовими значеннями;

5) програма регіонального розвитку - комплекс взаємопов'язаних завдань та заходів довготривалого характеру, спрямованих на досягнення визначених цілей регіонального розвитку, оформлений як документ, що готується та затверджується у встановленому законодавством порядку та реалізується через проекти регіонального розвитку, об'єднані спільною метою;

6) проект регіонального розвитку - комплекс взаємопов'язаних заходів для розв'язання окремих проблем регіонального розвитку, оформлений як документ за встановленою законодавством формою, яким визначаються спільні дії учасників проекту, а також ресурси, необхідні для досягнення цілей проекту протягом установлених термінів;

7) регіон - територія Автономної Республіки Крим, області, міст Києва та Севастополя;

8) регіональний розвиток - процес соціальних, економічних, екологічних, гуманітарних та інших позитивних змін у регіонах;

9) середньо- і довгострокове планування - функція державного управління з обрання пріоритетів, визначення з урахуванням наявних ресурсів цілей та напрямів розвитку, розроблення та виконання взаємопов'язаних завдань і заходів соціально-економічного розвитку на середньо- (від трьох до п'яти років) і довгостроковий (понад п'ять років) періоди.

Стаття 2. Мета державної регіональної політики

1. Метою державної регіональної політики є створення умов для динамічного, збалансованого розвитку України та її регіонів, забезпечення їх соціальної та економічної єдності, підвищення рівня життя населення, додержання гарантованих державою соціальних стандартів для кожного громадянина незалежно від його місця проживання.

Стаття 3. Принципи державної регіональної політики

1. Державна регіональна політика реалізується на основі таких принципів:

1) законності - відповідності Конституції та законам України, міжнародним договорам, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;

2) співробітництва - узгодження цілей, пріоритетів, завдань, заходів і дій центральних та місцевих органів виконавчої влади, Верховної Ради Автономної Республіки Крим, органів виконавчої влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, забезпечення співробітництва між ними під час формування та реалізації державної регіональної політики;

3) паритетності - забезпечення рівних можливостей доступу об'єктів регіональної політики до ресурсів державної фінансової підтримки регіонального розвитку;

4) відкритості - забезпечення вільного доступу до інформації, що визначає державну регіональну політику і є у розпорядженні органів державної влади, Верховної Ради Автономної Республіки Крим, органів виконавчої влади Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування;

5) субсидіарності - передачі владних повноважень на найнижчий рівень управління для найбільш ефективної реалізації;

6) координації - взаємозв'язку та узгодженості довгострокових стратегій, планів і програм розвитку на державному, регіональному та місцевому рівнях;

7) унітарності - забезпечення просторової, політичної, економічної, соціальної, гуманітарної цілісності України;

8) історичної спадкоємності - врахування та збереження позитивних надбань попереднього розвитку регіонів;

9) етнокультурного розвитку - відродження етнічної самосвідомості та збереження духовної і матеріальної культури етносів, сприяння розвитку їхньої етнічної, культурної, мовної та релігійної самобутності;

10) сталого розвитку - розвитку суспільства для задоволення потреб нинішнього покоління з урахуванням інтересів майбутніх поколінь;

11) об'єктивності - розроблення всіх документів, що визначають державну регіональну політику, на основі реальних показників, яких реально досягти та які можливо оцінити.

Стаття 4. Об'єкти та суб'єкти державної регіональної політики

1. Об'єктами державної регіональної політики є територія регіонів, макрорегіонів, мікрорегіонів.

Об'єктами державної регіональної політики можуть бути групи регіонів (або їх частин), міст, сіл, селищ, об'єднані за критеріями та в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

2. Суб'єктами державної регіональної політики є Президент України, Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, центральні та місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, їх посадові особи.

У розробленні та забезпеченні реалізації державної регіональної політики беруть участь асоціації та інші об'єднання органів місцевого самоврядування, громадські об'єднання, юридичні та фізичні особи.

Стаття 5. Законодавство з питань державної регіональної політики

1. Законодавство з питань державної регіональної політики складається з Конституції України, законів України «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики», «Про стимулювання розвитку регіонів», «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про місцеві державні адміністрації», «Про транскордонне співробітництво», «Про регулювання містобудівної діяльності», «Про державні цільові програми», «Про державне прогнозування та розроблення програм економічного і соціального розвитку України», «Про Генеральну схему планування території України», цього Закону та інших законів України, актів Президента України, Кабінету Міністрів України, а також міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Якщо міжнародним договором України, який набрав чинності в установленому порядку, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, застосовуються правила міжнародного договору.

Стаття 6. Пріоритети державної регіональної політики

1. Пріоритетами державної регіональної політики є:

1) стимулювання та підтримка місцевих ініціатив щодо ефективного використання внутрішнього потенціалу регіонів для створення та підтримання повноцінного життєвого середовища, підвищення якості життя людей;

2) зменшення територіальної диференціації за індексом регіонального людського розвитку;

3) формування конкурентоспроможності регіонів шляхом розроблення та реалізації програм і проектів підвищення конкурентоспроможності територій;

4) стимулювання міжрегіональної інтеграції, інтеграції регіональних економічних, інформаційних, освітніх просторів у єдиний загальноукраїнський простір, подолання міжрегіонального відчуження;

5) визначення проблемних територій у регіонах та реалізація державних заходів щодо вирішення проблем;

6) створення ефективної системи охорони навколишнього природного середовища шляхом врахування екологічної складової у стратегіях регіонального розвитку, оцінювання, вирівнювання та зниження техногенно-екологічного навантаження на довкілля у регіонах;

7) запровадження дієвих інструментів державної підтримки міжрегіональної інтеграції, виконання міжрегіональних програм і проектів;

8) формування з урахуванням документів Ради Європи та Європейського Союзу нормативно-правової бази, необхідної для реалізації державної регіональної політики, визначеної цим Законом;

9) поліпшення матеріального, фінансового, інформаційного, кадрового та іншого ресурсного забезпечення розвитку регіонів, сприяння здійсненню повноважень органами місцевого самоврядування;

10) створення ефективних механізмів представництва інтересів регіонів на загальнонаціональному рівні і територіальних громад - на регіональному рівні.

Розділ II
ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОЇ РЕГІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ

Стаття 7. Документи, що визначають державну регіональну політику

1. Реалізація державної регіональної політики здійснюється на основі системи взаємопов'язаних документів, що ґрунтуються на Стратегії розвитку України, Генеральній схемі планування території України, схемах планування територій на регіональному та місцевому рівнях.

2. До документів, що визначають державну регіональну політику, належать:

1) Державна стратегія регіонального розвитку України;

2) План заходів з реалізації Державної стратегії регіонального розвитку України;

3) регіональні стратегії розвитку;

4) плани заходів з реалізації регіональних стратегій розвитку;

5) інвестиційні програми (проекти), спрямовані на розвиток регіонів.

3. Розроблення документів, що визначають державну регіональну політику, здійснюється з урахуванням пріоритетів державної регіональної політики, визначених цим Законом, та документів державного прогнозування і стратегічного планування, визначених законодавством.

Стаття 8. Державна стратегія регіонального розвитку України

1. Державна стратегія регіонального розвитку України розробляється на період сім років та затверджується Кабінетом Міністрів України.

2. Розроблення Державної стратегії регіонального розвитку України забезпечує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної регіональної політики, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

3. Державна стратегія регіонального розвитку України визначає:

1) тенденції та основні проблеми соціально-економічного розвитку регіонів;

2) пріоритети державної регіональної політики на відповідний період;

3) стратегічні цілі і напрями регіонального розвитку та міжрегіонального співробітництва;

4) оперативні цілі, що забезпечать досягнення стратегічних цілей;

5) основні завдання, етапи та механізми їх реалізації;

6) систему моніторингу та оцінки результативності реалізації Державної стратегії регіонального розвитку України.

4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної регіональної політики, з метою врахування у Державній стратегії регіонального розвитку України інтересів суб'єктів регіонального розвитку:

1) повідомляє через засоби масової інформації про початок роботи над проектом Державної стратегії регіонального розвитку України та визначає для суб'єктів регіонального розвитку термін і форму подання пропозицій;

2) проводить (за необхідності) консультації з суб'єктами регіонального розвитку для узгодження позицій;

3) оприлюднює звіт про результати розгляду пропозицій суб'єктів регіонального розвитку до проекту Державної стратегії регіонального розвитку України.

5. Реалізація Державної стратегії регіонального розвитку України здійснюється у два етапи шляхом розроблення та виконання Плану заходів з реалізації Державної стратегії регіонального розвитку України.

6. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної регіональної політики, здійснює моніторинг реалізації Державної стратегії регіонального розвитку України та через три роки після початку її реалізації подає Кабінету Міністрів України пропозиції щодо коригування (за необхідності) її завдань та заходів, продовження періоду дії.

7. Після закінчення періоду дії Державної стратегії регіонального розвитку України центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної регіональної політики, готує підсумковий звіт про її виконання.

Стаття 9. План заходів з реалізації Державної стратегії регіонального розвитку України

1. План заходів з реалізації Державної стратегії регіонального розвитку України розробляється на виконання Державної стратегії регіонального розвитку України та затверджується Кабінетом Міністрів України.

План заходів з реалізації Державної стратегії регіонального розвитку України розробляється строком на три роки та наступні чотири роки періоду дії Державної стратегії регіонального розвитку України.

2. Розроблення Плану заходів з реалізації Державної стратегії регіонального розвитку України здійснює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної регіональної політики, спільно з іншими центральними органами виконавчої влади у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

3. План заходів з реалізації Державної стратегії регіонального розвитку України передбачає завдання і заходи, обсяги та джерела їх фінансування з визначенням індикаторів оцінки результативності їх виконання.

Стаття 10. Регіональні стратегії розвитку

1. Регіональні стратегії розвитку розробляються на період дії Державної стратегії регіонального розвитку України в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

2. Регіональні стратегії розвитку та зміни до них затверджуються відповідно Верховною Радою Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими радами.

3. Розроблення регіональних стратегій розвитку та змін до них забезпечують Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації.

4. Регіональні стратегії розвитку мають відповідати положенням Державної стратегії регіонального розвитку України та визначати:

1) тенденції та основні проблеми соціально-економічного розвитку Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя;

2) стратегічні цілі, пріоритети розвитку регіону на відповідний період;

3) оперативні цілі, що забезпечать досягнення стратегічних цілей;

4) основні завдання, етапи та механізми їх реалізації;

5) систему моніторингу та оцінки результативності реалізації регіональної стратегії розвитку.

5. Розроблення регіональних стратегій розвитку здійснюється з урахуванням стратегій розвитку міст, селищ та сіл, першочергового розвитку депресивних територій, стратегічних пріоритетів розвитку районів відповідного регіону.

6. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласна, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації:

1) повідомляють через засоби масової інформації про початок роботи над проектом регіональної стратегії розвитку та визначають для суб'єктів регіонального розвитку термін і форму подання пропозицій;

2) проводять (за необхідності) консультації з суб'єктами регіонального розвитку для узгодження позицій;

3) оприлюднюють звіт про результати розгляду пропозицій суб'єктів регіонального розвитку до проекту регіональної стратегії розвитку.

7. Реалізація регіональних стратегій розвитку здійснюється шляхом розроблення та виконання планів заходів з реалізації регіональних стратегій розвитку, які конкретизуються у програмах економічного і соціального розвитку Автономної Республіки Крим, областей, районів, міст.

Стаття 11. План заходів з реалізації регіональної стратегії розвитку

1. Розроблення планів заходів з реалізації регіональних стратегій розвитку здійснюють Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації на виконання регіональних стратегій розвитку у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Плани заходів з реалізації регіональних стратегій розвитку розробляються строком на три роки та наступні чотири роки періоду дії регіональних стратегій розвитку.

2. Плани заходів з реалізації регіональних стратегій розвитку затверджуються відповідно Верховною Радою Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими радами.

3. План заходів з реалізації регіональної стратегії розвитку передбачає заходи, обсяги і джерела фінансування з визначенням індикаторів результативності їх виконання та є основою для розроблення інвестиційних програм (проектів), спрямованих на розвиток регіонів.

Розділ III
ПОВНОВАЖЕННЯ СУБ'ЄКТІВ ДЕРЖАВНОЇ РЕГІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ

Стаття 12. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері державної регіональної політики

1. Кабінет Міністрів України у сфері державної регіональної політики забезпечує:

1) розроблення та виконання загальнодержавних програм, спрямованих на розвиток регіонів;

2) затвердження Державної стратегії регіонального розвитку України, плану заходів з її реалізації;

3) розроблення та укладення в установленому порядку угод щодо регіонального розвитку;

4) визначення порядку підготовки, оцінки та відбору програм і проектів, що можуть реалізовуватися за рахунок коштів державного фонду регіонального розвитку, та порядку використання зазначених коштів;

5) затвердження переліку програм і проектів регіонального розвитку, реалізація яких здійснюється за рахунок коштів державного фонду регіонального розвитку;

6) визначення порядку розроблення і погодження Державної стратегії регіонального розвитку України та плану заходів з її реалізації, а також регіональних стратегій розвитку та планів заходів з їх реалізації;

7) визначення порядку координації дій органів виконавчої влади із забезпечення формування та реалізації державної регіональної політики;

8) затвердження порядку і методики проведення моніторингу та оцінки результативності реалізації державної регіональної політики та переліку індикаторів такого моніторингу;

9) спрямування і координацію діяльності центральних та місцевих органів виконавчої влади щодо формування та реалізації державної регіональної політики;

10) розгляд звітів про проведення моніторингу та оцінки результативності реалізації державної регіональної політики;

11) здійснення інших повноважень у сфері регіональної політики, визначених Конституцією та законами України.

Стаття 13. Повноваження центральних органів виконавчої влади у сфері державної регіональної політики

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної регіональної політики, належать:

1) підготовка та внесення в установленому порядку проектів нормативно-правових актів з питань державної регіональної політики;

2) підготовка та внесення на розгляд Кабінету Міністрів України пропозицій щодо узгодження цілей, пріоритетів, завдань та заходів центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів виконавчої влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування під час розроблення та виконання документів, що стосуються забезпечення формування та реалізації державної регіональної політики, проведення моніторингу та оцінки результативності виконання визначених завдань;

3) забезпечення координації діяльності центральних та місцевих органів виконавчої влади щодо формування державної регіональної політики;

4) розроблення спільно з іншими центральними та місцевими органами виконавчої влади, всеукраїнськими асоціаціями органів місцевого самоврядування Державної стратегії регіонального розвитку України;

5) підготовка спільно з іншими центральними та місцевими органами виконавчої влади та внесення на розгляд Кабінету Міністрів України Плану заходів з реалізації Державної стратегії регіонального розвитку України;

6) організаційне та методичне забезпечення розроблення проектів регіональних стратегій розвитку та планів заходів з їх реалізації;

7) оцінка та відбір програм і проектів, включаючи інвестиційні програми (проекти), реалізація яких здійснюється за рахунок коштів державного фонду регіонального розвитку, подання відповідно до законодавства відповідних пропозицій Кабінету Міністрів України;

8) участь у співпраці з міжнародними фінансовими організаціями, програмами і фондами у сфері державної регіональної політики, використання відповідних ресурсів міжнародної технічної допомоги;

9) проведення моніторингу та оцінки результативності реалізації Державної стратегії регіонального розвитку України, плану заходів з її реалізації та інших програм і проектів регіонального розвитку, підготовка та подання відповідних звітів Кабінету Міністрів України;

10) здійснення інших визначених законом та покладених на нього в установленому порядку повноважень щодо формування державної регіональної політики.

2. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну регіональну політику, належать:

1) реалізація спільно з іншими центральними та місцевими органами виконавчої влади Державної стратегії регіонального розвитку України;

2) забезпечення координації діяльності центральних та місцевих органів виконавчої влади щодо реалізації державної регіональної політики;

3) стимулювання участі регіонів у програмах та проектах розвитку міжрегіонального та транскордонного співробітництва;

4) здійснення інших визначених законом та покладених на нього в установленому порядку повноважень щодо реалізації державної регіональної політики.

3. Повноваження у сфері державної регіональної політики інших центральних органів виконавчої влади визначаються Конституцією та законами України і покладаються на них Кабінетом Міністрів України.

Стаття 14. Повноваження Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських рад у сфері державної регіональної політики

1. До повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських рад у сфері державної регіональної політики належать:

1) ініціювання розроблення та затвердження регіональних стратегій розвитку та планів заходів з їх реалізації;

2) забезпечення врахування інтересів територіальних громад у регіональних стратегіях розвитку та планах заходів з їх реалізації;

3) затвердження звітів про результати моніторингу та оцінки результативності реалізації регіональних стратегій розвитку та планів заходів з їх реалізації;

4) погодження проекту Державної стратегії регіонального розвитку України;

5) здійснення інших повноважень, визначених законом.

Стаття 15. Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій у сфері державної регіональної політики

1. До повноважень Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій у сфері державної регіональної політики належать:

1) забезпечення у відповідному регіоні реалізації державної регіональної політики;

2) погодження проекту Державної стратегії регіонального розвитку України;

3) забезпечення розроблення проектів регіональних стратегій розвитку та планів заходів з їх реалізації;

4) підготовка і подання відповідно до законодавства до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну регіональну політику, пропозицій щодо програм і проектів регіонального розвитку, що можуть реалізовуватися за рахунок коштів державного фонду регіонального розвитку;

5) проведення моніторингу та оцінки результативності реалізації регіональних стратегій розвитку і планів заходів з їх реалізації, підготовка та подання звітів про це на затвердження відповідно Верховній Раді Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським радам;

6) подання затверджених звітів про результати моніторингу та оцінки результативності реалізації регіональних стратегій розвитку та планів заходів з їх реалізації центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної регіональної політики;

7) внесення за рішенням Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських рад змін до регіональних стратегій розвитку та планів заходів з їх реалізації, за умови, що такі зміни не суперечать положенням Державної стратегії регіонального розвитку України;

8) розроблення програм і проектів регіонального розвитку;

9) здійснення інших повноважень, визначених законом.

Стаття 16. Повноваження районних, міських, селищних, сільських рад у сфері державної регіональної політики

1. Районні, міські, селищні, сільські ради у сфері державної регіональної політики забезпечують підготовку та подають до Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласних рад пропозиції щодо врахування інтересів відповідних територіальних громад під час розроблення:

1) проекту Державної стратегії регіонального розвитку України та плану заходів з її реалізації;

2) регіональних стратегій розвитку та планів заходів з їх реалізації, а також інвестиційних програм (проектів), спрямованих на розвиток регіонів.

2. Міські, селищні, сільські ради можуть розробляти та затверджувати з урахуванням Державної стратегії регіонального розвитку України стратегії розвитку міст, селищ та сіл.

Стаття 17. Координація діяльності органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування із забезпечення формування та реалізації державної регіональної політики

1. Координація діяльності органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування з формування та реалізації державної регіональної політики здійснюється шляхом узгодження цілей, пріоритетів, завдань і заходів центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів виконавчої влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування під час розроблення та виконання документів, що визначають державну регіональну політику, проведення моніторингу та оцінки результативності виконання визначених завдань.

2. Узгодження діяльності центральних та місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування щодо реалізації Державної стратегії регіонального розвитку України та регіональних стратегій розвитку визначається Планом заходів з реалізації Державної стратегії регіонального розвитку України, планами заходів з реалізації регіональних стратегій розвитку та угодами щодо регіонального розвитку.

Стаття 18. Міжвідомча координаційна комісія з питань регіонального розвитку

1. Міжвідомча координаційна комісія з питань регіонального розвитку може утворюватися Кабінетом Міністрів України як тимчасовий консультативно-дорадчий орган з метою забезпечення координації діяльності органів виконавчої влади із обов'язковим залученням органів місцевого самоврядування до формування та реалізації державної регіональної політики, а також до узгодження галузевих прогнозів розвитку регіонів із стратегічними завданнями державної регіональної політики.

2. Завдання, порядок роботи та склад Міжвідомчої координаційної комісії з питань регіонального розвитку визначаються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 19. Агенція регіонального розвитку

1. З метою ефективної реалізації державної регіональної політики Верховна Рада Автономної Республіки Крим та Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська, Севастопольська міські ради та відповідні державні адміністрації можуть засновувати агенції регіонального розвитку.

Співзасновниками агенцій регіо-

нального розвитку також можуть бути регіональні торгово-промислові палати, регіональні асоціації підприємців, регіональні представництва всеукраїнських асоціацій органів місцевого самоврядування чи асоціації органів місцевого самоврядування регіону, вищі навчальні заклади, наукові установи, профільні громадські об'єднання регіону.

2. Агенція регіонального розвитку є неприбутковою установою, що утворюється на засадах партнерства між державним, приватним та громадським секторами, організаціями роботодавців та їх об'єднаннями на підставі цього Закону та інших законів України.

Агенція регіонального розвитку не може бути бюджетною установою.

3. Структура, порядок діяльності та повноваження органів управління агенції регіонального розвитку визначаються законодавством України та положенням, що має відповідати типовому положенню про агенцію регіонального розвитку.

Типове положення про агенцію регіонального розвитку затверджується Кабінетом Міністрів України.

Розділ IV
ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ РЕГІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ

Стаття 20. Механізми фінансування державної регіональної політики

1. Фінансове забезпечення державної регіональної політики здійснюється відповідно до Бюджетного та Податкового кодексів України.

2. Механізмами фінансування державної регіональної політики є:

1) міжбюджетні трансферти з державного бюджету місцевим бюджетам;

2) об'єднання на договірній основі фінансових ресурсів суб'єктів регіональної політики, державних та приватних партнерів на принципах здійснення державно-приватного партнерства, міжнародних інституцій;

3) капітальні видатки державного бюджету;

4) державні цільові програми, у тому числі програми подолання депресивності територій;

5) угоди щодо регіонального розвитку;

6) програми і заходи, включаючи інвестиційні програми (проекти), що реалізуються за рахунок коштів державного фонду регіонального розвитку.

Стаття 21. Джерела фінансування державної регіональної політики

1. Джерелами фінансування державної регіональної політики є:

1) кошти Державного бюджету України, зокрема державного фонду регіонального розвитку;

2) кошти місцевих бюджетів;

3) благодійні внески;

4) кошти міжнародних організацій;

5) кошти з інших джерел, не заборонених законодавством.

Стаття 22. Фінансування за рахунок коштів державного фонду регіонального розвитку

1. Фінансування регіонального розвитку за рахунок коштів державного фонду регіонального розвитку може здійснюватися на умовах інвестування, за умови надання гарантій, на безповоротній основі у вигляді грантів.

2. Фінансування регіонального розвитку ґрунтується на таких принципах:

1) відповідності Державній стратегії регіонального розвитку України, відповідній регіональній стратегії розвитку та планам заходів з їх реалізації;

2) конкурсного відбору програм (проектів) регіонального розвитку;

3) ефективності використання залучених ресурсів;

4) спроможності об'єктів та суб'єктів, на фінансування яких залучаються кошти державного фонду регіонального розвитку, самостійно забезпечувати подальше власне фінансування або утримуватися за рахунок коштів місцевих бюджетів;

5) адекватної фінансової та іншої участі органів місцевого самоврядування, на території юрисдикції чи в інтересах яких реалізуються відповідні заходи, програми чи проекти;

6) неупередженого розподілу коштів державного фонду регіонального розвитку з урахуванням рівня соціально-економічного розвитку адміністративно-територіальних одиниць.

3. Державна підтримка регіонального розвитку за рахунок коштів Державного бюджету України, зокрема, коштів державного фонду регіонального розвитку, здійснюється відповідно до Бюджетного кодексу України.

Розділ V
МОНІТОРИНГ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ РЕГІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ

Стаття 23. Моніторинг реалізації державної регіональної політики

1. Моніторинг реалізації державної регіональної політики проводиться шляхом установлення переліку відповідних індикаторів, відстеження їх динаміки, підготовки та оприлюднення результатів такого моніторингу.

З метою забезпечення проведення моніторингу документи, що визначають державну регіональну політику, зазначені в частині другій статті 7 цього Закону, повинні містити відповідні показники досягнення цілей, які можливо оцінити.

2. Перелік індикаторів визначається методикою проведення моніторингу реалізації державної регіональної політики, що затверджується Кабінетом Міністрів України.

3. Моніторинг реалізації Державної стратегії регіонального розвитку України та плану заходів з її реалізації проводиться шляхом збирання та аналізу показників, що характеризують стан реалізації Державної стратегії регіонального розвитку України, на основі офіційних статистичних даних та інформації центральних органів виконавчої влади.

4. Оцінка результативності Державної стратегії регіонального розвитку України та плану заходів з її реалізації проводиться шляхом періодичного відстеження, вимірювання і порівняння фактичних результатів з індикаторами досягнення цілей та пріоритетів, визначених Державною стратегією регіонального розвитку України та планом заходів з її реалізації.

5. Моніторинг та оцінка результативності реалізації Державної стратегії регіонального розвитку України та плану заходів з її реалізації проводяться щороку центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної регіональної політики, із залученням громадських об'єднань та наукових установ.

Порядок проведення моніторингу та оцінки результативності реалізації Державної стратегії регіонального розвитку України та плану заходів з її реалізації визначається Кабінетом Міністрів України.

6. Моніторинг та оцінка результативності реалізації регіональних стратегій розвитку і планів заходів з їх реалізації проводяться щороку відповідно Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями.

Результати моніторингу та оцінки результативності підлягають оприлюдненню та враховуються у звітах про виконання щорічних програм економічного і соціального розвитку регіонів.

Звіти про результати моніторингу та оцінки результативності реалізації регіональних стратегій розвитку та планів заходів з їх реалізації подаються в установленому порядку Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями на затвердження відповідно Верховній Раді Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським радам.

Затверджені звіти про результати моніторингу та оцінки результативності реалізації регіональних стратегій розвитку та планів заходів з їх реалізації подаються Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної регіональної політики.

Порядок проведення моніторингу та оцінки результативності реалізації регіональних стратегій розвитку і планів заходів з їх реалізації затверджується Кабінетом Міністрів України.

7. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної регіональної політики, подає Кабінету Міністрів України відповідні звіти у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Розділ VI
ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

1) подати на розгляд Верховної Ради України законопроекти про внесення змін до законодавчих актів України, що випливають із цього Закону;

2) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

3) забезпечити перегляд і приведення міністерствами та іншими центральними та місцевими органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ, 5 лютого 2015 року.
№ 156-VIII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо посилення відповідальності за окремі військові злочини

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Статті 402-405, 407-411, 413, 418-421, 425, 426, 428, 435 Кримінального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131) викласти в такій редакції:

«Стаття 402. Непокора

1. Непокора, тобто відкрита відмова виконати наказ начальника, а також інше умисне невиконання наказу -

карається службовим обмеженням на строк до двох років або триманням у дисциплінарному батальйоні на строк до двох років, або позбавленням волі на строк до трьох років.

2. Те саме діяння, якщо воно вчинено групою осіб або спричинило тяжкі наслідки, -

карається позбавленням волі на строк від трьох до семи років.

3. Непокора, вчинена в умовах особливого періоду, крім воєнного стану, -

карається позбавленням волі на строк від п'яти до семи років.

4. Непокора, вчинена в умовах воєнного стану чи в бойовій обстановці, -карається позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років.

Примітка. Під бойовою обстановкою в розділі XIX цього Кодексу слід розуміти обстановку наступального, оборонного чи іншого загальновійськового, танкового, протиповітряного, повітряного, морського тощо бою, тобто безпосереднього застосування військової зброї і техніки стосовно військового супротивника або військовим супротивником. Обстановка бою, в якому бере участь військове з'єднання, частина (корабель) або підрозділ, розпочинається і закінчується з наказу про вступ у бій (припинення бою) або з фактичного початку (завершення) бою.

Стаття 403. Невиконання наказу

1. Невиконання наказу начальника, вчинене за відсутності ознак, зазначених у частині першій статті 402 цього Кодексу, якщо воно спричинило тяжкі наслідки, -

карається службовим обмеженням на строк до двох років або триманням у дисциплінарному батальйоні на строк до одного року, або позбавленням волі на строк до двох років.

2. Те саме діяння, вчинене в умовах особливого періоду, крім воєнного стану, -

карається позбавленням волі на строк від двох до п'яти років.

3. Діяння, передбачене частиною першою цієї статті, вчинене в умовах воєнного стану чи в бойовій обстановці, -

карається позбавленням волі на строк від трьох до семи років.

Стаття 404. Опір начальникові або примушування його до порушення службових обов'язків

1. Опір начальникові, а також іншій особі, яка виконує покладені на неї обов'язки з військової служби, або примушування їх до порушення цих обов'язків -

караються службовим обмеженням на строк до двох років або триманням у дисциплінарному батальйоні на строк до двох років, або позбавленням волі на строк від двох до п'яти років.

2. Ті самі дії, вчинені групою осіб або із застосуванням зброї, або такі, що спричинили тяжкі наслідки, -

караються позбавленням волі на строк від трьох до восьми років.

3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони були вчинені в умовах особливого періоду, крім воєнного стану, -

караються позбавленням волі на строк від трьох до десяти років.

4. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони були вчинені в умовах воєнного стану чи в бойовій обстановці, -караються позбавленням волі на строк від трьох до дванадцяти років.

5. Дії, передбачені частинами другою, третьою або четвертою цієї статті, якщо вони були пов'язані з умисним вбивством начальника або іншої особи, яка виконує обов'язки з військової служби, -

караються позбавленням волі на строк від десяти до п'ятнадцяти років або довічним позбавленням волі.

Стаття 405. Погроза або насильство щодо начальника

1. Погроза вбивством або заподіянням тілесних ушкоджень чи побоїв начальникові, або знищенням чи пошкодженням його майна у зв'язку з виконанням ним обов'язків з військової служби -

карається триманням у дисциплінарному батальйоні на строк до двох років або позбавленням волі на той самий строк.

2. Заподіяння тілесних ушкоджень, побоїв або вчинення інших насильницьких дій щодо начальника у зв'язку з виконанням ним обов'язків з військової служби -

карається позбавленням волі на строк від двох до семи років.

3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені в умовах особливого періоду, крім воєнного стану, -

караються позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років.

4. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені групою осіб, або із застосуванням зброї, або в умовах воєнного стану чи в бойовій обстановці, -

караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років»;

«Стаття 407. Самовільне залишення військової частини або місця служби

1. Самовільне залишення військової частини або місця служби військовослужбовцем строкової служби, а також нез'явлення його вчасно без поважних причин на службу у разі звільнення з частини, призначення або переведення, нез'явлення з відрядження, відпустки або з лікувального закладу тривалістю понад три доби, але не більше місяця, -

караються триманням у дисциплінарному батальйоні на строк до двох років або позбавленням волі на строк до трьох років.

2. Самовільне залишення військової частини або місця служби військовослужбовцем (крім строкової служби), а також нез'явлення його вчасно на службу без поважних причин тривалістю понад десять діб, але не більше місяця, або хоч і менше десяти діб, але більше трьох діб, вчинені повторно протягом року, -

караються штрафом до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або службовим обмеженням на строк до двох років, або позбавленням волі на строк до трьох років.

3. Самовільне залишення військової частини або місця служби, а також нез'явлення вчасно на службу без поважних причин тривалістю понад один місяць, вчинене особами, зазначеними в частинах першій або другій цієї статті, -

караються позбавленням волі на строк від двох до п'яти років.

4. Самовільне залишення військової частини або місця служби, а також нез'явлення вчасно на службу без поважних причин, вчинені в умовах особливого періоду, крім воєнного стану, вчинене особами, зазначеними в частинах першій або другій цієї статті, -

караються позбавленням волі на строк від трьох до семи років.

5. Самовільне залишення військової частини або місця служби, а також нез'явлення вчасно на службу без поважних причин, вчинені в умовах воєнного стану або в бойовій обстановці, вчинене особами, зазначеними в частинах першій або другій цієї статті, -

караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років.

Стаття 408. Дезертирство

1. Дезертирство, тобто самовільне залишення військової частини або місця служби з метою ухилитися від військової служби, а також нез'явлення з тією самою метою на службу у разі призначення, переведення, з відрядження, відпустки або з лікувального закладу -

караються позбавленням волі на строк від двох до п'яти років.

2. Дезертирство із зброєю або за попередньою змовою групою осіб -

карається позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років.

3. Діяння, передбачене частинами першою або другою цієї статті, вчинене в умовах особливого періоду, крім воєнного стану, -

карається позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років.

4. Діяння, передбачене частинами першою або другою цієї статті, вчинене в умовах воєнного стану або в бойовій обстановці, -

карається позбавленням волі на строк від п'яти до дванадцяти років.

Стаття 409. Ухилення від військової служби шляхом самокалічення або іншим способом

1. Ухилення військовослужбовця від несення обов'язків військової служби шляхом самокалічення або шляхом симуляції хвороби, підроблення документів чи іншого обману -

карається триманням у дисциплінарному батальйоні на строк до двох років або позбавленням волі на той самий строк.

2. Відмова від несення обов'язків військової служби -

карається позбавленням волі на строк від двох до п'яти років.

3. Діяння, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені в умовах особливого періоду, крім воєнного стану, -

караються позбавленням волі на строк від трьох до семи років.

4. Діяння, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені в умовах воєнного стану або в бойовій обстановці, -

караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років.

Стаття 410. Викрадення, привласнення, вимагання військовослужбовцем зброї, бойових припасів, вибухових або інших бойових речовин, засобів пересування, військової та спеціальної техніки чи іншого військового майна, а також заволодіння ними шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем

1. Викрадення, привласнення, вимагання військовослужбовцем зброї, бойових припасів, вибухових або інших бойових речовин, засобів пересування, військової та спеціальної техніки чи іншого військового майна або заволодіння ними шляхом шахрайства -

караються позбавленням волі на строк від трьох до восьми років.

2. Ті самі дії, вчинені військовою службовою особою із зловживанням службовим становищем, або повторно, або за попередньою змовою групою осіб, або такі, що заподіяли істотну шкоду, -

караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років.

3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони вчинені в умовах особливого періоду, крім воєнного стану, -

караються позбавленням волі на строк від п'яти до дванадцяти років.

4. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони вчинені в умовах воєнного стану або в бойовій обстановці, розбій з метою заволодіння зброєю, бойовими припасами, вибуховими чи іншими бойовими речовинами, засобами пересування, військовою та спеціальною технікою, а також вимагання цих предметів, поєднане з насильством, небезпечним для життя і здоров'я потерпілого, -

караються позбавленням волі на строк від десяти до п'ятнадцяти років.

Стаття 411. Умисне знищення або пошкодження військового майна

1. Умисне знищення або пошкодження зброї, бойових припасів, засобів пересування, військової та спеціальної техніки чи іншого військового майна -

караються службовим обмеженням на строк до двох років або триманням у дисциплінарному батальйоні на той самий строк, або позбавленням волі на строк до трьох років.

2. Ті самі дії, вчинені шляхом підпалу або іншим загальнонебезпечним способом, або якщо вони спричинили загибель людей чи інші тяжкі наслідки, -

караються позбавленням волі на строк від трьох до восьми років.

3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені в умовах особливого періоду, крім воєнного стану, -

караються позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років.

4. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені в умовах воєнного стану або в бойовій обстановці, -

караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років»;

«Стаття 413. Втрата військового майна

1. Втрата або зіпсування ввірених для службового користування зброї, бойових припасів, засобів пересування, предметів технічного постачання або іншого військового майна внаслідок порушення правил їх зберігання -

караються арештом на строк до шести місяців або триманням у дисциплінарному батальйоні на строк до двох років, або позбавленням волі на той самий строк.

2. Ті самі діяння, вчинені в умовах особливого періоду, крім воєнного стану, -

караються позбавленням волі на строк до трьох років.

3. Діяння, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені в умовах воєнного стану або в бойовій обстановці, -

караються позбавленням волі на строк від двох до п'яти років»;

«Стаття 418. Порушення статутних правил вартової служби чи патрулювання

1. Порушення статутних правил вартової (вахтової) служби чи патрулювання, що спричинило тяжкі наслідки, для запобігання яким призначено дану варту (вахту) чи патрулювання, -

карається обмеженням волі на строк від двох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк.

2. Діяння, передбачене частиною першою цієї статті, вчинене в умовах особливого періоду, крім воєнного стану, -

карається позбавленням волі на строк від трьох до семи років.

3. Діяння, передбачене частиною першою цієї статті, вчинене в умовах воєнного стану або в бойовій обстановці, -

карається позбавленням волі на строк від трьох до восьми років.

Стаття 419. Порушення правил несення прикордонної служби

1. Порушення правил несення прикордонної служби особою, яка входить до складу наряду з охорони державного кордону України, якщо це спричинило тяжкі наслідки, -

карається позбавленням волі на строк від трьох до восьми років.

2. Те саме діяння, вчинене в умовах особливого періоду, крім воєнного стану, -

карається позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років.

3. Діяння, передбачене частиною першою цієї статті, вчинене в умовах воєнного стану чи в бойовій обстановці, -

карається позбавленням волі на строк від семи до десяти років.

Стаття 420. Порушення правил несення бойового чергування

1. Порушення правил несення бойового чергування (бойової служби), встановлених для своєчасного виявлення і відбиття раптового нападу на Україну або для захисту та безпеки України, якщо це спричинило тяжкі наслідки, -

карається позбавленням волі на строк від трьох до восьми років.

2. Те саме діяння, вчинене в умовах особливого періоду, крім воєнного стану, -

карається позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років.

3. Діяння, передбачене частиною першою цієї статті, вчинене в умовах воєнного стану або в бойовій обстановці, -

карається позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років.

Стаття 421. Порушення статутних правил внутрішньої служби

1. Порушення особою, яка входить у добовий наряд частини (крім варти і вахти), статутних правил внутрішньої служби, якщо воно спричинило тяжкі наслідки, запобігання яким входило в обов'язки даної особи, -

карається триманням у дисциплінарному батальйоні на строк до двох років або позбавленням волі на строк до трьох років.

2. Те саме діяння, вчинене в умовах особливого періоду, крім воєнного стану, -

карається позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років.

3. Діяння, передбачене частиною першою цієї статті, вчинене в умовах воєнного стану або в бойовій обстановці, -

карається позбавленням волі на строк до п'яти років»;

«Стаття 425. Недбале ставлення до військової служби

1. Недбале ставлення військової службової особи до служби, якщо це заподіяло істотну шкоду, -

карається штрафом до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або службовим обмеженням на строк до двох років, або позбавленням волі на строк до трьох років.

2. Те саме діяння, якщо воно спричинило тяжкі наслідки, -карається позбавленням волі на строк від трьох до семи років.

3. Діяння, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені в умовах особливого періоду, крім воєнного стану, -

караються позбавленням волі на строк від п'яти до семи років.

4. Діяння, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені в умовах воєнного стану або в бойовій обстановці, -

караються позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років.

Примітка. 1. Під військовими службовими особами розуміються військові начальники, а також інші військовослужбовці, які обіймають постійно чи тимчасово посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських обов'язків, або виконують такі обов'язки за спеціальним дорученням повноважного командування.

2. У статтях 425 та 426 цього Кодексу істотною шкодою, якщо вона полягає в завданні матеріальних збитків, вважається така шкода, яка в двісті п'ятдесят і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян, а тяжкими наслідками за тієї самої умови вважається шкода, яка у п'ятсот і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.

Стаття 426. Бездіяльність військової влади

1. Умисне неприпинення злочину, що вчиняється підлеглим, або ненаправлення військовою службовою особою до органу досудового розслідування повідомлення про підлеглого, який вчинив кримінальне правопорушення, а також інше умисне невиконання військовою службовою особою дій, які вона за своїми службовими обов'язками повинна була виконати, якщо це заподіяло істотну шкоду, -

караються штрафом від п'ятдесяти до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або службовим обмеженням на строк до двох років, або позбавленням волі на строк до трьох років.

2. Ті самі діяння, якщо вони спричинили тяжкі наслідки, -

караються позбавленням волі на строк від трьох до семи років.

3. Діяння, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені в умовах особливого періоду, крім воєнного стану, -

караються позбавленням волі на строк від п'яти до семи років.

4. Діяння, передбачені частинами першою або другою цієї статті, що вчинені в умовах воєнного стану або в бойовій обстановці, -

караються позбавленням волі на строк від семи до десяти років»;

«Стаття 428. Залишення гинучого військового корабля

1. Залишення гинучого військового корабля командиром, який не виконав до кінця своїх службових обов'язків, а також особою із складу команди корабля без належного на те розпорядження командира -

карається позбавленням волі на строк від трьох до восьми років.

2. Те саме діяння, вчинене в умовах особливого періоду, крім воєнного стану, -

карається позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років.

3. Діяння, передбачене частиною першою цієї статті, вчинене в умовах воєнного стану або в бойовій обстановці, -

карається позбавленням волі на строк від семи до десяти років»;

«Стаття 435. Незаконне використання символіки Червоного Хреста, Червоного Півмісяця, Червоного Кристала та зловживання нею

1. Носіння в районі воєнних дій символіки Червоного Хреста, Червоного Півмісяця, Червоного Кристала особами, які не мають на те права, а також зловживання в умовах особливого періоду, крім воєнного стану, прапорами чи знаками Червоного Хреста, Червоного Півмісяця, Червоного Кристала або пофарбуванням, присвоєним санітарно-транспортним засобам, -

караються обмеженням волі на строк до двох років.

2. Носіння в районі воєнних дій символіки Червоного Хреста, Червоного Півмісяця, Червоного Кристала особами, які не мають на те права, а також зловживання в умовах воєнного стану прапорами чи знаками Червоного Хреста, Червоного Півмісяця, Червоного Кристала або пофарбуванням, присвоєним санітарно-транспортним засобам, -

караються позбавленням волі на строк до двох років».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ, 12 лютого 2015 року.
№ 194-VIII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення діяльності Національного антикорупційного бюро України та Національного агентства з питань запобігання корупції

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) у частині першій статті 15 слова «вчинення корупційних правопорушень» замінити словами «вчинення правопорушень, пов'язаних з корупцією»;

2) частину третю статті 38 викласти в такій редакції:

«Адміністративне стягнення за вчинення правопорушення, пов'язаного з корупцією, а також правопорушення, передбаченого статтею 164^{14} цього Кодексу, може бути накладено протягом трьох місяців з дня його виявлення, але не пізніше двох років з дня його вчинення»;

3) в абзаці першому частини п'ятої статті 166^{11} слова «вигодоодержувача (вигодоодержувачів)» замінити словами «кінцевого бенефіціарного власника (контролера)»;

4) доповнити статтею 185^{13} такого змісту:

«Стаття 185^{13}. Невиконання законних вимог посадових осіб Національного антикорупційного бюро України

Ненадання інформації Національному антикорупційному бюро України на запит його посадових осіб, надання завідомо недостовірної інформації чи не в повному обсязі, порушення встановлених законом строків її надання, повідомлення третіх осіб стосовно того, що про них збирається така інформація, або невиконання інших законних вимог посадових осіб Національного антикорупційного бюро України -

тягнуть за собою накладення штрафу від двохсот п'ятдесяти до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Ті самі дії, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за таке саме порушення, -

тягнуть за собою накладення штрафу від чотирьохсот до шестиста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

5) статтю 221 після цифр «185^{11}» доповнити цифрами «185^{13}»;

6) у частині першій статті 255:

а) у пункті 1:

в абзаці «органів Служби безпеки України (стаття 164 (у частині, що стосується правопорушень у галузі господарської діяльності, ліцензії на проведення якої видає ця Служба), статті 172^4-172^9, 195^5, 212^2 (крім пункту 9 частини першої), 212^5 і 212^6)» цифри «172^4-172^9» виключити;

абзац «Національного агентства з питань запобігання корупції (стаття 188^{46})» викласти в такій редакції:

«Національного агентства з питань запобігання корупції (статті 172^4-172^9, стаття 188^{46})»;

доповнити абзацом такого змісту:

«Національного антикорупційного бюро України (стаття 185^{13})»;

б) у пункті 11 цифри «172^4-172^9» виключити.

2. У Кримінальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131):

1) примітку до статті 45 викласти в такій редакції:

«Примітка. Корупційними злочинами відповідно до цього Кодексу вважаються злочини, передбачені статтями 191, 262, 308, 312, 313, 320, 357, 410, у випадку їх вчинення шляхом зловживання службовим становищем, а також злочини, передбачені статтями 210, 354, 364, 364^1, 365^2, 368-369^2 цього Кодексу»;

2) у статті 354:

а) частину п'яту викласти в такій редакції:

«5. Особа, яка запропонувала, пообіцяла або надала неправомірну вигоду, звільняється від кримінальної відповідальності за злочини, передбачені статтями 354, 368^3, 368^4, 369, 369^2 цього Кодексу, якщо після пропозиції, обіцянки чи надання неправомірної вигоди вона - до отримання з інших джерел інформації про цей злочин органом, службова особа якого згідно із законом наділена правом повідомляти про підозру, - добровільно заявила про те, що сталося, такому органу та активно сприяла розкриттю злочину, вчиненого особою, яка одержала неправомірну вигоду або прийняла її пропозицію чи обіцянку. Зазначене звільнення не застосовується у разі, якщо пропозиція, обіцянка чи надання неправомірної вигоди були вчинені по відношенню до осіб, визначених у частині четвертій статті 18 цього Кодексу»;

б) у примітці до статті:

пункт 1 викласти в такій редакції:

«1. Під особою, яка працює на користь підприємства, установи, організації, слід розуміти особу, яка виконує роботу або надає послугу відповідно до договору з таким підприємством, установою, організацією»;

у пункті 2 слова і цифри «що перевищують 1,5 неоподатковуваного мінімуму доходів громадян, або нематеріальні активи» замінити словами «нематеріальні активи, будь-які інші вигоди нематеріального чи негрошового характеру»;

3) у примітці до статті 364^1:

цифри «368^2-368^4» виключити;

після слів «нематеріальні активи» доповнити словами «будь-які інші вигоди нематеріального чи негрошового характеру»;

4) текст статті 368^2 викласти в такій редакції:

«1. Набуття особою, уповноваженою на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, у власність активів у значному розмірі, законність підстав набуття яких не підтверджено доказами, а так само передача нею таких активів будь-якій іншій особі -

караються позбавленням волі на строк до двох років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, зі спеціальною конфіскацією та з конфіскацією майна.

2. Ті самі діяння, вчинені службовою особою, яка займає відповідальне становище, -

караються позбавленням волі на строк від двох до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, зі спеціальною конфіскацією та з конфіскацією майна.

3. Діяння, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені службовою особою, яка займає особливо відповідальне становище, -

караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, зі спеціальною конфіскацією та з конфіскацією майна.

Примітка. 1. Особами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, є особи, зазначені у пункті 1 частини першої статті 3 Закону України «Про запобігання корупції».

2. Під активами у значному розмірі у цій статті розуміються грошові кошти або інше майно, а також доходи від них, якщо їх розмір (вартість) перевищує одну тисячу неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

3. Під передачею активів у цій статті розуміється укладення будь-яких правочинів, на підставі яких виникає право власності або право користування на активи, а також надання іншій особі грошових коштів чи іншого майна для укладення таких правочинів»;

5) частину п'яту статті 368^3 та примітку до цієї статті виключити;

6) частину п'яту статей 368^4 та 369 виключити;

7) абзац перший частини першої статті 370 викласти в такій редакції:

«1. Провокація підкупу, тобто дії службової особи з підбурення особи на пропонування, обіцянку чи надання неправомірної вигоди або прийняття пропозиції, обіцянки чи одержання такої вигоди, щоб потім викрити того, хто пропонував, обіцяв, надав неправомірну вигоду або прийняв пропозицію, обіцянку чи одержав таку вигоду».

3. У статті 64^1 Господарського кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18-22, ст. 144):

у назві та тексті статті слово «вигодоодержувач» в усіх відмінках замінити словами «бенефіціарний власник (контролер)» у відповідному відмінку;

в абзаці другому частини першої слова «або фінансуванню тероризму» замінити словами «фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення».

4. Розділ III Цивільного процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., №№ 40-42, ст. 492) доповнити главою 9 такого змісту:

«Глава 9

ОСОБЛИВОСТІ ПОЗОВНОГО ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО ВИЗНАННЯ НЕОБҐРУНТОВАНИМИ АКТИВІВ ТА ЇХ ВИТРЕБУВАННЯ

Стаття 233^1. Пред'явлення позову про визнання необґрунтованими активів та їх витребування

1. Позов про визнання необґрунтованими активів та їх витребування від визначених в цій статті осіб подається в інтересах держави прокурором упродовж строку загальної позовної давності з дня набрання законної сили обвинувальним вироком щодо особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування.

2. Позов про визнання необґрунтованими активів та їх витребування може бути пред'явлено до:

1) особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, стосовно якої набрав законної сили обвинувальний вирок суду за вчинення корупційного злочину або легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом;

2) особи, пов'язаної з особою, зазначеною у пункті 1 цієї частини, - юридичної особи, яка є власником (користувачем) майна, стосовно якої існують докази того, що воно отримано або що ним користується чи розпоряджається (розпоряджалася) особа, зазначена у пункті 1 цієї частини.

У разі пред'явлення позову до особи, зазначеної у пункті 1 цієї частини, прокурор вживає заходів щодо встановлення майна, стосовно якої існують докази того, що воно отримано особою, зазначеною у пункті 1 цієї частини, або що ним користується чи розпоряджається (розпоряджалася) така особа. У разі встановлення такого майна, обов'язковим є пред'явлення позову до юридичної особи, яка є його власником (користувачем).

3. Для цілей цієї глави:

1) термін «активи» означає грошові кошти або інше майно, а також доходи від них;

2) особами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, є особи, зазначені у пункті 1 частини першої статті 3 Закону України «Про запобігання корупції».

Стаття 233^2. Визнання необґрунтованими активів

1. Суд визнає необґрунтованими активи, якщо судом на підставі поданих доказів не встановлено, що активи або грошові кошти, необхідні для придбання активів, щодо яких поданий позов про визнання їх необґрунтованими, були набуті на законній підставі.

Стаття 233^3. Правові наслідки визнання активів необґрунтованими

1. Активи, визнані судом відповідно до статті 233^2 цього Кодексу необґрунтованими, стягуються в дохід держави.

2. Якщо суд відповідно до статті 233^2 цього Кодексу визнає необґрунтованими частину активів, в дохід держави стягується частина активів відповідача, яка визнана необґрунтованою, а у разі неможливості виділення такої частини - її вартість.

3. У разі неможливості звернення стягнення на активи, визнані необґрунтованими, на відповідача покладається обов'язок сплатити вартість таких активів.

4. Стягнення в дохід держави активів, визнаних судом необґрунтованими, здійснюється в порядку, встановленому Законом України «Про виконавче провадження».

5. У Кримінальному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., №№ 9-13, ст. 88):

1) у пунктах 8 та 17 частини першої статті 3 слова «Національного антикорупційного бюро України, Державного бюро розслідувань» замінити словами «органу державного бюро розслідувань, підрозділу детективів, підрозділу внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України»;

2) абзац перший частини дев'ятої статті 31 викласти в такій редакції:

«9. Кримінальне провадження стосовно Президента України, повноваження якого припинено, Прем'єр-міністра України, членів Кабінету Міністрів України, перших заступників та заступників міністрів, народних депутатів України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Директора Національного антикорупційного бюро України, членів Національного агентства з питань запобігання корупції, Генерального прокурора України, його першого заступника чи заступника, Голови Конституційного Суду України, його заступника чи судді Конституційного Суду України, Голови Верховного Суду України, його першого заступника, заступника чи судді Верховного Суду України, голів вищих спеціалізованих судів, їх заступників чи суддів вищих спеціалізованих судів, Голови Національного банку України, його першого заступника чи заступника, осіб, посади яких віднесено до першої категорії посад державних службовців, а також щодо обвинувачення у вчиненні кримінальних правопорушень, віднесених до підслідності Національного антикорупційного бюро України, здійснюється»;

3) частину першу статті 38 викласти в такій редакції:

«1. Органами досудового розслідування (органами, що здійснюють дізнання і досудове слідство) є:

1) слідчі підрозділи:

а) органів внутрішніх справ;

б) органів безпеки;

в) органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства;

г) органів державного бюро розслідувань;

2) підрозділ детективів, підрозділ внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України»;

4) у статті 41:

а) частину першу доповнити словами «а підрозділ детективів, оперативно-технічний підрозділ та підрозділ внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України - за письмовим дорученням детектива або прокурора Спеціалізованої антикорупційної прокуратури»;

б) частину другу після слів «Співробітники оперативних підрозділів» доповнити словами «(крім підрозділу детективів, підрозділу внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України)»;

5) частину другу статті 52 доповнити пунктом 9 такого змісту:

«9) у разі укладення угоди між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості - з моменту ініціювання укладення такої угоди»;

6) частину дев'яту статті 100 доповнити новим пунктом 6^1 такого змісту:

«6^1) майно (грошові кошти або інше майно, а також доходи від них) засудженого за вчинення корупційного злочину, легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, його пов'язаної особи конфіскується, якщо в суді не підтверджено законність підстав набуття прав на таке майно.

Пов'язаними особами засудженого є юридичні особи, які при його сприянні отримали у власність чи користування зазначене майно.

Якщо суд визнає відсутність законних підстав набуття прав на частину майна, то конфіскується ця частина майна засудженого, а у разі неможливості виділення такої частини - її вартість. У разі неможливості конфіскації майна, законність підстав набуття прав на яке не було підтверджено, на засудженого покладається обов'язок сплатити вартість такого майна»;

7) у частині першій статті 159 слова «у разі прийняття відповідного рішення слідчим суддею, судом» виключити;

8) абзац другий частини другої статті 170 замінити двома новими абзацами такого змісту:

«У невідкладних випадках і виключно з метою збереження речових доказів або забезпечення можливої конфіскації чи спеціальної конфіскації майна у кримінальному провадженні щодо тяжкого чи особливо тяжкого злочину за рішенням Директора Національного антикорупційного бюро України (або його заступника), погодженого прокурором, може бути накладено попередній арешт на майно або кошти на рахунках фізичних або юридичних осіб у фінансових установах. Такі заходи застосовуються строком до 48 годин. Невідкладно після прийняття такого рішення, але не пізніше ніж протягом 24 годин, прокурор звертається до слідчого судді із клопотанням про арешт майна.

Якщо у визначений цією частиною термін прокурор не звернувся до слідчого судді із клопотанням про арешт майна або якщо в задоволенні такого клопотання було відмовлено, попередній арешт на майно або кошти вважається скасованим, а вилучене майно або кошти негайно повертаються особі»;

9) частину першу статті 208 доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«3) якщо є обґрунтовані підстави вважати, що можлива втеча з метою ухилення від кримінальної відповідальності особи, підозрюваної у вчиненні тяжкого або особливо тяжкого корупційного злочину, віднесеного законом до підслідності Національного антикорупційного бюро України»;

10) статтю 216 викласти в такій редакції:

«Стаття 216. Підслідність

1. Слідчі органів внутрішніх справ здійснюють досудове розслідування кримінальних правопорушень, передбачених законом України про кримінальну відповідальність, крім тих, які віднесені до підслідності інших органів досудового розслідування.

2. Слідчі органів безпеки здійснюють досудове розслідування злочинів, передбачених статтями 109, 110, 111, 112, 113, 114, 201, 265^1, 305, 328, 329, 330, 332, 332^1, 333, 334, 359, 422, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 446, 447 Кримінального кодексу України.

Якщо під час розслідування злочинів, передбачених статтями 328, 329, 422 Кримінального кодексу України, будуть встановлені злочини, передбачені статтями 364, 365, 366, 367, 425, 426 Кримінального кодексу України, вчинені особою, щодо якої здійснюється досудове розслідування, або іншою особою, якщо вони пов'язані із злочинами, вчиненими особою, щодо якої здійснюється досудове розслідування, вони розслідуються слідчими органів безпеки, крім випадків, коли ці злочини віднесено згідно з цією статтею до підслідності Національного антикорупційного бюро України.

3. Слідчі органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства, здійснюють досудове розслідування злочинів, передбачених статтями 204, 212, 212^1, 216, 219 Кримінального кодексу України.

Якщо під час розслідування зазначених злочинів будуть встановлені злочини, передбачені статтями 192, 200, 205, 222, 222^1, 358 Кримінального кодексу України, вчинені особою, щодо якої здійснюється досудове розслідування, або іншою особою, якщо вони пов'язані зі злочинами, вчиненими особою, щодо якої здійснюється досудове розслідування, вони розслідуються слідчими органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства.

4. Слідчі органів державного бюро розслідувань, крім випадків, передбачених частиною п'ятою цієї статті, здійснюють досудове розслідування кримінальних правопорушень, вчинених службовими особами, які займають особливо відповідальне становище відповідно до частини першої статті 9 Закону України «Про державну службу», особами, посади яких віднесено до першої - третьої категорій посад державної служби, суддями та працівниками правоохоронних органів.

Слідчі органів державного бюро розслідувань здійснюють також досудове розслідування кримінальних правопорушень, вчинених службовими особами Національного антикорупційного бюро України, прокурорами Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, крім випадків, коли досудове розслідування кримінальних правопорушень віднесено до підслідності детективів підрозділу внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України згідно з частиною п'ятою цієї статті.

5. Детективи Національного антикорупційного бюро України здійснюють досудове розслідування злочинів, передбачених статтями 191, 206^2, 209, 210, 211, 354 (стосовно працівників юридичних осіб публічного права), 364, 368, 368^2, 369, 369^2, 410 Кримінального кодексу України, якщо наявна хоча б одна з таких умов:

1) злочин вчинено:

Президентом України, повноваження якого припинено, народним депутатом України, Прем'єр-міністром України, членом Кабінету Міністрів України, першим заступником та заступником міністра, Головою Національного банку України, його першим заступником та заступником, членом Ради Національного банку України, Секретарем Ради національної безпеки і оборони України, його першим заступником та заступником;

державним службовцем, посада якого віднесена до першої та другої категорій посад, особою, посада якої прирівняна до першої та другої категорій посад державної служби;

депутатом Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутатом обласної ради, міської ради міст Києва та Севастополя, посадовою особою місцевого самоврядування, посаду якої віднесено до першої та другої категорій посад;

суддею Конституційного Суду України, суддею суду загальної юрисдикції, народним засідателем або присяжним (під час виконання ними цих функцій), Головою, членами, дисциплінарними інспекторами Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Головою, заступником Голови, секретарем секції Вищої ради юстиції, іншим членом Вищої ради юстиції;

Генеральним прокурором України, його заступником, помічником Генерального прокурора України, прокурором Генеральної прокуратури України, слідчим Генеральної прокуратури України, керівником структурного підрозділу Генеральної прокуратури України, прокурором Автономної Республіки Крим, міст Києва і Севастополя, області та його заступником, керівником структурного підрозділу прокуратури Автономної Республіки Крим, міст Києва і Севастополя, області;

особою вищого начальницького складу органів внутрішніх справ, державної кримінально-виконавчої служби, органів та підрозділів цивільного захисту, посадовою особою митної служби, якій присвоєно спеціальне звання державного радника податкової та митної справи III рангу і вище, посадовою особою органів державної податкової служби, якій присвоєно спеціальне звання державного радника податкової та митної справи III рангу і вище;

військовослужбовцем вищого офіцерського складу Збройних Сил України, Служби безпеки України, Державної прикордонної служби України, Державної спеціальної служби транспорту, Національної гвардії України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України;

керівником суб'єкта великого підприємництва, у статутному капіталі якого частка державної або комунальної власності перевищує 50 відсотків;

2) розмір предмета злочину або завданої ним шкоди в п'ятсот і більше разів перевищує розмір мінімальної заробітної плати, встановленої законом на час вчинення злочину (якщо злочин вчинено службовою особою державного органу, правоохоронного органу, військового формування, органу місцевого самоврядування, суб'єкта господарювання, у статутному капіталі якого є частка державної або комунальної власності);

3) злочин, передбачений статтею 369, частиною першою статті 369^2 Кримінального кодексу України, вчинено щодо службової особи, визначеної у частині четвертій статті 18 Кримінального кодексу України або у пункті 1 цієї частини.

Прокурор, який здійснює нагляд за досудовими розслідуваннями, які проводяться детективами Національного антикорупційного бюро України, своєю постановою може віднести кримінальне провадження у злочинах, передбачених абзацом першим цієї частини, до підслідності детективів Національного антикорупційного бюро України, якщо відповідним злочином було заподіяно або могло бути заподіяно тяжкі наслідки охоронюваним законом свободам та інтересам фізичної або юридичної особи, а також державним чи суспільним інтересам. Під тяжкими наслідками слід розуміти заподіяння шкоди життєво важливим інтересам суспільства та держави, зокрема державному суверенітету, територіальній цілісності України, реалізації конституційних прав, свобод і обов'язків трьох і більше осіб.

Детективи Національного антикорупційного бюро України з метою попередження, виявлення, припинення та розкриття кримінальних правопорушень, які віднесені цією статтею до його підслідності, за рішенням Директора Національного антикорупційного бюро України та за погодженням із прокурором Спеціалізованої антикорупційної прокуратури можуть також розслідувати кримінальні правопорушення, які віднесені до підслідності слідчих інших органів.

У разі встановлення підрозділом внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України злочинів, передбачених статтями 354, 364-370 Кримінального кодексу України, які були вчинені службовою особою Національного антикорупційного бюро України (крім Директора Національного антикорупційного бюро України, його першого заступника та заступника), такі злочини розслідуються детективами зазначеного підрозділу.

6. У кримінальних провадженнях щодо злочинів, передбачених статтями 384, 385, 386, 387, 388, 396 Кримінального кодексу України, досудове розслідування здійснюється слідчим того органу, до підслідності якого відноситься злочин, у зв'язку з яким почато досудове розслідування.

7. У кримінальних провадженнях щодо злочинів, передбачених статтями 258, 258^1, 258^2, 258^3, 258^4, 258^5, 261 Кримінального кодексу України, досудове розслідування здійснюється слідчим того органу, який розпочав досудове розслідування.

8. У кримінальних провадженнях щодо злочинів, передбачених статтями 209 і 209^1 Кримінального кодексу України, досудове розслідування здійснюється слідчим того органу, який розпочав досудове розслідування або до підслідності якого відноситься суспільно небезпечне протиправне діяння, що передувало легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, крім випадків, коли ці злочини віднесено згідно із цією статтею до підслідності Національного антикорупційного бюро України.

Досудове розслідування у провадженнях із легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, проводиться без попереднього або одночасного притягнення особи до кримінальної відповідальності за вчинення суспільно небезпечного протиправного діяння, що передувало легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, у кримінальних провадженнях за статтею 209 Кримінального кодексу України у разі, коли, зокрема:

суспільно небезпечне протиправне діяння, що передувало легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, вчинено за межами України, а легалізація (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, - на території України;

факт вчинення суспільно небезпечного протиправного діяння, що передувало легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, встановлений судом у відповідних процесуальних рішеннях.

9. Якщо під час досудового розслідування буде встановлено інші злочини, вчинені особою, щодо якої ведеться досудове розслідування, або іншою особою, якщо вони пов'язані із злочинами, вчиненими особою, щодо якої ведеться досудове розслідування, і які не підслідні тому органу, який здійснює у кримінальному провадженні досудове розслідування, прокурор, який здійснює нагляд за досудовим розслідуванням, у разі неможливості виділення цих матеріалів в окреме провадження своєю постановою визначає підслідність всіх цих злочинів»;

11) частину другу статті 246 після цифр «269» доповнити цифрами «269^1»;

12) доповнити статтею 269^1 такого змісту:

«Стаття 269^1. Моніторинг банківських рахунків

1. За наявності обґрунтованої підозри, що особа здійснює злочинні дії з використанням банківського рахунку, або з метою розшуку чи ідентифікації майна, що підлягає конфіскації або спеціальній конфіскації, у кримінальних

провадженнях, віднесених до підслідності Національного антикорупційного бюро України, прокурор може звернутися до слідчого судді в порядку, передбаченому статтями 246, 248, 249 цього Кодексу, для винесення ухвали про моніторинг банківських рахунків.

2. Згідно з ухвалою слідчого судді про моніторинг банківських рахунків банк зобов'язаний надавати Національному антикорупційному бюро України в поточному режимі інформацію про операції, що здійснюються на одному або декількох банківських рахунках.

Слідчий суддя в ухвалі про моніторинг банківських рахунків повідомляє керівника банківської установи про обов'язок нерозголошення інформації про проведення цієї слідчої дії і про відповідну кримінальну відповідальність. На підставі ухвали слідчого судді керівник банківської установи зобов'язаний письмово попередити усіх її працівників, залучених до моніторингу банківських рахунків, про обов'язок нерозголошення інформації про проведення цієї слідчої дії і про відповідну кримінальну відповідальність.

3. Інформація про операції, що здійснюються на банківських рахунках, повинна доводитися до відома Національного антикорупційного бюро України до виконання відповідної операції, а у разі неможливості - негайно після її виконання»;

13) частину четверту статті 469 викласти в такій редакції:

«4. Угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо:

1) кримінальних проступків, злочинів невеликої чи середньої тяжкості, тяжких злочинів;

2) особливо тяжких злочинів, віднесених до підслідності Національного антикорупційного бюро України за умови викриття підозрюваним чи обвинуваченим іншої особи у вчиненні злочину, віднесеного до підслідності Національного антикорупційного бюро України, якщо інформація щодо вчинення такою особою злочину буде підтверджена доказами.

Угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена щодо кримінальних проступків, злочинів, внаслідок яких шкода завдана лише державним чи суспільним інтересам. Укладення угоди про визнання винуватості у кримінальному провадженні щодо уповноваженої особи юридичної особи, яка вчинила кримінальне правопорушення, у зв'язку з яким здійснюється провадження щодо юридичної особи, а також у кримінальному провадженні, в якому бере участь потерпілий, не допускається»;

14) частину першу статті 472 після слів «(якщо відповідні домовленості мали місце)» доповнити словами «умови часткового звільнення підозрюваного, обвинуваченого від цивільної відповідальності у вигляді відшкодування державі збитків внаслідок вчинення ним кримінального правопорушення»;

15) у статті 480:

а) пункт 8 доповнити словами «прокурора Спеціалізованої антикорупційної прокуратури»;

б) пункт 9 в редакції Закону України від 14 жовтня 2014 року № 1700-VII вважати пунктом 10;

16) у пункті 2 частини першої статті 481 слова «Директору Національного антикорупційного бюро України» замінити словами «прокурору Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, Директору або іншому працівнику Національного антикорупційного бюро України»;

17) статтю 545 після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«3. Генеральна прокуратура України та Міністерство юстиції України у триденний строк надсилають до Національного антикорупційного бюро України отримані (надані) у рамках надання міжнародної правової допомоги матеріали, які стосуються фінансових та корупційних кримінальних правопорушень, у вигляді довідки».

У зв'язку з цим частину третю вважати частиною четвертою.

6. Частину першу статті 17^1 Закону України «Про прокуратуру» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 53, ст. 793; 2014 р., № 47, ст. 2015) викласти в такій редакції:

«Наказом Генерального прокурора України призначаються прокурори для здійснення нагляду за додержанням законів під час проведення оперативно-розшукової діяльності, досудового розслідування, яке здійснюється детективами Національного антикорупційного бюро України. Таке призначення прокурорів здійснюється за результатами відкритого конкурсу та після проходження ними відповідного навчання (підготовки). Конкурсний відбір проводить конкурсна комісія, що створюється Генеральним прокурором України і включає Директора Національного антикорупційного бюро України або визначеного ним представника. Порядок проведення відкритого конкурсного відбору визначається Генеральним прокурором України за погодженням з Директором Національного антикорупційного бюро України».

7. У Законі України «Про оперативно-розшукову діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 22, ст. 303 із наступними змінами):

1) статтю 3 після слова «міліцію» доповнити словами «Національне антикорупційне бюро України»;

2) абзац одинадцятий частини першої статті 5 викласти в такій редакції:

«Національного антикорупційного бюро України - детективів, оперативно-технічних, внутрішнього контролю».

8. У Законі України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 31-32, ст. 263 із наступними змінами):

1) в абзаці сімнадцятому частини першої статті 1 слова «або фінансуванню тероризму» замінити словами «фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення»;

2) у тексті Закону слова «кінцевий вигодоодержувач» в усіх відмінках і числах замінити словами «кінцевий бенефіціарний власник (контролер)» у відповідному відмінку і числі.

9. Пункт 2 частини першої статті 25 Закону України «Про депозитарну систему України» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 39, ст. 517) після слів «податкової міліції» доповнити словами «Національного антикорупційного бюро України».

10. У Законі України «Про прокуратуру» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 2-3, ст.12; із змінами, внесеними законами України від 28 грудня 2014 року № 76-VIII та № 77-VIII):

1) у статті 7:

а) частину першу доповнити пунктом 5 такого змісту:

«5) Спеціалізована антикорупційна прокуратура»;

б) після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«3. Особливості організації і діяльності Спеціалізованої антикорупційної прокуратури визначені статтею 8^1 цього Закону. Утворення Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, визначення її структури і штату здійснюється Генеральним прокурором України за погодженням з Директором Національного антикорупційного бюро України».

У зв'язку з цим частини третю - п'яту вважати відповідно частинами четвертою - шостою;

2) статтю 8 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«5. У Генеральній прокуратурі України утворюється (на правах структурного підрозділу) Спеціалізована антикорупційна прокуратура, на яку покладаються такі функції:

1) здійснення нагляду за додержанням законів під час проведення досудового розслідування, яке здійснюється Національним антикорупційним бюро України;

2) підтримання державного обвинувачення у відповідних провадженнях;

3) представництво інтересів громадянина або держави в суді у випадках, передбачених цим Законом і пов'язаних із корупційними або пов'язаними з корупцією правопорушеннями.

У межах реалізації своїх функцій Спеціалізована антикорупційна прокуратура здійснює міжнародне співробітництво»;

3) доповнити статтею 8^1 такого змісту:

«Стаття 8^1. Особливості організації і діяльності Спеціалізованої антикорупційної прокуратури

1. Прокурори Спеціалізованої антикорупційної прокуратури призначаються на підставі результатів відкритого конкурсу відповідно до наказу керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури. Порядок проведення відкритого конкурсу визначається керівником Спеціалізованої антикорупційної прокуратури.

2. Керівник Спеціалізованої антикорупційної прокуратури підпорядковується безпосередньо Генеральному прокурору України. Керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, його першого заступника і заступника призначає на посаду Генеральний прокурор України.

Керівник Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, його перший заступник і заступник призначаються на посаду відповідно до результатів відкритого конкурсу, який проводить конкурсна комісія у складі чотирьох осіб, визначених Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією прокурорів з числа своїх членів, та п'яти представників громадських об'єднань, визначених комітетом Верховної Ради України, до предмету відання якого належать питання запобігання і протидії корупції. Порядок проведення конкурсу на зайняття зазначених посад визначає конкурсна комісія. Конкурс на зайняття зазначених посад проводиться публічно з вільним доступом представників засобів масової інформації, журналістів на засідання конкурсної комісії та забезпеченням трансляції у режимі реального часу відео- та аудіоінформації із засідань конкурсної комісії в мережі Інтернет.

3. Спеціалізована антикорупційна прокуратура розташовується в службових приміщеннях Національного антикорупційного бюро України або в службових приміщеннях Генеральної прокуратури України (регіональної чи місцевої прокуратури), які розташовані окремо від інших службових приміщень Генеральної прокуратури України (регіональної чи місцевої прокуратури).

4. До загальної структури Спеціалізованої антикорупційної прокуратури входять центральний апарат і територіальні філії, які розташовуються в тих самих містах, в яких розташовані територіальні управління Національного антикорупційного бюро України.

5. Прокурорами вищого рівня для керівників відділів та їх заступників, старших прокурорів і прокурорів Спеціалізованої антикорупційної прокуратури є керівник Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, його перший заступник та заступник, для заступника та першого заступника керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури - керівник Спеціалізованої антикорупційної прокуратури. Генеральний прокурор України, його перший заступник та заступники не мають права давати вказівки прокурорам Спеціалізованої антикорупційної прокуратури та здійснювати інші дії, які прямо стосуються реалізації прокурорами Спеціалізованої антикорупційної прокуратури їхніх повноважень. Письмові накази адміністративного характеру, які стосуються організації діяльності Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, видаються за обов'язковим погодженням керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури.

6. Керівник Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, його перший заступник і заступник в межах строку, на який їх було призначено, без їх згоди не можуть бути переведені до іншого підрозділу Генеральної прокуратури України або до регіональної чи місцевої прокуратури.

7. Нагляд за досудовим розслідуванням корупційних злочинів у разі їх вчинення прокурором Спеціалізованої антикорупційної прокуратури здійснює прокурор, який визначається Генеральним прокурором України із числа своїх заступників (крім керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури) або керівників департаментів Генеральної прокуратури України.

8. Заступник Генерального прокурора України - керівник Спеціалізованої антикорупційної прокуратури:

1) представляє Спеціалізовану антикорупційну прокуратуру у відносинах з державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями, громадськими об'єднаннями, міжнародними організаціями та іноземними органами влади;

2) організовує діяльність Спеціалізованої антикорупційної прокуратури;

3) здійснює розподіл обов'язків між першим заступником та заступником керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури;

4) визначає після початку досудового розслідування прокурора, який здійснює повноваження прокурора у конкретному кримінальному провадженні;

5) визначає групу прокурорів, які здійснюють повноваження прокурорів в особливо складному кримінальному провадженні, а також старшого прокурора для керівництва такою групою;

6) погоджує прийняття на роботу та звільнення з роботи працівників Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, які не є прокурорами;

7) в десятиденний строк з дня їх виникнення повідомляє Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію прокурорів України про наявність вакантних або тимчасово вакантних посад у Спеціалізованій антикорупційній прокуратурі;

8) контролює ведення та аналіз статистичних даних, організовує вивчення і узагальнення практики застосування законодавства та інформаційно-аналітичне забезпечення підлеглих прокурорів з метою підвищення якості здійснення ними своїх функцій;

9) забезпечує виконання вимог щодо підвищення кваліфікації прокурорів Спеціалізованої антикорупційної прокуратури;

10) виконує інші повноваження, передбачені цим та іншими законами України»;

4) частину першу статті 15 доповнити пунктом 4^1 такого змісту:

«4^1) заступник Генерального прокурора України - керівник Спеціалізованої антикорупційної прокуратури»;

5) частину п'яту статті 24 доповнити словами «крім випадків, коли йдеться про рішення у кримінальних провадженнях, розслідування в яких здійснювалося Національним антикорупційним бюро України, - у таких випадках відповідне право надається прокурору, який брав участь у судовому розгляді, а також незалежно від його участі в розгляді справи: керівнику Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, його першому заступнику та заступнику»;

6) у статті 39:

а) частину першу доповнити пунктом 4^1 такого змісту:

«4^1) заступника Генерального прокурора України - керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури»;

б) абзац перший частини другої доповнити реченням такого змісту: «Призначення прокурора на адміністративну посаду, передбачену пунктом 4^1 частини першої цієї статті, здійснюється строком на п'ять років Генеральним прокурором України в порядку, передбаченому статтею 8^1 цього Закону»;

7) у частині першій статті 41:

а) абзац перший після цифри «3» доповнити цифрами «4^1»;

б) пункт 2 викласти в такій редакції:

«2) переведення на посаду до іншого органу прокуратури (крім адміністративної посади, передбаченої пунктом 4^1 частини першої статті 39 цього Закону)»;

8) статтю 81 після частини п'ятої доповнити новою частиною такого змісту:

«6. Посадовий оклад прокурора Спеціалізованої антикорупційної прокуратури не може бути меншим за посадовий оклад керівника структурного підрозділу центрального управління Національного антикорупційного бюро України, що здійснює досудове розслідування».

У зв'язку з цим частини шосту та сьому вважати відповідно частинами сьомою та восьмою;

9) розділ XIII «Перехідні положення» доповнити пунктом 3^1 такого змісту:

«3^1. На службу до Спеціалізованої антикорупційної прокуратури не можуть бути прийняті особи, які протягом п'яти років до дня набрання чинності цим Законом працювали (проходили службу), незалежно від тривалості, у спеціально уповноважених підрозділах по боротьбі з корупцією в органах прокуратури, Міністерства внутрішніх справ України, податкової міліції, Служби безпеки України, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України та митних органах».

11. У Законі України «Про Національне антикорупційне бюро України» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 47, ст. 2051; із змінами, внесеними Законом України від 28 грудня 2014 року № 77-VIII):

1) у статті 5:

а) частини першу та другу викласти в такій редакції:

«1. Національне бюро складається з центрального і територіальних управлінь.

Національне бюро є юридичною особою публічного права.

2. Для забезпечення виконання завдань Національного бюро його Директор утворює своїм рішенням не більше семи територіальних управлінь Національного бюро, юрисдикція яких охоплює визначені в рішенні області України, Автономну Республіку Крим, міста Київ та Севастополь.

Директор Національного бюро, у випадку обґрунтованої необхідності, може утворювати своїм рішенням додаткові територіальні управління Національного бюро у межах області чи Автономної Республіки Крим»;

б) у частині третій слова «територіальних управлінь» замінити словами «управлінь Національного бюро»;

в) частину четверту викласти в такій редакції:

«4. До структури управлінь Національного бюро можуть входити підрозділи детективів, що здійснюють оперативно-розшукові та слідчі дії, інформаційно-аналітичні, оперативно-технічні підрозділи, підрозділи, що здійснюють виявлення майна, яке може бути предметом конфіскації або спеціальної конфіскації, підрозділи швидкого реагування, забезпечення безпеки учасників кримінального судочинства та забезпечення безпеки працівників, представництва інтересів в іноземних юрисдикційних органах, експертні, фінансові, кадрові та інші підрозділи»;

г) після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:

«5. Директор Національного бюро може створювати своїм рішенням комісії у складі працівників Національного бюро, прокурора Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, службових осіб інших державних органів, органів місцевого самоврядування, представників громадських об'єднань. Такі комісії вивчають питання щодо порушення прав осіб, які співпрацюють з Національним бюро, та виносять рекомендації щодо усунення зазначених порушень. Рекомендації таких комісій є обов'язковими для розгляду державними органами, органами місцевого самоврядування.

Порядок діяльності комісій визначається Директором Національного бюро».

У зв'язку з цим частину п'яту вважати частиною шостою;

2) у статті 6:

а) частину першу викласти в такій редакції:

«1. Керівництво діяльністю Національного бюро здійснює його Директор, який призначається на посаду та звільняється з посади Президентом України в порядку, визначеному цим Законом.

Верховна Рада України за наявності підстав, визначених пунктами 6-11 частини четвертої цієї статті, за пропозицією не менш як третини народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України може прийняти рішення про звільнення Директора Національного бюро з посади»;

б) у частині другій:

абзац перший замінити чотирма абзацами такого змісту:

«2. Директором Національного бюро може бути громадянин України, який має вищу юридичну освіту, стаж роботи в галузі права не менше десяти років, досвід роботи на керівних посадах в органах влади, установах, організаціях, у тому числі за кордоном, або міжнародних організаціях не менше ніж п'ять років, володіє державною мовою та здатний за своїми діловими та моральними якостями, освітнім і професійним рівнем, станом здоров'я виконувати відповідні службові обов'язки.

Для цілей цього Закону:

1) вищою юридичною освітою є освіта, здобута в Україні (або на території колишнього СРСР до 1 грудня 1991 року) за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста або магістра, а також вища юридична освіта за відповідним освітньо-кваліфікаційним рівнем, здобута в іноземних державах;

2) стажем роботи в галузі права є стаж роботи особи за спеціальністю після здобуття нею вищої юридичної освіти за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста або магістра, а також вищої юридичної освіти за відповідним освітньо-кваліфікаційним рівнем, здобутої в іноземних державах».

У зв'язку з цим абзаци другий - четвертий вважати відповідно абзацами п'ятим - сьомим;

в абзаці шостому слова «частиною першою» замінити словами та цифрами «пунктами 1-7 частини першої»;

в) у частині четвертій:

в абзаці першому слова «а також у разі висловлення Верховною Радою України недовіри Директору Національного бюро, що має наслідком його відставку з посади» виключити;

після абзацу дванадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«11) наявності висновку комісії з проведення незалежної оцінки (аудиту) діяльності Національного бюро, передбаченої статтею 26 цього Закону, про неефективність діяльності Національного бюро та неналежне виконання обов'язків його Директором».

У зв'язку з цим абзац тринадцятий вважати абзацом чотирнадцятим;

3) у статті 7:

а) пункти 1-5 частини шостої замінити сімома пунктами такого змісту:

«1) визначає регламент своєї роботи;

2) розміщує оголошення про умови та строки проведення конкурсу;

3) розглядає документи, подані особами для участі в конкурсі;

4) відбирає із загального числа кандидатів осіб, з якими проводить на своєму засіданні співбесіду, та осіб, щодо яких проводиться спеціальна перевірка, передбачена Законом України «Про запобігання корупції», і перевірка, передбачена Законом України «Про очищення влади»;

5) відбирає шляхом відкритого голосування з числа кандидатів, які пройшли співбесіду та зазначені в пункті 4 цієї частини перевірки, двох або трьох кандидатів, які згідно з обґрунтованим рішенням Конкурсної комісії мають найкращі професійний досвід, знання і якості для виконання службових обов'язків Директора Національного бюро; вносить подання Президенту України щодо призначення одного із зазначених кандидатів на посаду Директора Національного бюро;

6) оприлюднює інформацію про осіб, які подали заяву на участь у конкурсі, а також інформацію про кандидатів, які були відібрані для проходження співбесіди, для проведення зазначених в пункті 4 цієї частини перевірок, та про кандидатів, відібраних Конкурсною комісією для подання на розгляд Президенту України;

7) проводить повторний конкурс у разі відхилення всіх кандидатів у зв'язку з їх невідповідністю вимогам, що ставляться до Директора Національного бюро, або непроходженням відібраними кандидатами спеціальної перевірки чи перевірки, передбаченої Законом України «Про очищення влади»;

б) у пункті 2 частини восьмої слова «упродовж року, що передує» замінити словами «упродовж двох років, що передують»;

в) частини дев'яту та десяту замінити новою частиною такого змісту:

«9. Відібрані Конкурсною комісією два або три кандидати подаються на розгляд Президенту України.

Президент України призначає на посаду Директора Національного бюро одного з відібраних Конкурсною комісією кандидатів протягом десяти днів з дня внесення Конкурсною комісією відповідного подання».

4) у статті 8:

а) пункти 6 і 10 частини першої викласти в такій редакції:

«6) призначає на посади та звільняє з посад працівників Національного бюро»;

«10) вирішує питання про заохочення та накладення згідно з рішенням Дисциплінарної комісії Національного бюро дисциплінарних стягнень на працівників Національного бюро»;

б) доповнити частиною другою такого змісту:

«2. Директору Національного бюро доступ до державної таємниці усіх ступенів секретності надається за посадою після взяття ним письмового зобов'язання щодо збереження державної таємниці»;

5) у частині другій статті 9:

а) пункт 2 виключити;

б) пункт 5 викласти в такій редакції:

«5) вносить Директору Національного бюро пропозиції щодо преміювання працівників територіальних управлінь»;

6) у статті 10:

а) у частині першій:

в абзаці другому слова «оперативних підрозділів» замінити словами «оперативно-технічних підрозділів»;

доповнити абзацом третім такого змісту:

«Оперативно-розшукову діяльність та досудове розслідування у кримінальних провадженнях щодо злочинів, віднесених законом до підслідності Національного бюро, а також в інших справах, витребуваних до Національного бюро прокурором, що здійснює нагляд за додержанням законів під час проведення оперативно-розшукової діяльності, досудового розслідування працівниками Національного бюро, проводять старші детективи та детективи Національного бюро, які є державними службовцями»;

б) у третьому реченні частини третьої слова «проводиться в порядку, визначеному Національним бюро» замінити словами «проводиться в порядку, визначеному Директором Національного бюро, крім призначення на посади першого заступника та заступників Директора Національного бюро»;

в) після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«3. Директор Національного бюро утворює конкурсні комісії, які проводять конкурс на зайняття вакантних посад у Національному бюро. Директор Національного бюро включає до складу конкурсної комісії представників, визначених Радою громадського контролю при Національному бюро (не більше трьох осіб у складі однієї конкурсної комісії).

Положення про конкурсні комісії та регламент їх роботи визначаються Директором Національного бюро.

Повідомлення про оголошення конкурсу на зайняття посади у Національному бюро розміщується на офіційному веб-сайті Національного бюро не пізніше ніж за десять днів до завершення строку подання заяв на участь у конкурсі.

Конкурс на зайняття посад у Національному бюро передбачає складання кваліфікаційного іспиту (тестування) та проведення співбесіди».

У зв'язку з цим частини третю - шосту вважати відповідно частинами четвертою - сьомою;

7) пункт 3 частини першої статті 11 виключити;

8) пункт 8 частини першої статті 13 викласти в такій редакції:

«8) не подала передбачену Законом України «Про запобігання корупції» декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, або якщо внаслідок перевірки цієї декларації підрозділом внутрішнього контролю Національного бюро виявлено відображення в декларації недостовірних відомостей щодо майна (активів), доходів, видатків та фінансових зобов'язань, розмір (вартість) яких перевищує 50 мінімальних заробітних плат»;

9) частину першу статті 14 викласти в такій редакції:

«1. Особи, які не мають попереднього досвіду роботи в державних органах на посадах, пов'язаних з оперативно-розшуковою діяльністю, проведенням досудового розслідування, після проходження конкурсу на зайняття посади детектива проходять обов'язкове стажування в Національному бюро строком до одного року»;

10) статтю 15 викласти в такій редакції:

«Стаття 15. Відрядження службових осіб до Національного бюро та відрядження працівників Національного бюро до інших органів

1. До Національного бюро може бути відряджено працівників інших державних органів, установ, організацій із залишенням їх на службі у відповідних органах, установах, організаціях або з переведенням у штат Національного бюро з метою виконання обов'язків, які вимагають спеціальних знань та навичок.

2. Працівники Національного бюро можуть бути відряджені до інших державних органів, установ і організацій для виконання завдань, визначених цим Законом, із залишенням у штаті Національного бюро.

3. Порядок відрядження до Національного бюро працівників інших державних органів, установ, організацій, а також перелік посад, які можуть бути заміщені в цих державних органах, установах і організаціях працівниками Національного бюро, визначаються в установленому законодавством порядку»;

11) у частині першій статті 16:

а) пункт 1 доповнити словами «а також в оперативно-розшукових справах, витребуваних від інших правоохоронних органів»;

б) пункт 2 доповнити словами «а також проводить досудове розслідування інших кримінальних правопорушень у випадках, визначених законом»;

12) у частині першій статті 17:

а) пункти 2, 3 та 5 викласти в такій редакції:

«2) за рішенням Директора Національного бюро, погодженим з прокурором, витребовувати від інших правоохоронних органів оперативно-розшукові справи та кримінальні провадження, що стосуються кримінальних правопорушень, віднесених законом до підслідності Національного бюро, та інших кримінальних правопорушень, які не відносяться до його підслідності, але можуть бути використані з метою попередження, виявлення, припинення та розкриття кримінальних правопорушень, віднесених законом до його підслідності;

3) витребовувати за рішенням керівника структурного підрозділу Національного бюро та одержувати в установленому законом порядку у вказаному в запиті вигляді та формі від інших правоохоронних та державних органів, органів місцевого самоврядування інформацію, необхідну для виконання обов'язків Національного бюро, у тому числі відомості про майно, доходи, видатки, фінансові зобов'язання осіб, які ними декларуються у встановленому законом порядку, відомості про використання коштів Державного бюджету України, розпорядження державним або комунальним майном.

Суб'єкти, яким адресовано зазначений запит, зобов'язані невідкладно, але не більше ніж протягом трьох робочих днів, надати відповідну інформацію. У разі неможливості надання інформації суб'єкт повинен так само невідкладно у письмовій формі повідомити про це Національне бюро з обґрунтуванням причин. Національне бюро

за зверненням відповідного суб'єкта може продовжити строк надання інформації на строк не більше двох календарних днів. Ненадання Національному бюро на його запит інформації, надання завідомо недостовірної інформації чи не в повному обсязі, порушення встановлених законом строків її надання, повідомлення третіх осіб стосовно того, що про них збирається така інформація, забороняються і тягнуть за собою відповідальність, передбачену законом.

Національне бюро в порядку, визначеному законодавством, має прямий доступ до автоматизованих інформаційних і довідкових систем, реєстрів та банків даних, держателем (адміністратором) яких є державні органи або органи місцевого самоврядування, користується державними, у тому числі урядовими, засобами зв'язку і комунікацій, мережами спеціального зв'язку та іншими технічними засобами.

Обробка такої інформації здійснюється Національним бюро із дотриманням законодавства про захист персональних даних та забезпеченням таємниці, що охороняється законом»;

«5) на підставі рішення Директора Національного бюро або його заступника, погодженого з прокурором, отримувати від банків, депозитаріїв, фінансових та інших установ, підприємств та організацій незалежно від форми власності інформацію про операції, рахунки, вклади, правочини фізичних та юридичних осіб, яка необхідна для виконання обов'язків Національного бюро. Отримання від банків інформації, яка містить банківську таємницю, здійснюється в порядку та обсязі, визначених Законом України «Про банки і банківську діяльність» з урахуванням положень цього Закону, а отримання від Центрального депозитарію цінних паперів, Національного банку України та депозитарних установ інформації, що міститься у системі депозитарного обліку цінних паперів, - в порядку та обсязі, встановлених Законом України «Про депозитарну систему України» з урахуванням положень цього Закону. Суб'єкти, яким адресовано зазначене рішення, зобов'язані невідкладно, але не більше ніж протягом трьох робочих днів, надати відповідну інформацію. У разі неможливості її надання у зазначений строк з обґрунтованих причин за зверненням відповідного суб'єкта Національне бюро може продовжити строк надання інформації на строк не більше двох календарних днів»;

б) у пункті 7 слова «з питань міжнародної співпраці» виключити, а після слова «експертів» доповнити словами «у тому числі іноземців»;

в) пункт 9 викласти в такій редакції:

«9) за пред'явлення службового посвідчення входити безперешкодно до державних органів, органів місцевого самоврядування та зони митного контролю, а за письмовим розпорядженням Директора Національного бюро або його заступника - безперешкодно проходити до військових частин та установ, пунктів пропуску через державний кордон України»;

г) в абзаці першому пункту 12 слова «віднесених до підслідності Національного бюро» виключити;

ґ) доповнити пунктом 17^1 такого змісту:

«17^1) одержувати у вигляді довідки від органів прокуратури України та Міністерства юстиції України у триденний строк матеріали, отримані (надані) у рамках надання міжнародної правової допомоги, які стосуються фінансових і корупційних кримінальних правопорушень»;

д) доповнити пунктом 19 такого змісту:

«19) порушувати питання щодо створення спеціальних умов (у тому числі щодо засекречування перебування, здійснення заходів безпеки, поміщення в окремому приміщенні) в ізоляторах тимчасового тримання та установах попереднього ув'язнення для осіб, які співпрацюють із Національним бюро»;

13) у частині третій статті 19 слово «віднесених» замінити словом «віднесені»;

14) доповнити статтями 19^1 та 19^2 такого змісту:

«Стаття 19^1. Взаємодія Національного бюро з органами внутрішніх справ, Служби безпеки України та іншими правоохоронними органами

1. З метою забезпечення взаємодії Національного бюро з органами внутрішніх справ, Служби безпеки України та іншими правоохоронними органами у штатних розписах центральних апаратів зазначених органів передбачаються посади осіб, до функціональних обов'язків яких входить здійснення взаємодії з Національним бюро.

2. Обмін оперативною інформацією між Національним бюро та органами внутрішніх справ, Службою безпеки України, іншими правоохоронними органами щодо спільних заходів здійснюється за письмовим розпорядженням керівників відповідних підрозділів.

3. Умови і порядок обміну інформацією між Національним бюро та органами внутрішніх справ, Службою безпеки України, органами, уповноваженими законом на проведення досудового розслідування, регулюються спільним нормативно-правовим актом Національного бюро та відповідних органів.

4. Передача оперативної інформації Національного бюро органам внутрішніх справ, Служби безпеки України, органам, уповноваженим законом на проведення досудового розслідування, допускається тільки за письмовим розпорядженням начальника відповідного підрозділу Національного бюро.

Стаття 19^2. Взаємодія Національного бюро з іншими державними органами

1. Національне бюро взаємодіє з Національним банком України, Фондом державного майна України, Антимонопольним комітетом України, Національним агентством з питань запобігання корупції, органами Державної прикордонної служби, органами державної податкової і митної служби, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення (далі - спеціально уповноважений орган виконавчої влади з питань фінансового моніторингу), та іншими державними органами.

Національне бюро може укладати з окремими державними органами угоди (меморандуми) про співпрацю та обмін інформацією.

2. Національний банк України, Антимонопольний комітет України, Фонд державного майна України, орган державного фінансового контролю в Україні, Національне агентство з питань запобігання корупції, а також інші державні органи, що здійснюють державний контроль за дотриманням фізичними та юридичними особами законодавства України, з метою запобігання та протидії кримінальним правопорушенням, віднесеним до підслідності Національного бюро, зобов'язані:

1) передавати Національному бюро одержувані при здійсненні контрольних функцій і аналізі інформації, що надходить, відомості, що можуть свідчити про кримінальні правопорушення або використовуватися для попередження, виявлення, припинення і розслідування кримінальних правопорушень, віднесених законом до підслідності Національного бюро;

2) за зверненням Національного бюро проводити у межах своєї компетенції ревізії, перевірки та інші дії щодо контролю за дотриманням законодавства України фізичними та юридичними особами»;

15) у статті 23:

а) у частині першій слова «оплата праці державних службовців Національного бюро визначаються відповідно до законодавства та повинні» замінити словами «оплата праці інших працівників Національного бюро повинні»;

б) частини третю та четверту замінити сімома частинами такого змісту:

«3. Заробітна плата працівників Національного бюро складається з:

1) посадового окладу;

2) доплати за вислугу років;

3) доплати за науковий ступінь;

4) доплати за роботу, яка передбачає доступ до державної таємниці;

5) доплати за спеціальне звання або ранг державного службовця.

4. Установлюються такі посадові оклади працівників Національного бюро відповідно до розміру мінімальної заробітної плати, установленої законом про Державний бюджет України на відповідний рік:

Директор Національного бюро - 50;

перший заступник, заступник Директора Національного бюро - 40;

директор центрального або територіального управління Національного бюро, керівник управління внутрішнього контролю центрального управління Національного бюро, керівник підрозділу детективів - 30;

заступник директора центрального або територіального управління Національного бюро, заступник керівника управління внутрішнього контролю центрального управління Національного бюро, заступник керівника підрозділу детективів - 28;

керівник управління центрального управління Національного бюро, керівник відділу внутрішнього контролю територіального управління Національного бюро - 22;

заступник керівника управління центрального управління Національного бюро, заступник керівника відділу внутрішнього контролю територіального управління Національного бюро - 21;

начальник відділу центрального управління Національного бюро - 20;

заступник начальника відділу центрального управління Національного бюро - 19;

начальник відділу територіального управління Національного бюро - 18;

заступник начальника відділу територіального управління Національного бюро - 17;

старший детектив Національного бюро - 22;

детектив Національного бюро - 19;

інші працівники Національного бюро - сума, що дорівнює 3 розмірам посадового окладу, встановленого Кабінетом Міністрів України для працівників, які займають відповідні посади в центральних органах виконавчої влади.

5. Посадові оклади відповідних працівників центрального управління Національного бюро та територіального управління Національного бюро з місцезнаходженням у місті Києві встановлюються з коефіцієнтом 1,2.

Посадові оклади працівників Національного бюро, які проходять стажування, встановлюються з понижуючим коефіцієнтом 1,5.

6. Працівникам Національного бюро виплачується щомісячна доплата за вислугу років у розмірі: за наявності стажу роботи до 5 років - 15 відсотків, більше 5 років — 20 відсотків, більше 10 років - 30 відсотків, більше 15 років - 40 відсотків, більше 20 років - 50 відсотків, більше 25 років - 60 відсотків, більше 30 років - 70 відсотків, більше 35 років - 80 відсотків посадового окладу.

7. Працівникам Національного бюро виплачується щомісячна доплата за науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук) або доктора наук з відповідної спеціальності у розмірі відповідно 15 і 20 відсотків посадового окладу.

8. Працівникам Національного бюро виплачується щомісячна доплата за роботу, яка передбачає доступ до державної таємниці, у розмірі залежно від ступеня секретності інформації: відомості та їх носії, що мають ступінь секретності «особливої важливості» або «цілком таємно», - 10 відсотків посадового окладу; відомості та їх носії, що мають ступінь секретності «таємно», - 5 відсотків посадового окладу.

9. Доплати за спеціальне звання та ранг державного службовця здійснюються відповідно до законодавства»;

16) частину шосту статті 26 викласти в такій редакції:

«6. Щороку проводиться незалежна оцінка (аудит) ефективності діяльності Національного бюро, його операційної та інституційної незалежності, у тому числі шляхом вибіркового аудиту кримінальних проваджень, досудове розслідування у яких здійснювалося Національним бюро та було завершено.

Зазначену оцінку (аудит) проводить комісія зовнішнього контролю у складі трьох членів. Президент України, Верховна Рада України та Кабінет Міністрів України щороку визначають по одному члену комісії з числа осіб, які мають значний досвід роботи в органах досудового розслідування, прокуратури, судах за кордоном чи міжнародних організаціях, володіють необхідними знаннями та навичками для проведення такої оцінки (аудиту), а також мають бездоганну ділову репутацію. Не можуть бути членами комісії зовнішнього контролю особи, зазначені в пунктах 1-3 частини першої статті 13 цього Закону, та особи, уповноважені на виконання функцій держави або місцевого самоврядування відповідно до Закону України «Про запобігання корупції». Члени комісії зовнішнього контролю діють незалежно та не повинні виконувати будь-які доручення, вказівки, надані будь-якою особою.

Для проведення оцінки (аудиту) члени комісії зовнішнього контролю мають право:

1) доступу до матеріалів кримінального провадження, досудове розслідування у якому здійснювалося Національним бюро, іншої інформації (документів) у володінні Національного бюро (з обмеженнями, передбаченими Законом України «Про державну таємницю»);

2) проводити конфіденційні інтерв'ю з працівниками Національного бюро, прокурорами Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, працівниками інших державних та правоохоронних органів, а також іншими особами, які володіють інформацією (документами), необхідними для проведення оцінки (аудиту).

Члени комісії зовнішнього контролю забезпечують нерозголошення даних досудового розслідування та не можуть втручатися у здійснення досудового розслідування.

Висновок незалежної зовнішньої оцінки (аудиту) діяльності Національного бюро оприлюднюється, включається як додаток до письмового звіту Національного бюро та заслуховується Верховною Радою України»;

17) у статті 27:

а) абзац перший частини першої викласти в такій редакції:

«1. З метою попередження, виявлення та розслідування правопорушень у діяльності працівників Національного бюро у складі його центрального управління діє підрозділ внутрішнього контролю. Рішенням Директора Національного бюро у складі територіальних управлінь Національного бюро можуть створюватися підрозділи внутрішнього контролю. Підрозділи внутрішнього контролю підпорядковуються безпосередньо Директору Національного бюро»;

б) частину другу доповнити пунктом 5^1 такого змісту:

«5^1) здійснювати оперативно-розшукові заходи та досудове розслідування з метою попередження, виявлення, припинення та розкриття кримінальних правопорушень у діяльності працівників Національного бюро»;

18) у статті 28:

а) назву викласти в такій редакції:

«Стаття 28. Дисциплінарна відповідальність працівників та Дисциплінарна комісія Національного бюро»;

б) доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. Підстави для притягнення працівника Національного бюро до дисциплінарної відповідальності:

1) невиконання чи неналежне виконання службових обов'язків;

2) незаконне розголошення інформації з обмеженим доступом, яка стала відомою працівнику у зв'язку з виконанням його повноважень;

3) порушення встановленого законом порядку і строків подання декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування;

4) публічне висловлювання, яке є порушенням презумпції невинуватості;

5) негативні результати перевірки на доброчесність або моніторингу способу життя працівника;

6) інші підстави, передбачені Законом України «Про державну службу» для працівників Національного бюро, які є державними службовцями, або Дисциплінарним статутом органів внутрішніх справ України для працівників Національного бюро, які є особами начальницького складу»;

19) пункти 2 та 3 частини першої статті 31 після слів «працівниками Національного бюро» доповнити словами «або інших правоохоронних органів»;

20) доповнити статтями 32-33 такого змісту:

«Стаття 32. Печатка Національного бюро

1. Національне бюро є юридичною особою і має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням.

Стаття 33. Посвідчення працівника Національного бюро

1. Працівники Національного бюро мають службове посвідчення.

2. Положення про службове посвідчення працівника Національного бюро та його зразок затверджує Директор Національного бюро»;

21) у розділі II «Прикінцеві положення»:

а) пункт 1 доповнити абзацом другим такого змісту:

«До введення в дію Закону України «Про запобігання корупції» у випадку посилання в розділі I цього Закону на його положення застосовуються відповідні положення законів України «Про засади запобігання і протидії корупції» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 40, ст. 404) та «Про правила етичної поведінки» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 14, ст. 94)»;

б) у пункті 6:

абзац другий викласти в такій редакції:

«Відкритий конкурс на зайняття посад у центральному управлінні Національного антикорупційного бюро України проводиться у чотиримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом»;

в) доповнити пунктами 6^1 та 7^1 такого змісту:

«6^1. На службу до центрального та територіальних управлінь Національного антикорупційного бюро України не можуть бути прийняті особи, які протягом п'яти років до набрання чинності цим Законом працювали (проходили службу), незалежно від тривалості, у спеціально уповноважених підрозділах по боротьбі з корупцією в органах прокуратури, Міністерства внутрішніх справ України, податкової міліції, Служби безпеки України, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України та митних органах»;

«7^1. Служба безпеки України до створення в Національному антикорупційному бюро України оперативно-технічного підрозділу забезпечує безоплатне користування уповноваженими працівниками Національного антикорупційного бюро України обладнанням та іншими матеріально-технічними засобами, необхідними для виконання обов'язків Національного антикорупційного бюро України. Уповноважені працівники Національного антикорупційного бюро України використовують зазначені засоби автономно, без неналежного втручання працівників Служби безпеки України»;

22) у тексті розділу I Закону слова «декларація про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру» в усіх відмінках замінити словами «декларація особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування» у відповідному відмінку.

12. У Законі України «Про запобігання корупції» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 49, ст. 2056):

1) частину першу статті 1 після абзацу дванадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«спеціально уповноважені суб'єкти у сфері протидії корупції - органи прокуратури, органи внутрішніх справ України, Національне антикорупційне бюро України, Національне агентство з питань запобігання корупції».

У зв'язку з цим абзаци тринадцятий - п'ятнадцятий вважати відповідно абзацами чотирнадцятим - шістнадцятим;

2) у частині першій статті 3:

а) у пункті 1:

підпункт «г» після слів «військові посадові особи Збройних Сил України» доповнити словами «Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України»;

у підпункті «д» слова «Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України» виключити;

б) у пункті 3 слова «та перебувають з підприємствами, установами, організаціями в трудових відносинах» замінити словами «та які виконують роботу або надають послуги відповідно до договору з підприємством, установою, організацією»;

3) у статті 12:

а) у частині першій:

пункт 12 після слів «надсилати до» доповнити словом «інших»;

доповнити пунктом 12^1 такого змісту:

«12^1) складати протоколи про адміністративні правопорушення, віднесені законом до компетенції Національного агентства, застосовувати передбачені законом заходи забезпечення провадження у справах про адміністративні правопорушення»;

б) частину третю викласти в такій редакції:

«3. У разі виявлення ознак адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією, уповноважені особи Національного агентства складають протокол про таке правопорушення, який направляється до суду згідно з рішенням Національного агентства. У разі виявлення ознак іншого корупційного або пов'язаного з корупцією правопорушення, Національне агентство затверджує обґрунтований висновок та надсилає його іншим спеціально уповноваженим суб'єктам у сфері протидії корупції. Висновок Національного агентства є обов'язковим для розгляду, про результати якого воно повідомляється не пізніше п'яти днів після отримання повідомлення про вчинене правопорушення»;

4) в абзаці першому частини другої статті 23 слова «з одного джерела» замінити словами «від однієї особи (групи осіб)», а слова «поточного року» - словами «того року, в якому прийнято подарунки»;

5) у частині першій статті 46:

а) пункти 2-4 після слів та цифри «зазначені у пункті 1 частини першої цієї статті» доповнити словами «або найменування відповідної юридичної особи із зазначенням коду Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців»;

б) доповнити пунктом 5^1 такого змісту:

«5^1) юридичні особи, кінцевим бенефіціарним власником (контролером) яких є суб'єкт декларування або члени його сім'ї».

Термін «кінцевий бенефіціарний власник (контролер)» вживається у значенні, наведеному в Законі України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення»;

в) абзац другий пункту 7 викласти в такій редакції:

«Такі відомості включають дані про вид доходу, джерело доходу та його розмір. Відомості щодо подарунка зазначаються лише у разі, якщо його вартість перевищує п'ять мінімальних заробітних плат, встановлених на 1 січня звітного року, а для подарунків у вигляді грошових коштів - якщо розмір таких подарунків, отриманих від однієї особи (групи осіб) протягом року, перевищує п'ять мінімальних заробітних плат, встановлених на 1 січня звітного року»;

г) третє речення пункту 8 викласти в такій редакції: «Не підлягають декларуванню наявні грошові активи (у тому числі готівкові кошти, кошти, розміщені на банківських рахунках, внески до кредитних спілок та інших небанківських фінансових установ, кошти, позичені третім особам) та активи у дорогоцінних (банківських) металах, сукупна вартість яких не перевищує 50 мінімальних заробітних плат, встановлених на 1 січня звітного року»;

ґ) у пункті 9:

абзац перший після слів «відповідно до пункту 1 частини першої цієї статті» доповнити словами «або найменування відповідної юридичної особи із зазначенням коду Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців»;

абзац другий викласти в такій редакції:

«У разі якщо предметом правочину щодо забезпечення виконання зобов'язання є нерухоме або рухоме майно, в декларації зазначаються вид майна, його місцезнаходження, вартість та інформація про власника майна відповідно до пункту 1 частини першої цієї статті або найменування відповідної юридичної особи із зазначенням коду Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців. У разі якщо засобом забезпечення отриманого зобов'язання є порука, в декларації має бути вказано інформацію про поручителя, зазначену у пункті 1 частини першої цієї статті, або найменування відповідної юридичної особи із зазначенням коду Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців»;

д) в абзаці другому пункту 10 цифри «50» замінити цифрами «20»;

6) у статті 62:

а) пункт 2 частини другої доповнити словами і цифрами «якщо вартість закупівлі товару (товарів), послуги (послуг) дорівнює або перевищує 1 мільйон гривень, а робіт - 5 мільйонів гривень»;

б) у частині четвертій слова «Положення антикорупційної програми» замінити словами «Положення щодо обов'язковості дотримання антикорупційної програми»;

в) у частині п'ятій слова «запроваджується посада Уповноваженого з антикорупційної програми» замінити словами «призначається особа, відповідальна за реалізацію антикорупційної програми»;

7) в абзаці першому частини першої статті 63 слова «повинна містити» замінити словами «може містити, зокрема, такі положення»;

8) у статті 64:

а) частину другу викласти в такій редакції:

«2. Уповноваженим може бути фізична особа, яка здатна за своїми діловими та моральними якостями, професійним рівнем, станом здоров'я виконувати відповідні обов'язки»;

б) в абзаці першому частини четвертої слова та цифру «підпункті «а» пункту 2» виключити;

9) у розділі XIII «Прикінцеві положення»:

а) пункт 2 викласти в такій редакції:

«2. До початку роботи системи подання та оприлюднення відповідно до цього Закону декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, суб'єкти декларування подають декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру в порядку, встановленому Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції». Зазначені декларації підлягають оприлюдненню в порядку, встановленому Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції».

Про початок роботи системи подання та оприлюднення відповідно до цього Закону декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, приймається рішення Національного агентства з питань запобігання корупції»;

б) підпункт 1 пункту 4 викласти в такій редакції:

«1) Закон України «Про засади запобігання і протидії корупції» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 40, ст. 404; 2013 р., № 2, ст. 4, № 33, ст. 435; 2014 р., № 10, ст. 119, № 11, ст. 132, № 12, ст. 178, ст. 183, № 20-21, ст. 712, № 22, ст. 816, № 28, ст. 937, № 29, ст. 942; із змінами, внесеними Законом України від 12 серпня 2014 року № 1634-VII), крім положень щодо фінансового контролю, які втрачають чинність з початком роботи системи подання та оприлюднення відповідно до цього Закону декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування»;

в) в абзаці другому підпункту 22 пункту 5 слова «або зазначена юридична особа не має антикорупційної програми та (або) уповноваженого з антикорупційної програми юридичної особи» замінити словами «або зазначена юридична особа не має антикорупційної програми чи уповноваженого з антикорупційної програми юридичної особи у випадку, коли вони є обов'язковими відповідно до закону»;

г) пункт 6 доповнити підпунктом 3 такого змісту:

«3) забезпечити проведення конкурсу з відбору кандидатів на посади членів Національного агентства з питань запобігання корупції в порядку, визначеному статтею 5 цього Закону, до введення в дію цього Закону»;

10) у тексті Закону слова «Національне агентство з цінних паперів та фондового ринку» в усіх відмінках замінити словами «Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку» у відповідному відмінку.

13. У частині першій статті 1 Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 50-51, ст. 2057):

1) доповнити пунктом 19^1 такого змісту:

«19^1) істотна участь - пряме або опосередковане володіння однією особою самостійно чи спільно з іншими особами часткою у розмірі 10 і більше відсотків статутного капіталу або прав голосу в юридичній особі»;

2) у пункті 25:

а) абзац сьомий доповнити словами «члени Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, члени Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів»;

б) абзаци п'ятнадцятий та шістнадцятий замінити трьома абзацами такого змісту:

«державні службовці, посади яких віднесені до першої або другої категорії посад;

керівники обласних територіальних органів центральних органів виконавчої влади, керівники органів прокуратури, керівники обласних територіальних органів Служби безпеки України, голови та судді апеляційних судів;

керівники адміністративних, управлінських чи наглядових органів державних та казенних підприємств, господарських товариств, державна частка у статутному капіталі яких перевищує 50 відсотків».

У зв'язку з цим абзац сімнадцятий вважати абзацом вісімнадцятим.

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування, крім положень:

пункту 4 та підпунктів 6, 9 пункту 5 розділу I цього Закону, які набирають чинності через три місяці з дня опублікування цього Закону;

підпунктів 1, 2, абзаців другого - четвертого підпункту «а» та підпункту «б» підпункту 6 пункту 1 розділу I цього Закону, які набирають чинності з дня введення в дію Закону України «Про запобігання корупції» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 49, ст. 2056).

Президент України П. ПОРОШЕНКО

м. Київ,
12 лютого 2015 року,
№ 198-VIII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про добровільне об'єднання територіальних громад

Розділ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Відносини, що регулюються цим Законом

1. Цей Закон регулює відносини, що виникають у процесі добровільного об'єднання територіальних громад сіл, селищ, міст.

Стаття 2. Принципи добровільного об'єднання територіальних громад

1. Добровільне об'єднання територіальних громад сіл, селищ, міст здійснюється з дотриманням таких принципів:

1) конституційності та законності;

2) добровільності;

3) економічної ефективності;

4) державної підтримки;

5) повсюдності місцевого самоврядування;

6) прозорості та відкритості;

7) відповідальності.

Стаття 3. Суб'єкти добровільного об'єднання територіальних громад

1. Суб'єктами добровільного об'єднання територіальних громад є суміжні територіальні громади сіл, селищ, міст.

2. Об'єднана територіальна громада, адміністративним центром якої визначено місто, є міською територіальною громадою, центром якої визначено селище, - селищною, центром якої визначено село, - сільською.

Стаття 4. Основні умови добровільного об'єднання територіальних громад

1. Добровільне об'єднання територіальних громад сіл, селищ, міст здійснюється з дотриманням таких умов:

1) у складі об'єднаної територіальної громади не може існувати іншої територіальної громади, яка має свій представницький орган місцевого самоврядування;

2) територія об'єднаної територіальної громади має бути нерозривною, межі об'єднаної територіальної громади визначаються по зовнішніх межах юрисдикції рад територіальних громад, що об'єдналися;

3) об'єднана територіальна громада має бути розташована в межах території Автономної Республіки Крим, однієї області;

4) при прийнятті рішень щодо добровільного об'єднання територіальних громад беруться до уваги історичні, природні, етнічні, культурні та інші чинники, що впливають на соціально-економічний розвиток об'єднаної територіальної громади;

5) якість та доступність публічних послуг, що надаються в об'єднаній територіальній громаді, не можуть бути нижчими, ніж до об'єднання.

2. Адміністративним центром об'єднаної територіальної громади визначається населений пункт (село, селище, місто), який має розвинуту інфраструктуру і, як правило, розташований найближче до географічного центру території об'єднаної територіальної громади.

3. Добровільне об'єднання територіальних громад не призводить до зміни статусу населених пунктів як сільської чи міської місцевості.

4. Найменування об'єднаної територіальної громади, як правило, є похідним від найменування населеного пункту (села, селища, міста), визначеного її адміністративним центром.

Розділ II
ПОРЯДОК ДОБРОВІЛЬНОГО ОБ'ЄДНАННЯ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД

Стаття 5. Ініціювання добровільного об'єднання територіальних громад

1. Ініціаторами добровільного об'єднання територіальних громад сіл, селищ, міст можуть бути:

1) сільський, селищний, міський голова;

2) не менш як третина депутатів від загального складу сільської, селищної, міської ради;

3) члени територіальної громади в порядку місцевої ініціативи;

4) органи самоорганізації населення відповідної території (за умови представлення ними інтересів не менш як третини членів відповідної територіальної громади).

2. Пропозиція щодо ініціювання добровільного об'єднання територіальних громад повинна, зокрема, містити:

1) перелік територіальних громад, що об'єднуються, із зазначенням відповідних населених пунктів;

2) визначення адміністративного центру об'єднаної територіальної громади та її найменування.

3. Сільський, селищний, міський голова забезпечує вивчення пропозиції щодо ініціювання добровільного об'єднання територіальних громад та її громадське обговорення, яке проводиться протягом 30 днів з дня надходження такої пропозиції. Після завершення громадського обговорення пропозиція подається до відповідної ради на наступну сесію для прийняття рішення про надання згоди на добровільне об'єднання територіальних громад та делегування представника (представників) до спільної робочої групи.

4. Порядок проведення громадського обговорення з питань, передбачених цим Законом, визначається сільською, селищною, міською радою.

Стаття 6. Порядок підготовки проектів рішень щодо добровільного об'єднання територіальних громад

1. Сільський, селищний, міський голова після прийняття відповідною радою рішення про надання згоди на добровільне об'єднання територіальних громад надсилає пропозицію про таке об'єднання сільському, селищному, міському голові суміжної територіальної громади.

2. Сільський, селищний, міський голова суміжної територіальної громади забезпечує вивчення пропозиції щодо добровільного об'єднання територіальних громад та її громадське обговорення, яке проводиться протягом 30 днів з дня надходження такої пропозиції. Після завершення громадського обговорення пропозиція подається до відповідної ради на наступну сесію для прийняття рішення про надання згоди на добровільне об'єднання територіальних громад та делегування представника (представників) до спільної робочої групи або про відмову в наданні згоди.

3. У разі прийняття рішення про надання згоди на добровільне об'єднання територіальних громад сільський, селищний, міський голова, який ініціював об'єднання, приймає рішення про утворення спільної робочої групи з підготовки проектів рішень щодо добровільного об'єднання територіальних громад та інформує про це Верховну Раду Автономної Республіки Крим, Раду міністрів Автономної Республіки Крим, відповідну обласну раду, обласну державну адміністрацію.

Спільна робоча група формується з однакової кількості представників від кожної територіальної громади, що об'єднується.

Утворення спільної робочої групи є початком процедури добровільного об'єднання територіальних громад.

4. Спільна робоча група готує проекти відповідних рішень щодо добровільного об'єднання територіальних громад.

Стаття 7. Вимоги до проектів рішень щодо добровільного об'єднання територіальних громад

1. Проекти рішень щодо добровільного об'єднання територіальних громад повинні, зокрема, містити:

1) перелік територіальних громад, що об'єднуються, із зазначенням відповідних населених пунктів;

2) визначення адміністративного центру об'єднаної територіальної громади та її найменування;

3) план організаційних заходів щодо добровільного об'єднання територіальних громад.

2. Сільські, селищні, міські голови забезпечують протягом 60 днів проведення обов'язкового громадського обговорення (громадські слухання, збори громадян, інші форми консультацій з громадськістю) підготовлених спільною робочою групою проектів рішень щодо добровільного об'єднання територіальних громад, за результатами якого сільські, селищні, міські голови вносять питання про його схвалення на розгляд сільських, селищних, міських рад.

Питання про схвалення проекту рішення щодо добровільного об'єднання територіальних громад розглядається сільськими, селищними, міськими радами протягом 30 днів з дня його внесення на їх розгляд та з врахуванням результатів громадського обговорення.

3. Схвалені сільськими, селищними, міськими радами проекти рішень щодо добровільного об'єднання територіальних громад у п'ятиденний строк подаються Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласній державній адміністрації для надання висновку щодо відповідності цього проекту Конституції та законам України.

4. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласна державна адміністрація протягом 10 робочих днів з дня отримання проекту рішення щодо добровільного об'єднання територіальних громад готує відповідний висновок, що затверджується постановою Ради міністрів Автономної Республіки Крим, розпорядженням голови обласної державної адміністрації.

5. У разі відповідності проекту рішення щодо добровільного об'єднання територіальних громад Конституції та законам України сільські, селищні, міські ради приймають рішення про добровільне об'єднання територіальних громад або про проведення місцевого референдуму щодо підтримки об'єднання територіальних громад.

6. У разі встановлення невідповідності проекту рішення щодо добровільного об'єднання територіальних громад Конституції та законам України Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласна державна адміністрація повертає його на доопрацювання у порядку, встановленому цим Законом.

7. У разі прийняття сільськими, селищними, міськими радами рішення про добровільне об'єднання територіальних громад, а також у разі підтримки добровільного об'єднання територіальних громад на місцевому референдумі сільський, селищний, міський голова територіальної громади, в якій ініційовано питання про добровільне об'єднання територіальних громад, звертається з поданням до Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласної ради про утворення об'єднаної територіальної громади.

8. Верховна Рада Автономної Республіки Крим, обласна рада протягом 30 днів розглядає подання про утворення об'єднаної територіальної громади та приймає відповідне рішення.

9. Якщо до складу об'єднаної територіальної громади передбачається входження територіальної громади, розташованої на території суміжного району, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, обласна рада звертається з поданням до Верховної Ради України щодо зміни меж відповідних районів у порядку, визначеному законом. У такому разі питання про утворення об'єднаної територіальної громади розглядається Верховною Радою Автономної Республіки Крим, обласною радою протягом 30 днів з дня набрання чинності рішенням Верховної Ради України про зміну меж відповідних районів.

Стаття 8. Утворення об'єднаної територіальної громади

1. Повноваження органів місцевого самоврядування, сільського, селищного, міського голови територіальних громад, що об'єдналися, припиняються з моменту набуття повноважень новообраними органами місцевого самоврядування, сільським, селищним, міським головою територіальної громади, утвореної внаслідок добровільного об'єднання.

2. Верховна Рада Автономної Республіки Крим, обласна рада одночасно з прийняттям рішення про утворення об'єднаної територіальної громади призначає перші місцеві вибори депутатів сільської, селищної, міської ради об'єднаної територіальної громади та відповідно сільського, селищного, міського голови.

3. Органи місцевого самоврядування об'єднаної територіальної громади є правонаступниками активів і пасивів (зобов'язань) органів місцевого самоврядування територіальних громад, що об'єдналися.

4. Бюджети територіальних громад, що об'єдналися, виконуються окремо до закінчення бюджетного періоду.

5. Бюджет об'єднаної територіальної громади розробляється з урахуванням особливостей підготовки місцевих бюджетів, визначених бюджетним законодавством.

6. Заходи щодо припинення в результаті ліквідації органів місцевого самоврядування територіальних громад, що об'єдналися, як юридичних осіб здійснює ліквідаційна комісія відповідно до закону, яка утворюється новообраною сільською, селищною, міською радою.

7. У період з дня набрання чинності рішенням Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласної ради про утворення об'єднаної територіальної громади до формування органів місцевого самоврядування об'єднаної територіальної громади відчуження, передача в оренду (користування), заставу (іпотеку), лізинг, концесію, оперативне управління об'єктів комунальної власності територіальних громад, що об'єдналися, забороняється.

Розділ III
ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА ДОБРОВІЛЬНОГО ОБ'ЄДНАННЯ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД

Стаття 9. Форми державної підтримки добровільного об'єднання територіальних громад

1. Держава здійснює інформаційно-просвітницьку, організаційну, методичну та фінансову підтримку добровільного об'єднання територіальних громад.

2. Організаційну підтримку та інформаційно-просвітницьке сприяння добровільному об'єднанню територіальних громад забезпечують Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації.

3. Методичне забезпечення добровільного об'єднання територіальних громад, визначення обсягів та форми підтримки здійснює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері територіальної організації влади, адміністративно-територіального устрою, розвитку місцевого самоврядування.

Стаття 10. Фінансова підтримка державою добровільного об'єднання територіальних громад сіл, селищ, міст

1. Держава здійснює фінансову підтримку добровільного об'єднання територіальних громад сіл, селищ, міст шляхом надання об'єднаній територіальній громаді коштів у вигляді субвенцій на формування відповідної інфраструктури згідно з планом соціально-економічного розвитку такої територіальної громади.

2. Пропозиції щодо надання фінансової підтримки об'єднаній територіальній громаді вносяться Радою міністрів Автономної Республіки Крим, відповідною обласною державною адміністрацією за поданням місцевої ради об'єднаної територіальної громади Кабінету Міністрів України не пізніше 15 липня року, що передує бюджетному періоду, в якому передбачається надання такої фінансової підтримки.

3. Загальний обсяг фінансової підтримки розподіляється між бюджетами об'єднаних територіальних громад пропорційно до площі об'єднаної територіальної громади та кількості сільського населення у такій територіальній громаді з рівною вагою обох цих факторів.

4. Загальний обсяг субвенцій на формування відповідної інфраструктури об'єднаних територіальних громад визначається законом про Державний бюджет України.

5. Порядок надання субвенцій з державного бюджету об'єднаним територіальним громадам встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 11. Перспективний план формування територій громад Автономної Республіки Крим, області

1. Перспективний план формування територій громад Автономної Республіки Крим, області розробляється Радою міністрів Автономної Республіки Крим, відповідною обласною державною адміністрацією згідно з методикою формування спроможних територіальних громад і охоплює всю територію Автономної Республіки Крим, області.

2. Методика формування спроможних територіальних громад розробляється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері територіальної організації влади, адміністративно-територіального устрою, розвитку місцевого самоврядування, та затверджується Кабінетом Міністрів України.

3. Перспективний план формування територій громад Автономної Республіки Крим, області схвалюється відповідно Верховною Радою Автономної Республіки Крим, обласною радою за поданням Ради міністрів Автономної Республіки Крим, відповідної обласної державної адміністрації та затверджується Кабінетом Міністрів України.

Розділ IV
ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Внести до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170 із наступними змінами) такі зміни:

1) частину першу статті 5 після абзацу п'ятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«старосту».

У зв'язку з цим абзаци шостий та сьомий вважати відповідно абзацами сьомим та восьмим;

2) статтю 6 викласти в такій редакції:

«Стаття 6. Територіальні громади

1. Первинним суб'єктом місцевого самоврядування, основним носієм його функцій і повноважень є територіальна громада села, селища, міста.

2. Територіальні громади в порядку, встановленому законом, можуть об'єднуватися в одну сільську, селищну, міську територіальну громаду, утворювати єдині органи місцевого самоврядування та обирати відповідно сільського, селищного, міського голову.

3. Територіальні громади села, селища, міста, що добровільно об'єдналися в одну територіальну громаду, можуть вийти із складу об'єднаної територіальної громади в порядку, визначеному законом»;

3) доповнити статтею 14[1] такого змісту:

«Стаття 14[1]. Староста

1. У селах, селищах, визначених за рішенням місцевої ради об'єднаної територіальної громади, утвореної відповідно до Закону України «Про добровільне об'єднання територіальних громад», за винятком її адміністративного центру, обирається староста на строк повноважень місцевої ради.

2. Староста є посадовою особою місцевого самоврядування.

3. Староста:

1) представляє інтереси жителів села, селища у виконавчих органах сільської, селищної, міської ради;

2) сприяє жителям села, селища у підготовці документів, що подаються до органів місцевого самоврядування;

3) бере участь у підготовці проекту бюджету територіальної громади в частині фінансування програм, що реалізуються на території відповідного села, селища;

4) вносить пропозиції до виконавчого комітету сільської, селищної, міської ради з питань діяльності на території відповідного села, селища виконавчих органів сільської, селищної, міської ради, підприємств, установ, організацій комунальної форми власності та їх посадових осіб;

5) здійснює інші обов'язки, визначені Положенням про старосту.

4. Положення про старосту затверджується сільською, селищною, міською радою відповідної об'єднаної територіальної громади.

У Положенні визначаються права і обов'язки старости, порядок його звітності, інші питання, пов'язані з діяльністю старости.

5. Староста обирається в порядку, визначеному законом.

6. Староста є членом виконавчого комітету ради об'єднаної територіальної громади за посадою»;

4) частину четверту статті 51 викласти в такій редакції:

«4. До складу виконавчого комітету сільської, селищної, міської ради входять також за посадою секретар відповідної ради, староста (старости)».

3. У селах, селищах, в яких знаходилися органи місцевого самоврядування територіальних громад, що об'єдналися, обов'язки старости до обрання на перших виборах старости виконує особа, яка здійснювала повноваження сільського, селищного голови відповідної територіальної громади до її об'єднання.

4. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

1) забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

2) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

3) забезпечити приведення нормативно-правових актів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади у відповідність із цим Законом.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
5 лютого 2015 року.
№ 157-VIII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про захист суспільної моралі»

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести до Закону України «Про захист суспільної моралі» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 14, ст. 192; 2010 р., № 10, ст. 105; 2014 р., № 20-21, ст. 712; 2015 р., № 2-3, ст. 12) такі зміни:

1. У другому реченні частини першої статті 2 слова «спеціально уповноваженим органом виконавчої влади у сфері культури та мистецтв» замінити словами «центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури».

2. У частині першій статті 8 слова «за наявності позитивного висновку Національної експертної комісії України з питань захисту суспільної моралі, і» виключити.

3. Частини сьому і восьму статті 9 викласти в такій редакції:

«Реєстрацію кіно-, аудіо- і відеопродукції, що має обмеження глядацької аудиторії, здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії. Відомості про реєстрацію такої кіно- і відеопродукції включаються до державного реєстру фільмів.

Реєстрацію спеціалізованих засобів масової інформації сексуального чи еротичного характеру здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної реєстрації друкованих засобів масової інформації».

4. Статтю 10 виключити.

5. У частині першій статей 11 і 12 слова «за наявності позитивного висновку Національної експертної комісії України з питань захисту суспільної моралі і» виключити.

6. У статті 13:

1) частину другу виключити;

2) у частині сьомій слова «позитивного висновку Національної експертної комісії України з питань захисту суспільної моралі на кожен вид такої продукції» виключити;

3) у частині восьмій слова «позитивного висновку Національної експертної комісії України з питань захисту суспільної моралі» виключити.

7. У статті 15:

1) назву та частину першу викласти в такій редакції:

«Стаття 15. Контроль у сфері захисту суспільної моралі

Контроль за додержанням вимог цього та інших законів у сфері захисту суспільної моралі в межах своєї компетенції здійснюють Міністерство внутрішніх справ України, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері культури, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, державну політику у сфері державної митної справи, державну політику у сфері боротьби з правопорушеннями під час застосування податкового, митного законодавства, Державний комітет телебачення і радіомовлення України та Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення»;

2) після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«Громадський контроль за додержанням вимог законодавства у сфері захисту суспільної моралі здійснюють творчі спілки, які діють у сфері культури та мистецтв, журналістики. Держава забезпечує фінансову підтримку здійснення громадського контролю за додержанням вимог законодавства у сфері захисту суспільної моралі в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України».

У зв'язку з цим частини другу - п'яту вважати відповідно частинами третьою - шостою.

8. Статті 17-20 виключити.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
10 лютого 2015 року.
№ 173-VIII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України

Верховна Рада України **постановляє**:

І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Кримінальний кодекс України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131) доповнити статтею 336^1 такого змісту:

«Стаття 336^1. Ухилення від проходження служби цивільного захисту в особливий період чи у разі проведення цільової мобілізації

Ухилення від проходження служби цивільного захисту в особливий період (крім відбудовного періоду) чи у разі проведення цільової мобілізації -

карається позбавленням волі на строк від двох до п'яти років».

2. У Законі України «Про правовий режим надзвичайного стану» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 23, ст. 176; 2003 р., № 29, ст. 233; 2014 р., № 15, ст. 326):

1) у частині другій статті 17 слова «стихійного лиха чи катастроф» замінити словами «особливо тяжких надзвичайних ситуацій»;

2) у частині першій статті 20 слова «військ Цивільної оборони» виключити.

3. Частину першу статті 15 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 28, ст. 224; 2010 р., № 12, ст. 119; 2013 р., № 15, ст. 99) доповнити пунктом 14^1 такого змісту:

«14^1) встановлювати для фізичних і юридичних осіб квартирну повинність з розквартирування особового складу органів і підрозділів цивільного захисту, а також евакуйованого населення».

4. Статтю 3 Закону України «Про оборону України» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 49, ст. 420; 2011 р., № 4, ст. 27) після абзацу сьомого доповнити двома новими абзацами такого змісту:

«забезпечення на особливий період Оперативно-рятувальної служби цивільного захисту підготовленими кадрами, рятувальною та іншою технікою, продовольством, речовим майном, іншими матеріальними та фінансовими ресурсами;

забезпечення готовності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, єдиної державної системи цивільного захисту до виконання завдань цивільного захисту в особливий період».

У зв'язку з цим абзаци восьмий - сімнадцятий вважати відповідно абзацами десятим - дев'ятнадцятим.

5. У Законі України «Про основи національної безпеки України» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 39, ст. 351; 2006 р., № 14, ст. 116; 2013 р., № 14, ст. 89, № 38, ст. 499; 2014 р., № 10, ст. 119, № 22, ст. 816; 2015 р., № 4, ст. 13):

1) статтю 4 після абзацу одинадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«органи і підрозділи цивільного захисту».

У зв'язку з цим абзац дванадцятий вважати абзацом тринадцятим;

2) у статті 7:

в абзаці тридцять п'ятому слова «загострення проблеми підтримання в належному технічному стані ядерних об'єктів на території України» виключити;

після абзацу шістдесятого доповнити шістьма новими абзацами такого змісту:

«у сфері цивільного захисту:

невідповідність сучасним викликам стану єдиної державної системи цивільного захисту, сил цивільного захисту, їх технічного оснащення;

значне антропогенне і техногенне перевантаження території України, зростання ризиків виникнення надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру;

погіршення технічного стану гідротехнічних споруд каскаду водосховищ на річці Дніпро;

непідтримання в належному технічному стані ядерних об'єктів на території України;

небезпека техногенного, у тому числі ядерного та біологічного, тероризму».

У зв'язку з цим абзаци шістдесят перший - сімдесят сьомий вважати відповідно абзацами шістдесят сьомим - вісімдесят третім;

абзаци шістдесят восьмий, сімдесят другий та сімдесят п'ятий виключити;

3) частину другу статті 8 після абзацу сорок восьмого доповнити чотирма новими абзацами такого змісту:

«у сфері цивільного захисту:

забезпечення ефективного функціонування єдиної державної системи цивільного захисту, оснащення сучасними видами техніки сил цивільного захисту;

вжиття організаційних, економічних, інженерно-технічних та інших заходів для зниження ризиків виникнення надзвичайних ситуацій до прийнятних рівнів;

підвищення рівнів екологічної, ядерної та радіаційної безпеки до норм і стандартів у відповідній сфері, в тому числі перетворення об'єкта «Укриття» Чорнобильської АЕС на екологічно безпечну систему».

У зв'язку з цим абзаци сорок дев'ятий - шістдесят дев'ятий вважати відповідно абзацами п'ятдесят третім - сімдесят третім;

4) у статті 9:

після абзацу дев'ятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«органи і підрозділи цивільного захисту здійснюють заходи щодо захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій у мирний час та в особливий період».

У зв'язку з цим абзаци десятий - тринадцятий вважати відповідно абзацами одинадцятим - чотирнадцятим;

в абзаці одинадцятому слова «забезпечують захист і врятування населення в разі виникнення надзвичайних ситуацій техногенного і природного характерів» виключити.

ІІ. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
12 лютого 2015 року.
№ 186-VIII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо врегулювання питання відповідальності за вчинення насильства в сім'ї

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Внести до Кодексу України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122) такі зміни:

1) у статті 173^2:

в абзаці другому частини першої слова «накладення штрафу від трьох до п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або» та «або виправні роботи на строк до одного місяця з відрахуванням двадцяти відсотків заробітку» виключити, а слово «п'яти» замінити словом «семи»;

в абзаці другому частини другої слова «накладення штрафу від п'яти до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або» та «або виправні роботи на строк від одного до двох місяців з відрахуванням двадцяти процентів заробітку» виключити;

2) частину другу статті 268 після цифр «173» доповнити цифрами «173^2».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
12 лютого 2015 року.
№ 187-VIII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до Податкового кодексу України щодо підготовлення, виготовлення, розповсюдження книжок та періодичних видань друкованих засобів масової інформації вітчизняного виробництва

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Підпункт 197.1.25 пункту 197.1 статті 197 Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13-17, ст. 112) викласти в такій редакції:

«197.1.25. постачання (передплати) та доставки періодичних видань друкованих засобів масової інформації (крім видань еротичного характеру) вітчизняного виробництва, підготовлення (літературне, наукове і технічне редагування, коригування, дизайн та верстка), виготовлення (друк на папері чи запис на електронному носієві), розповсюдження книжок, у тому числі електронного контенту (крім видань еротичного характеру) вітчизняного виробництва, учнівських зошитів, підручників та навчальних посібників, словників українсько-іноземної або іноземно-української мови вітчизняного виробництва на митній території України».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ, 13 лютого 2015 року.
№ 206-VIII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності військовослужбовців, надання командирам додаткових прав та покладення обов'язків в особливий період

Верховна Рада України **постановляє:**

І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) статтю 15 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«Військовослужбовці за вчинення військових адміністративних правопорушень несуть відповідальність, передбачену главою 13-Б цього Кодексу, за умови, якщо ці правопорушення не тягнуть за собою кримінальну відповідальність»;

2) частину першу статті 24 доповнити пунктом 8 такого змісту:

«8) арешт з утриманням на гауптвахті»;

3) главу 3 доповнити статтею 32^1 такого змісту:

«Стаття 32^1. Арешт з утриманням на гауптвахті

Арешт з утриманням на гауптвахті встановлюється і застосовується лише у виключних випадках за окремі види військових адміністративних правопорушень на строк до десяти діб. Арешт з утриманням на гауптвахті призначається районним, районним у місті, міським чи міськрайонним судом (суддею).

Арешт з утриманням на гауптвахті не може застосовуватися до військовослужбовців-жінок»;

4) доповнити главою 13-Б такого змісту:

«Глава 13-Б

ВІЙСЬКОВІ АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ

Стаття 172^{10}. Відмова від виконання наказу або інших законних вимог командира (начальника)

Відмова від виконання законних вимог командира (начальника) -

тягне за собою арешт з утриманням на гауптвахті на строк до десяти діб.

Стаття 172^{11}. Самовільне залишення військової частини або місця служби

Самовільне залишення військової частини або місця служби військовослужбовцем строкової служби, а також нез'явлення його вчасно без поважних причин на службу у разі звільнення з частини, призначення або переведення, нез'явлення з відрядження, відпустки або з лікувального закладу тривалістю до трьох діб -

тягнуть за собою арешт з утриманням на гауптвахті на строк до п'яти діб.

Діяння, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі ж порушення, -

тягнуть за собою арешт з утриманням на гауптвахті на строк від п'яти до десяти діб.

Стаття 172^{12}. Необережне знищення або пошкодження військового майна

Необережне знищення або пошкодження зброї, бойових припасів, засобів пересування, військової і спеціальної техніки чи іншого військового майна -

тягне за собою арешт з утриманням на гауптвахті на строк до десяти діб.

Стаття 172^{13}. Зловживання військовою службовою особою владою або службовим становищем

Незаконне використання військовою службовою особою транспортних засобів, споруд чи іншого військового майна, використання військовослужбовця для виконання завдань, не пов'язаних з військовою службою, а також інше зловживання владою або службовим становищем, вчинене з корисливою метою чи в інших особистих інтересах або в інтересах третіх осіб, -

тягнуть за собою арешт з утриманням на гауптвахті на строк до десяти діб.

Примітка. Під військовими службовими особами розуміються військові начальники, а також інші військовослужбовці, які обіймають постійно чи тимчасово посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських обов'язків, або виконують такі обов'язки за спеціальним дорученням повноважного командування.

Стаття 172^{14}. Перевищення військовою службовою особою влади чи службових повноважень

Перевищення військовою службовою особою влади чи службових повноважень, тобто умисне вчинення дій, які явно виходять за межі наданих цій особі прав чи повноважень, -

тягне за собою арешт з утриманням на гауптвахті на строк до десяти діб.

Стаття 172^{15}. Недбале ставлення до військової служби

Недбале ставлення військової службової особи до військової служби -

тягне за собою арешт з утриманням на гауптвахті на строк до десяти діб.

Стаття 172^{16}. Бездіяльність військової влади

Умисне невжиття заходів щодо припинення злочину, що вчиняється підлеглим, або ненаправлення військовою службовою особою до органу досудового розслідування повідомлення про підлеглого, який вчинив кримінальне правопорушення, а також інше умисне невиконання військовою службовою особою покладених на неї службових обов'язків -

тягнуть за собою арешт з утриманням на гауптвахті на строк до десяти діб.

Стаття 172^{17}. Порушення правил несення бойового чергування

Порушення правил несення бойового чергування (бойової служби), встановлених для своєчасного виявлення і відбиття раптового нападу на Україну або для захисту та безпеки України, -

тягне за собою арешт з утриманням на гауптвахті на строк до десяти діб.

Стаття 172^{18}. Порушення правил несення прикордонної служби

Порушення правил несення прикордонної служби особою, яка входить до складу наряду з охорони державного кордону України, -

тягне за собою арешт з утриманням на гауптвахті на строк до десяти діб.

Стаття 172^{19}. Порушення правил поводження із зброєю, а також речовинами і предметами, що становлять підвищену небезпеку для оточення

Порушення правил поводження із зброєю, а також боєприпасами, вибуховими, іншими речовинами і предметами, що становлять підвищену небезпеку для оточення, а також з радіоактивними матеріалами -

тягне за собою арешт з утриманням на гауптвахті на строк до десяти діб.

Стаття 172^{20}. Розпивання пива, алкогольних, слабоалкогольних напоїв військовослужбовцями

Розпивання пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв військовослужбовцями, військовозобов'язаними та резервістами під час проходження зборів на території військових частин, військових об'єктів або виконання ними обов'язків військової служби в нетверезому стані -

тягнуть за собою накладення штрафу від сімдесяти до ста сорока п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арешт з утриманням на гауптвахті на строк до п'яти діб.

Участь начальників (командирів) та інших керівників у розпиванні з підлеглими їм військовослужбовцями, військовозобов'язаними та резервістами під час проходження зборів пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв під час виконання ними обов'язків військової служби або невжиття ними заходів щодо відсторонення від обов'язків військової служби осіб, які перебувають у нетверезому стані, або приховування ними випадків розпивання пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв чи появи на військовій службі в нетверезому стані підлеглих їм військовослужбовців, військовозобов'язаних та резервістів під час проходження зборів -

тягнуть за собою накладення штрафу від ста сорока п'яти до двохсот п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арешт з утриманням на гауптвахті на строк від п'яти до десяти діб.

Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі ж порушення, -

тягнуть за собою накладення штрафу від ста сорока п'яти до двохсот вісімдесяти п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арешт з утриманням на гауптвахті на строк від семи до десяти діб»;

5) у статті 221 цифри «172^9» замінити цифрами «172^{20}»;

6) у частині першій статті 255:

у пункті 11 цифри «172^9» замінити цифрами «172^{20}»;

доповнити пунктом 14 такого змісту:

«14) командири (начальники) військових частин (статті 172^{10}-172^{20})».

2. У Кримінальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131):

1) частину першу статті 62 після слів «строкової служби» доповнити словами «військовослужбовцям, які проходять військову службу за контрактом, особам офіцерського складу, які проходять кадрову військову службу, особам офіцерського складу, які проходять військову службу за призовом, військовослужбовцям, призваним на військову службу під час мобілізації, на особливий період (крім військовослужбовців-жінок)»;

2) абзац другий частини другої статті 407 після слів «службовим обмеженням на строк до двох років» доповнити словами «або триманням у дисциплінарному батальйоні на строк від шести місяців до одного року».

3. У Кримінально-виконавчому кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 3-4, ст. 21):

1) статтю 17 доповнити словами «військовослужбовців, які проходять військову службу за контрактом, осіб офіцерського складу, які проходять кадрову військову службу, осіб офіцерського складу, які проходять військову службу за призовом, військовослужбовців, призваних на військову службу під час мобілізації, на особливий період (крім військовослужбовців-жінок)»;

2) у частині сьомій статті 71 слова «передбачені для військовослужбовців строкової служби» виключити;

3) частину першу статті 77 доповнити словами «а також до робіт з інженерного обладнання позицій (районів), будівництва інженерних споруд з метою зміцнення обороноздатності держави, відновлення інфраструктури населених пунктів в умовах особливого періоду, в тому числі воєнного стану чи в бойовій обстановці, а також після їх завершення до закінчення відбудовного періоду, який закінчується в момент офіційного оголошення про це»;

4) частину третю статті 84 після слів «строкової служби» доповнити словами «окладу за військовим званням та надбавки за вислугу років для військовослужбовців, які проходять військову службу за контрактом, осіб офіцерського складу, які проходять кадрову військову службу, осіб офіцерського складу, які проходять військову службу за призовом, військовослужбовців, призваних на військову службу під час мобілізації, на особливий період».

4. Пункт 12 статті 14 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 15, ст. 190; 2006 р., № 51, ст. 519) викласти в такій редакції:

«12. Військовослужбовець строкової військової служби, військовослужбовець, який проходить військову службу за контрактом, особа офіцерського складу, яка проходить кадрову військову службу, особа офіцерського складу, яка проходить військову службу за призовом, військовослужбовець, призваний на військову службу під час мобілізації, на особливий період (крім військовослужбовців-жінок), якого засуджено до тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців, та члени його сім'ї права на пільги не втрачають».

5. Статут внутрішньої служби Збройних Сил України, затверджений Законом України «Про Статут внутрішньої служби Збройних Сил України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22-23, ст. 194 із наступними змінами), доповнити статтею 22^1 такого змісту:

«22^1. Командир (начальник) в умовах особливого періоду, в тому числі в умовах воєнного стану чи бойовій обстановці, з метою затримання військовослужбовця, який вчиняє діяння, що підпадає під ознаки злочину, пов'язаного з непокорою, опором чи погрозою начальнику, застосуванням насильства, самовільним залишенням бойових позицій та визначених місць дислокації військових частин (підрозділів) у районах виконання бойових завдань, має право особисто застосовувати заходи фізичного впливу без спричинення шкоди здоров'ю військовослужбовця та спеціальні засоби, достатні для припинення протиправних дій.

У бойовій обстановці командир (начальник) може застосувати зброю чи віддати підлеглим наказ про її застосування, якщо в інший спосіб неможливо припинити злочин, при цьому не заподіюючи смерті військовослужбовцю.

У разі якщо дозволяють обставини, командир (начальник) перед застосуванням заходів фізичного впливу, спеціальних засобів або зброї повинен голосом чи пострілом угору попередити про це особу, проти якої можуть бути застосовані такі заходи».

6. Пункт 12 додатка 12 до Статуту гарнізонної та вартової служб Збройних Сил України, затвердженого Законом України «Про Статут гарнізонної та вартової служб Збройних Сил України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22-23, ст. 196), викласти в такій редакції:

«12. Порядок і умови утримання військовослужбовців, заарештованих в адміністративному порядку, визначаються наказом Міністерства оборони України».

7. Статтю 6 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, затвердженого Законом України «Про Дисциплінарний статут Збройних Сил України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22-23, ст. 197), після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

«Командир зобов'язаний вжити заходів щодо затримання підлеглого при вчиненні або здійсненні ним замаху на вчинення злочину чи безпосередньо після вчинення злочину, пов'язаного із непокорою, опором чи погрозою начальнику, застосуванням насильства, самовільним залишенням військової частини або місця служби, ухиленням від військової служби чи дезертирством, із негайним доставлянням затриманого до уповноваженої службової особи або вжити заходів щодо негайного повідомлення уповноваженої службової особи про затримання та місцезнаходження особи, яка підозрюється у вчиненні діяння з ознаками злочину».

У зв'язку з цим частину четверту вважати частиною п'ятою.

ІІ. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
5 лютого 2015 року.
№ 158-VIII.

ОГОЛОШЕННЯ

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

на підставі рішення Кабінету Міністрів України від 11.02.2015 № 61 "Деякі питання участі держави у виведенні Публічного акціонерного товариства "Акціонерний банк "Київ" та постанови Правління Національного банку України від 24.02.2015 № 128, виконавчою дирекцією Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (далі - Фонд) прийнято рішення від 24.02.2015 № 39 "Про запровадження тимчасової адміністрації у ПАТ "АКБ "КИЇВ", згідно з яким з 25.02.2015 запроваджено тимчасову адміністрацію та призначено уповноважену особу Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації у ПУБЛІЧНОМУ АКЦІОНЕРНОМУ ТОВАРИСТВІ "АКЦІОНЕРНИЙ КОМЕРЦІЙНИЙ БАНК "КИЇВ" (далі - ПАТ "АКБ "КИЇВ"), код ЄДРПОУ 14371869, МФО 322498, місцезнаходження: вул. Богдана Хмельницького, буд. 16-22, м. Київ, Україна, 01601.

Уповноваженою особою Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації в ПАТ "АКБ "КИЇВ" юрисконсульта I категорії відділу супроводження виведення неплатоспроможних банків з ринку департаменту врегулювання неплатоспроможності банків Кічука Олега Івановича.

Тимчасову адміністрацію в ПАТ "АКБ "КИЇВ" запроваджено строком на три місяці з 25.02.2015 по 24.05.2015 включно.

Про час та порядок отримання коштів вкладниками та кредиторами ПАТ "АКБ "КИЇВ" буде повідомлено додатково на офіційному сайті АБ "Укргазбанк" - www.bank.kiev.ua та у відділеннях даного банку. **0 800 308 108; www.fg.gov.ua**

Втрачену печатку №1 Публічного акціонерного товариства "Гірничовидобувний і каменеобробний комбінат Біличі" код за ЄДРПОУ 00292474, що знаходиться за адресою: 08298, Київська обл., смт. Коцюбинське, вул. Пономарьова, 13, вважати недійсною.

Протоколом № 19/02 загальних зборів учасників ТОВ "Калина Маркет" від 19.02.2015 р. прийнято рішення про ліквідацію ТОВ "Калина Маркет" (61166, м. Харків, пр. Леніна, буд. 40, код ЄДРПОУ 39262225). Головою ліквідаційної комісії ТОВ "Калина Маркет" призначено Сухлю Володимира Сергійовича.

Заяви кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення за адресою: 61166, м. Харків, пр. Леніна, буд. 40.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

виконавча дирекція Фонду гарантування вкладів фізичних осіб прийняла рішення № 44 від 27.02.2015 про продовження строків здійснення тимчасової адміністрації у ПАТ "ВБР" до 27.03.2015 включно та продовження повноважень уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації у ПАТ "ВБР" Міхна Сергія Семеновича до 27.03.2015 включно. **0 800 308 108; www.fg.gov.ua**

Засновником прийнято рішення про ліквідацію Приватного підприємства "ТЕХБУДНАГЛЯД" код 35955992 м.Черкаси, вул. А.Корольова, б.1. Голова ліквідаційної комісії Соломатін М.В. Майнові претензії приймаються протягом двох місяців з моменту публікації повідомлення.

Оголошення про втрату свідоцтва про право власності на житло, видане Державною адміністрацією Московського району, наказ 25.11.1998р. (наказ № 20476), за адресою: м. Київ вул. Якубовського, б.7 , кв. №338, яке було надруковане в газеті "Голос України" № 29 (6033) від 18.02.15р., вважати недійсним.

Про оновлення в деяких тарифних планах і послугах

ТОВ "АСТЕЛІТ", що надає послуги рухомого (мобільного) зв'язку під торговою маркою "life:)", повідомляє про наступні зміни починаючи з 12.03.2015 року:

1) Для абонентів тарифних планів "Просто дешевше", "Вільний life:)+" після активації комерційного початкового пакету, а також для абонентів тарифних планів "life:) без поповнень", "Вільний life:) Захід", "life:) 25" після активації або переходу на зазначені тарифні плани, розмір першого поповнення, необхідного для отримання можливості здійснювати вихідні дзвінки на номери life:) за тарифом 0 грн/хв впродовж 12 календарних місяців, становитиме 25 грн (з усіма податками) та більше одним платежем.

2) Для абонентів тарифного плану "Просто та дешево+" після активації комерційного початкового пакету, а також для абонентів тарифного плану "life:) 25+" після активації або переходу на даний тарифний план, розмір першого поповнення, необхідного для отримання можливості здійснювати вихідні дзвінки на номери life:) за тарифом 0,25 грн/день дзвінка, впродовж 12 календарних місяців, становитиме 25 грн (з усіма податками) та більше одним платежем.

3) Для абонентів, які обслуговуються на умовах тарифного плану "life:) без поповнень", стандартна вартість дзвінка на номери мереж мобільного та стаціонарного зв'язку України при перебуванні на Базовій території становитиме 0,50 грн/хв. Вартість однієї хвилини вихідного дзвінка (за першу, другу, третю, четверту і п'яту хвилини дзвінка) в Росію на номери мереж операторів фіксованого зв'язку при перебуванні на Базовій території становитиме - 0,29 грн, а за кожну наступну хвилину дзвінка, починаючи з шостої - 0,69 грн; в Росію на номери мереж операторів фіксованого зв'язку при перебуванні поза Базовою територією становитиме 1,49 грн з першої хвилини дзвінка; в Росію на номери мереж операторів мобільного зв'язку - 3,49 грн; у Вірменію, Австрію, Бельгію, Кіпр, Чеську Республіку, Данію, Фінляндію, Францію, Німеччину, Грецію, Угорщину, Ірландію, Італію, Казахстан, Латвію, Литву, Люксембург, Нідерланди, Норвегію, Польщу, Румунію, Словаччину, Словенію, Іспанію, Швецію, Швейцарію, Туреччину, Великобританію - 3,99 грн; інші країни - 5,99 грн.

4) У тарифних планах "Міжнародний life:) 2011", "Міжнародний life:) 2012" та "Міжнародний life:)" вартість однієї хвилини вихідного дзвінка на номери мереж операторів мобільного зв'язку України становить 0,69 грн, на номери мереж операторів фіксованого зв'язку України - 1,19 грн.

5) У тарифних планах "life:) 25", "life:) 25+", "Вільний life:) Захід", "Вільний life:) максимум без поповнень", "Вільний life:) +" стандартна вартість дзвінка на номери мереж операторів мобільного зв'язку України на території дії умов відповідних тарифних планів становитиме 0,50 грн/хв.

6) У тарифних планах "Просто дешевше класичний", "Просто дешевше 2013", "Просто та дешево+", "Просто дешевше", "Просто та дешево" вартість дзвінків на номери мереж операторів мобільного зв'язку України становитиме 0,39 грн/хв протягом 30 календарних днів після поповнення рахунку від 20 грн одним платежем, на території дії умов відповідних тарифних планів. У тарифних планах "Просто дешевше+ класичний", "Просто дешевше+" вартість дзвінків на номери мереж операторів мобільного зв'язку України становитиме 0,19 грн/хв протягом 30 календарних днів після поповнення рахунку від 20 грн одним платежем, на території дії умов відповідних тарифних планів. В усіх інших випадках вартість дзвінків на номери мереж операторів мобільного зв'язку України становитиме 0,69 грн/хв;

7) У послузі "TRAVEL life:)" та у тарифному плані "TRAVEL life:)" :

- В наступних країнах (мережах) вартість однієї хвилини вхідного дзвінка становитиме 4,99 грн, однієї хвилини вихідного дзвінка в Україну та в межах країни перебування - 8,99 грн за першу та 6,99 грн за кожну наступну хвилину дзвінка, користування Інтернетом - 0,69 грн/Мбайт: Росія (Beeline, Megafon та MTS), Туреччина (Turkcell).
- В наступних країнах (мережах) вартість однієї хвилини вхідного дзвінка становитиме 4,99 грн, однієї хвилини вихідного дзвінка в Україну та в межах країни перебування (в тому числі з використання комбінації *131*номер_абонента#) - 8,99 грн, користування Інтернетом - 2,49 грн/Мбайт: Австрія (T-Mobile), Бельгія (Belgacom-Proximus), Болгарія (T-Mobile), Великобританія (Telefonica O2 і T-Mobile), Греція (Cosmote), Естонія (Elisa і Tele2), Ізраїль (Orange, Pelephone), Іспанія (Movistar), Канада (Bell Mobility та Telus), Китай (China Mobile), Латвія (Tele2), Литва (Tele2), Люксембург (Tango та P&T), Мальта (Go Mobile), Молдова (Moldcell), Німеччина (Telefonica O2 і T-Mobile), Польща (Play, Plus і T-Mobile), Румунія (Cosmote), Словаччина (T-Mobile та Telefonica O2), США (T-Mobile), Угорщина (T-Mobile), Хорватія (VIP та Tele2), Чехія (T-Mobile та Telefonica O2), Швеція (Tele2).
- В наступних країнах (мережах) вартість однієї хвилини вхідного дзвінка становитиме 4,99 грн, однієї хвилини вихідного дзвінка в Україну та в межах країни перебування (в тому числі з використання комбінації *131*номер_абонента#) - 8,99 грн, користування Інтернетом - 8,99 грн/Мбайт: Австрія (A1 Mobilkom), Азербайджан (Azercell), Болгарія (Mtel), Великобританія (Vodafone), Грузія (Geocell), Єгипет (Vodafone), Італія (TIM), Казахстан (Kcell), Латвія (Bite), Литва (Bite), Ліхтенштейн (Mobilkom), Македонія (VIP), Нідерланди (Vodafone), Португалія (Optimus), Сербія (VIP), Словенія (Si Mobil), Таджикистан (Tcell), Узбекистан (Ucell), Франція (Bouygues та SFR), Швейцарія (Swisscom).
- В наступних країнах (мережах) вартість однієї хвилини вхідного дзвінка становитиме 4,99 грн, однієї хвилини вихідного дзвінка в Україну та в межах країни перебування (в тому числі з використання комбінації *131*номер_абонента#) - 8,99 грн, користування Інтернетом - 15,99 грн/Мбайт: Вірменія (Beeline, Orange), Грузія (Beeline), Італія (Beeline), Казахстан (Beeline), Таджикистан (Beeline), Узбекистан (Beeline).
- В наступних країнах (мережах) вартість однієї хвилини вхідного дзвінка становитиме 4,99 грн, однієї хвилини вихідного дзвінка в Україну та в межах країни перебування вихідного дзвінка з використання комбінації *131*номер_абонента# - 8,99 грн: Австралія (Optus), Бразилія (TIM), Кіпр (Vodafone), Данія (Telia), Ісландія (Nova), Марокко (Wana), Нова Зеландія (Vodafone), Норвегія (NetCom), Палестина (Jawwal).
- Припиняється застосування послуги "TRAVEL life:)" і тарифного плану "TRAVEL life:)" наступних країнах (мережах): Естонія (Tele2), Латвія (Tele2), Литва (Tele2), Об'єднані Арабські Емірати (du), Фінляндія (Sonera), Хорватія (Tele2), Швеція (Tele2).

8) У послузі "Роумінг у Росії" в Росії в мережах Beeline, Megafon та MTS вартість однієї хвилини вхідного дзвінка становитиме 4,99 грн, однієї хвилини вихідного дзвінка в Україну та в межах країни перебування - 8,99 грн.

9) Базові тарифи на роумінг без використання спеціальних послуг і тарифних планів, які забезпечують знижені ціни в окремих країнах, будуть становити:

- Вхідні дзвінки: тарифна зона 1 - 28 грн/хв, тарифна зона 2 - 32 грн/хв, тарифна зона 3 - 37 грн/хв, тарифна зона 4 - 47 грн/хв, тарифна зона 5 - 55 грн/хв.
- Вихідні дзвінки до України та в межах країни пербування: тарифна зона 1 - 28 грн/хв, тарифна зона 2 - 33 грн/хв, тарифна зона 3 - 55 грн/хв, тарифна зона 4 - 65 грн/хв, тарифна зона 5 - 85 грн/хв.
- Вихідні дзвінки не в Україну та не в країну перебування під час знаходження в усіх тарифних зонах - 85 грн/хв.
- Вихідне SMS повідомлення: тарифна зона 1 і 2 - 7 грн/хв, тарифна зона 3 - 9 грн/хв, тарифна зона 4 - 9 грн/хв, тарифна зона 5 - 10 грн/хв.
- Інтернет в усіх тарифних зонах - 18,50 грн/100 Кбайт.

Склад тарифних зон: Тарифна зона 1 - Вірменія, Білорусь, Росія, Узбекистан. Тарифна зона 2 - Австрія, Азербайджан, Бельгія, Болгарія, Великобританія, Греція, Грузія, Ірландія, Іспанія, Італія, Казахстан, Кіпр, Ліхтенштейн, Люксембург, Молдова, Німеччина, Норвегія, Польща, Румунія, Сан-Маріно, Словаччина, Словенія, Швейцарія, Таджикистан, Туреччина, Турецька Республіка Північного Кіпру, Угорщина, Франція, Хорватія, Чехія. Тарифна зона 3 - Албанія, Бангладеш, Болівія, Боснія і Герцеговина, Венесуела, Кабо-Верде, Данія, Домініканська Республіка, Еквадор, Єгипет, Естонія, Фінляндія, Гамбія, Ізраїль, о-в Джерсі, Косово, Киргизія, Латвія, Лівія, Литва, Македонія, Монтсеррат, Нідерланди, Палестинська територія, Панама, ПАР, Португалія, Сербія, Сінгапур, Сирійська Арабська Республіка, Сурінам, Тайвань, Таїланд, Туркменістан, Уганда, Уругвай, Чад, Швеція. Тарифна зона 4 - Алжир, Австралія, Берег Слонової Кістки, Бразилія, Бруней-Даруссалам, В'єтнам, Джибуті, Ефіопія, Габон, Гуам (США), Ісландія, Камбоджа, Канада, Катар, Кенія, Китай, Коста-Ріка, Ліберія, Мальта, Маврикій, Мексика, Монголія, Марокко, Нова Зеландія, ОАЕ, Пакистан, Парагвай, Сальвадор, Сейшельські острови, Сьєрра-Леоне, Судан, США, Чилі, Чорногорія. Тарифна зона 5 - Усі інші країни, супутникові (сателітні) мережі та мережі поза наземного зв'язку.

Тарифи вказані у гривнях з урахуванням ПДВ. Додатково утримується пенсійний збір у розмірі 7,5% на вартість послуг стільникового рухомого зв'язку.

Також починаючи з 12.03.2015 буде оновлено умови надання послуг "SMS" та "MMS" ТОВ "АСТЕЛІТ", а саме:

1) вартість відправлення одного текстового повідомлення в межах послуги "SMS" абонентам операторів мобільного зв'язку в межах України буде змінено і вона становитиме 0,70 грн (окрім абонентів, які обслуговуються в тарифних планах "Євро life:)", "Міжнародний life:) 2011", "Міжнародний life:) 2012", "Турист 2011", "Турист 2012", "Турист 2013", "Travel life:)", "life:) 25", "life:) 25+", "Вільний life:) Захід");

2) вартість відправлення одного мультимедійного повідомлення в межах послуги "MMS" абонентам операторів мобільного зв'язку в межах України буде змінено і вона становитиме 1,30 грн;

3) вартість відправлення одного мультимедійного повідомлення в межах послуги "MMS" абонентам операторів мобільного зв'язку інших країн буде змінено і вона становитиме 6,00 грн.

Тарифи наведено у гривнях з урахуванням ПДВ та збору до Пенсійного фонду у розмірі 7,5% з вартості послуги без урахування ПДВ.

Детальна інформація на: www.life.ua, 0 800 20 5433 (безкоштовно зі стаціонарних телефонів у межах України), 5433 (безкоштовно у мережі life:)), або інформація у пунктах продажу life:). ТОВ "АСТЕЛІТ", 03110, м. Київ, вул. Солом'янська, 11, літера "А".

Щодо оновлення вартості дзвінків в Росію в деяких тарифних планах та послугах

ТОВ "АСТЕЛІТ", що надає послуги рухомого (мобільного) зв'язку під торговою маркою life:), повідомляє про наступні зміни починаючи з 12.03.2015:

У послугах "Доступний світ" та "Доступний світ для Єдиної мережі преміум":

1) вартість хвилини вихідного дзвінка до США, Канади, Китаю, Індії становитиме 0,59 грн;

2) вартість хвилини вихідного дзвінка на номери мереж операторів фіксованого зв'язку: Росія, Туреччина, Казахстан, Андорра, Австрія, Бельгія, Кіпр, Данія, Естонія, Франція, Німеччина, Греція, Угорщина, Ірландія, Італія, Латвія, Литва, Люксембург, Мальта, Монако, Нідерланди, Норвегія, Польща, Португалія, Румунія, Словенія, Іспанія, Швеція, Швейцарія, Чехія, Великобританія, Ізраїль (мобільні і фіксовані мережі) становитиме 0,99 грн.

3) вартість хвилини вихідного дзвінка на номери мереж операторів фіксованого зв'язку : Фінляндія, В'єтнам. Вартість хвилини вихідного дзвінка на номери мереж операторів мобільного зв'язку: Австрія, Бельгія, Кіпр, Фінляндія, Франція, Німеччина, Угорщина, Литва, Нідерланди, Польща, Португалія, Словенія, Іспанія, Швеція, Чехія, Великобританія, В'єтнам становитиме 1,99 грн.

4) вартість хвилини вихідного дзвінка на номери мереж операторів мобільного зв'язку Туреччини становитиме 2,99 грн;

5) можливість здійснення дзвінків в Грузію надаватися в межах послуги не буде.

У тарифних планах "Безлімітний Все включено" та "Безлімітний Все включено післяоплата" послуга "Travel life:)" надається в рахунок платежу , який передбачений тарифним планом. Спеціальні тарифи у роумінгу в межах тарифних планів скасовуються.

В тарифних планах "Безмежний business life:) 300" та "Безмежний business life:) 300 післяоплата" кількість включених до пакету послуг хвилин на міжнародні напрямки зменшується до 50.

В тарифних планах "Безмежний business life:) 500" та "Безмежний business life:) 500 післяоплата" кількість включених до пакету послуг хвилин на міжнародні напрямки зменшується до 100.

Тарифи наведено у гривнях з урахуванням ПДВ. Додатково утримується пенсійний збір у розмірі 7,5% на вартість послуг стільникового рухомого зв'язку.

Детальні умови тарифних планів на: www.life.ua. ТОВ "АСТЕЛІТ" 03110, Київ, вул. Солом'янська 11, літера "А".

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, у центральних, східних, північних областях дощ, подекуди мокрий сніг. Вночі температура повітря від 0 до +2, вдень 4—6 градусів тепла. У західних областях сніжитиме. Опади у вигляді дощу та снігу очікуються на півдні та в Криму. У Києві хмарно з проясненнями, без істотних опадів. Вдень 4—6 градусів вище нуля. Вітер північно-західний, 5—10 м/с

ЦЬОГО ДНЯ, 4 БЕРЕЗНЯ

1815. Народився Михайло Вербицький — український композитор, хоровий диригент, громадський діяч, автор музики Гімну України «Ще не вмерла Україна». **1919.** У Кам'янці-Подільському за ініціативи української інтелігенції створено Товариство дошкільного виховання ім. Й. Песталоцці. 1923. У Києві відкрилася перша Всеукраїнська виставка друку. **1992.** Верховна Рада України ухвалила Закон «Про приватизацію майна державних підприємств». **2005.** Пішов з життя Юрій Кравченко — колишній міністр внутрішніх справ України (1995—2001), генерал внутрішньої служби України.

У НОМЕР

Стався черговий заколот ув'язнених

Місцева преса з посиланням на представника «Правого сектора» Мелітополя Максима Арішина повідомила про жорстоке побиття ув'язнених, етапованих зі східних регіонів України до Бердянської виправної колонії № 77.

Це були «заколот і неповага до адміністрації». Такий висновок можна зробити з пояснення про інцидент прес-служби управління Державної пенітенціарної служби України в Запорізькій області, в якому, зокрема, йдеться: «27 лютого, під час перевезення засуджених до Бердянської виправної колонії (№ 77), ними здійснений акт членоушкодження шляхом незначного порізу передпліч. Прибувши до установи, засуджені відмовилися виходити із спецавтомобіля, не пояснюючи причини своєї поведінки і проявляючи ознаки неповаги до адміністрації. На вимоги представників адміністрації припинити протиправні дії, — не відреагували»...

Обласна прокуратура контролює слідство, яке провадиться міліцією за статтею 392 КК України «дії, що дезорганізують роботу установ виконання покарань».

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

На шляху з минулого в майбутнє

Видали друком потужне видання «Історія Київського університету». Справедливо зазначається, що це перша спроба узагальнюючого викладу історії Національного університету імені Тараса Шевченка за всі 180 років його існування. Напрацювання попередніх дослідників, звернення до першоджерел допомогло авторам вдало відтворити найголовніші етапи становлення Київського університету від зародження й донині.

У передньому слові ректор КНУ ім. Т. Шевченка, академік НАН України Леонід Губерський **(на знімку)** зазначає, що у вітчизняній історії є мало прикладів дослідження тривалого, безперервного існування якогось суспільного

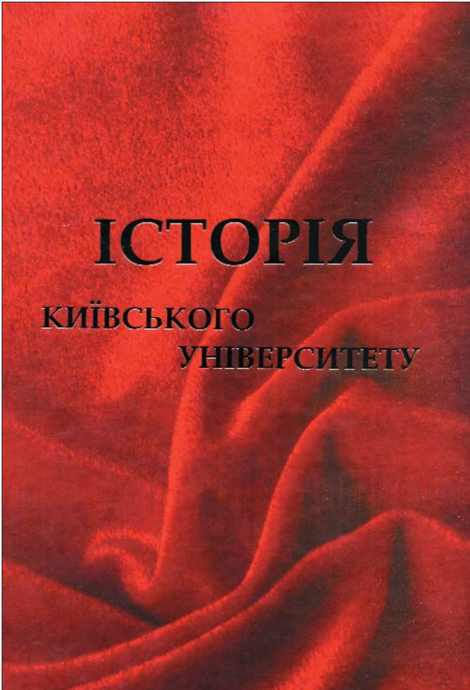

явища. Одним із щасливих винятків із цього сумного правила є Київський університет, який може пишатися своєю 180-річною історією.

Нині в університеті понад два десятки підрозділів, серед яких факультети й інститути, обсерваторії, музеї, ліцеї та коледж, працюють тисячі науковців і навчаються десятки тисяч студентів. А починалося все з орендованих приміщень, двох відділень одного філософського факультету, де було заледве 50 студентів.

Університет вистояв, пройшов крізь усі історичні бурі та грози. Зумів сформувати і втримати власну традицію, вибудувати свій інтелектуально-духовний простір, у якому завжди жили найсвітліші ідеї, найвеличніші відкриття, найвища мораль.

Леонід Губерський наголошує: «Книга для нас і про нас. Вона є свідченням безмежної пошани та любові нинішнього покоління співробітників університету до своїх попередників, до нашої університетської спільноти. Це символ вдячності всім тим, хто впродовж майже двох століть формував велику традицію і творив невмирущу славу провідного університету України, заклавши своєю працею надійний фундамент для роботи вчених третього тисячоліття».

Кличко вирішив показати главам районів реальне життя

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Одне з найболючіших питань найпроблемнішого, Дніпровського, району — традиційне для всього міста — МАФи. «На цьому тижні у нас заплановано дві точки, де ми прибиратимемо незаконні кіоски. Місця не називатиму, щоб підприємці не змогли підготуватися і не блокували нашу роботу. А вже на наступному плануванні приїхати сюди», — відрапортував директор Департаменту міського благоустрою та збереження природного середовища Дмитро Білоцерковець.

— Звертаюсь до всіх глав районів: директор департаменту благоустрою за півгодини до запланованого демонтажу телефонуватиме вам. Ваше завдання — забезпечити підтримку міліції, якщо потрібно — і прокуратури, — скомандував столичний міський голова. — Ми повністю очистили від незаконних МАФів Печерський район. Я ще раз нагадую — якщо після цього з'явиться хоч один кіоск, це буде персональна відповідальність глави району. Зворотний зв'язок із киянами у нас є. І якщо містяни не відчуватимуть змін на краще — можна буде ображатись лише на самих себе.

Очільник столиці вкотре нагадав: «базарам», на які вулиці та переходи міста перетворили нелегальні ятки та кіоски, оголошено війну. «Хай ображаються підприємці, кажуть, що їх викидають. Але усе повинно бути систематизовано. Не можуть торговці працювати, де їм заманеться», — пояснив Кличко.

Ще одне завдання для голів районних держадміністрацій — причепурити столицю після зими. На все про все чиновникам виділено два тижні. Інспектувати виконання поставлених завдань Віталій Кличко пообіцяв особисто. Мовляв, відписки та розповіді керівників про те, як у них усе добре, нікого не обдурять. Для того ж, щоб глави районів бачили проблеми не з вікон автомобілів і доповідей підлеглих, керманич міста запропонував їм... купити спортивну форму. «Велосипедами я вас забезпечу. І коли стане тепліше, я заїжджатиму за вами, і ми разом інспектуватимемо найпроблемніші місця районів. З 6-ї до 9-ї ранку зможемо з користю для здоров'я та справи провести час», — сказав Віталій Кличко.

Між тим, якщо Віталій Кличко і справді захоче виконати свою обіцянку, його самого, найімовірніше, чекатиме прозріння. Бо ж хоч би як гарно не звучала ідея пересадити чиновників на велосипеди, реалізувати її буде складно. Вулиці міста здебільшого просто не пристосовані для їзди на двоколісних: окремих смуг на автодорогах немає, крайні праві смуги проїжджої частини та тротуари заставлені припаркованими авто та кіосками. На переважній більшості вулиць навіть пологих з'їздів із тротуарів немає. Одним словом, столицю занедбали настільки, що привести її до комфортного для проживання киян стану буде дуже нелегко. До того ж головна умова успіху цієї кампанії — спроби навести лад мають бути не передвиборно-показовими, а реальними. «На перший погляд здається, що процес пішов. Але як там кажуть: курчат восени рахують? От і ефективність міського голови восени оцінимо», — підсумувала виїзну інспекцію киянка Оксана Костянтинівна.

Міський голова Києва Віталій Кличко.

Біля станції метро «Дарниця».

Тетяна СУВОРОВА.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Над номером працювали: Ганна ЛУКАНСЬКА, Алла ДОДАТКО, Ірина ТИЩЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2015 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 16 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 12 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 40 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 80000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 40315

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua
Інформаційний портал – www.golosukraine.com

